782.8
333u

Samfundet til Udgivelse af dansk Musik.

J. P. E. HARTMANN:

UNDINE.

DRAMATISK ÆVENTYR AF C. BORGAARD.

KJØBENHAVN.

1878.

THE LIBRARY OF THE
UNIVERSITY OF
NORTH CAROLINA

ENDOWED BY THE
DIALECTIC AND PHILANTHROPIC
SOCIETIES

M782.8
H333u

MUSIC LIBRARY

Music lib.
M782.8 Hartmann
H333u
Musik til Undine

DATE | ISSUED TO

This BOOK may be kept out TWO WEEKS ONLY, and is subject to a fine of FIVE CENTS a day thereafter. It was taken out on the day indicated below:

Juli 1904

J. P. E. HARTMANN.

MUSIK

TIL

UNDINE,

DRAMATISK ÆVENTYR AF C. BORGAARD.

OP. 33.

Klaver-Udtog.

KJØBENHAVN.

SAMFUNDET TIL UDGIVELSE AF DANSK MUSIK.

1878.

XI.

Digitized by the Internet Archive
in 2011 with funding from
University of North Carolina at Chapel Hill

http://www.archive.org/details/musiktilundinedr00hart

»Undine« opførtes første Gang paa det kongelige Theater den 18de September 1842. Musiken har, med Undtagelse af nogle faa mindre Nummere (udkomne paa C. C. Loses Forlag), ikke tidligere været udgivet. Da Stykket ikke er trykt, gjengives her dets væsentlige Indhold, hvis Æmne er taget fra Fr. de la Motte Fouqué's Æventyr af samme Navn.

Den unge Ridder Huldbrand er ved sælsomme Hændelser kommen til en afsides liggende Hytte ved Donaufloden, hvor han gjæstfrit modtages af Fiskeren Guntram og dennes Hustru Anna; et voldsomt Uvejr, som efter hans Ankomst er brudt løs, har ganske afskaaret Hyttens Beboere fra Omverdenen, idet Flodens Stigen har forvandlet den Halvø, hvorpaa Hytten staar, til en Ø, og Fiskerens Baad er for skrøbelig til at kunne trodse det oprørte Element. Her lærer Ridderen Guntrams og Annas Plejedatter Undine at kjende, og hun bliver Gjenstand for hans Kjærlighed. Plejeforældrene, der havde fundet Undine som et lille Barn ved Flodbredden, vide ikke, hvor hun hører hjemme; men, ligesom hendes Navn, som hun, dengang hun blev fundet, havde kunnet udtale, betegner hende som Bølgernes Datter, saaledes er der ved hendes forunderlige, vilde Væsen, hendes Lyst til at se Naturen i Oprør og i overlegen Kamp mod Mennesket og ved hendes ubetvingelige Hang til at færdes ved Floden noget Mystisk og Uforklarligt, som tyder paa, at hun tilhører en Verden, der er forskjellig fra Menneskenes. Kun vanskeligt formaar hun at føje sig efter de Andre, og hun bereder hyppigt Plejeforældrene Kummer ved at trodse Flodens Farer og i ondt Vejr at dvæle ved den eller sejle ud paa den; ligeoverfor Ridderen er hun dog mere blød, thi hun gjengjælder hans Følelser. Da han begjærer hende tilægte, giver hun ham derfor sit Ja, og de Gamle samtykke i, at Brylluppet holdes strax, hvilket er blevet muligt derved, at en Gejstlig, Pater Ottmar, under Uvejret er kommen i Land paa Øen. Nu, da Undines Skæbne nærmer sig et afgjørende Vendepunkt, viser Havmanden Kjølbrond sig for hende og tilkjendegiver, at hun, der som et Væsen fra Bølgerne hidtil ingen Sjæl har haft, ved Foreningen med sin Elskede vil blive et Menneske som Andre og faa Menneskesjæl; men han bebuder tillige, at hidtil ukjendte Kvaler med det Samme ville falde i hendes Lod. Undine opfyldes af bange Anelser, men allerede nærmer det lille Bryllupstog sig; et Par Fiskerdrenge med Voxkjærter gaa foran, fulgte af Ottmar, Guntram og Anna. Og da nu Brudgommen træder hen til Undine, svinder al hendes Frygt, og hun rækker ham fortrøstningsfuldt Haanden; men ude fra Floden lyder Undinernes Sang, der varsler ilde om deres Søsters tilkommende Skæbne.

Ved Foreningen med Huldbrand er Undine bleven forvandlet til et andet Væsen; det Vilde og Besynderlige er forsvundet, og hun viser sig som den rene, elskelige Kvinde. Han fører hende til Borgen Ringstetten, der ligger i Nærheden af Donaus Kilder, og de forberede en Glædesfest i dette deres lykkelige Hjem. Undine erkjender dog snart, at hun ikke længere bør skjule Hemmeligheden ved sin Fødsel for sin Ægtefælle, og inden Festen tager sin Begyndelse, betror hun ham Sandheden, som han hidtil kun i enkelte Øjeblikke dunkelt havde anet; han erfarer desuden, at den Sjæl, hun ved Foreningen med ham har faaet, kun kan bevares ved hans Troskab; sviger han hende, maa hun hjem til sine Bølger og sine Frænder og, mistende sin Sjæl, atter blive som de, kun at den smertelige Erindring om hendes Fortids Lykke altid vil følge hende. Ridderen gyser ved Tanken om, hvad Undine oprindelig er, og hvad hun har tilstaaet for ham, men han røres ved hendes Renhed og Kjærlighed til ham og lover, stedse at elske hende og være hende tro. Glad og lykkelig deltager derfor Undine i den Fest, hvis fejrede Dronning hun er. Blandt Gjæsterne befinder den stolte Bertalda sig, som elsker Huldbrand og havde gjort sig Haab om hans Haand; ved at blive Vidne til Undines Lykke opfyldes hun af Had mod hende, og hun foresætter sig at stifte Splid og Uenighed mellem dem og om muligt at vinde Ridderens Kjærlighed. Den hemmelige Gru for Undine, som Huldbrand, trods al sin Villie til at stræbe imod, nu føler, gjør Sejren let for Bertalda, og lidt efter lidt indvikler hun ham saaledes i sit Garn, at han ganske vender sit Hjerte fra Undine og ene finder sig lykkelig hos Bertalda. Havmanden Kjølbrond, som ofte viser sig i Borghaven, minder nu Undine om sine tidligere Varsler; han bebuder Havaandernes Hævn over Ridderen, hvis han engang skulde besegle sin Utroskab ved et nyt Ægteskab, og betegner Undine selv som den, der skulde være Hævnbudet og bringe ham Døden. En Dag, da Huldbrand er draget ud paa Jagt med Bertalda, overvældes Undine i sin Ensomhed ganske af Sorgen. Med Vemod maa hun tænke paa Fortidens lykkelige Dage, da hun som Fiskerpige færdedes ved Floden, og hun synger til Luthen en Sang, hun mindes fra fordums Tid; hendes Søstres Stemmer lyde fra det Fjerne, og da hun hører deres Kalden og gjenkjender dem, driver en uimodstaaelig Længsel hende ned til Flodbredden. Her hilses hun af Undinerne, som synge og dandse om hende og tilsidst føre hende op paa en stor Muslingskal, der hæver sig op af Floden. I dette Øjeblik kommer Huldbrand og Bertalda til, og Ridderen, der ser sin Hustru blandt Undinerne, forbander og forskyder hende. Kjølbrond kommer nu tilsyne og varsler Ridderens Død, naar denne atter mødes med Undine, og paa hans Bud synker hun ned i Bølgerne, endnu anraabende sin Elskede om ikke at bryde den Pagt, der forener dem.

Efterat Huldbrand har mistet Undine, vaagner hans Anger og hans Kjærlighed; men Bertalda, som mærker hans voxende Ulyst til at ægte hende, forstaar at besejre enhver Tøven fra hans Side, og meddeler ham desuden, at en talrig, af hende indbudt Bryllupsskare allerede er paa Vejen til Borgen. Et Uvejr raser udenfor, medens Bryllupsgjæsterne forsamle sig i det forfaldne Borgkapel, og da Brud og Brudgom knæle ned for Alteret, rammes Kirken af et Lyn, hvorved dens bageste Del styrter sammen, og Kjølbrond viser sig med Undinerne, for at Hævnen kan blive fuldbyrdet. Undine maa nu give Huldbrand det Kys, der bringer ham Døden; men en klartrislende Kilde ved hans Grav vil blive Tegnet paa, at ogsaa hun har fundet Fred.

I dette Klaver-Udtog — som dels er udarbejdet af Komponisten selv, dels af Otto Malling — er Musiken paa flere Punkter forkortet og omarbejdet. Pianopartiet lader sig gjennemgaaende udføre selvstændigt, idet man kun paa de enkelte Steder, hvor der er underlagt Systemer med mindre Noder, benytter disse istedetfor de almindelige.

804762

INDHOLD.

		Side
Nr. 1.	Instrumental-Indledning	1.
	Chor med Soli: Bort svinder den mørke Tordensky	7.
- 2.	Melodrama og Vise: Undine kommer ikke! — snart falder Mørket paa	10.
- 3.	Scene: Sjælen du faar, naar du som Brud	13.
- 4.	Bryllupsmusik og Chor: Ve dig, stakkels Undine! ve!	16.
- 5.	Marche med Chor: Hil dig, vor Hersker! Hil dig, hans Viv!	20.
- 6.	Ballet med Chor: Let vi os svinge i Kvæld med hinanden	31.
- 7.	Chor med Dands: Modtag, fagre Herskerinde	35.
- 8.	Melodrama: Ensom i min Hytte sad jeg	38.
- 9.	Romance med Chor: Arme Fisker, hvorfor græder du	40.
	Chor og Dands: Undine! kom! ved søsterlig Barm	43.
- 10.	Melodrama og Chor: Ja, ses I atter, rammer Døden dig	52.
- 11.	Slutnings-Scene: Hvert Fjed, vi gjennem Livet gaa	54.

UNDINE

af

I. P. E. HARTMANN.

Nº1. INDLEDNING.

Allegro moderato assai, grazioso.
Undinernes Leg ved Flodbredden.

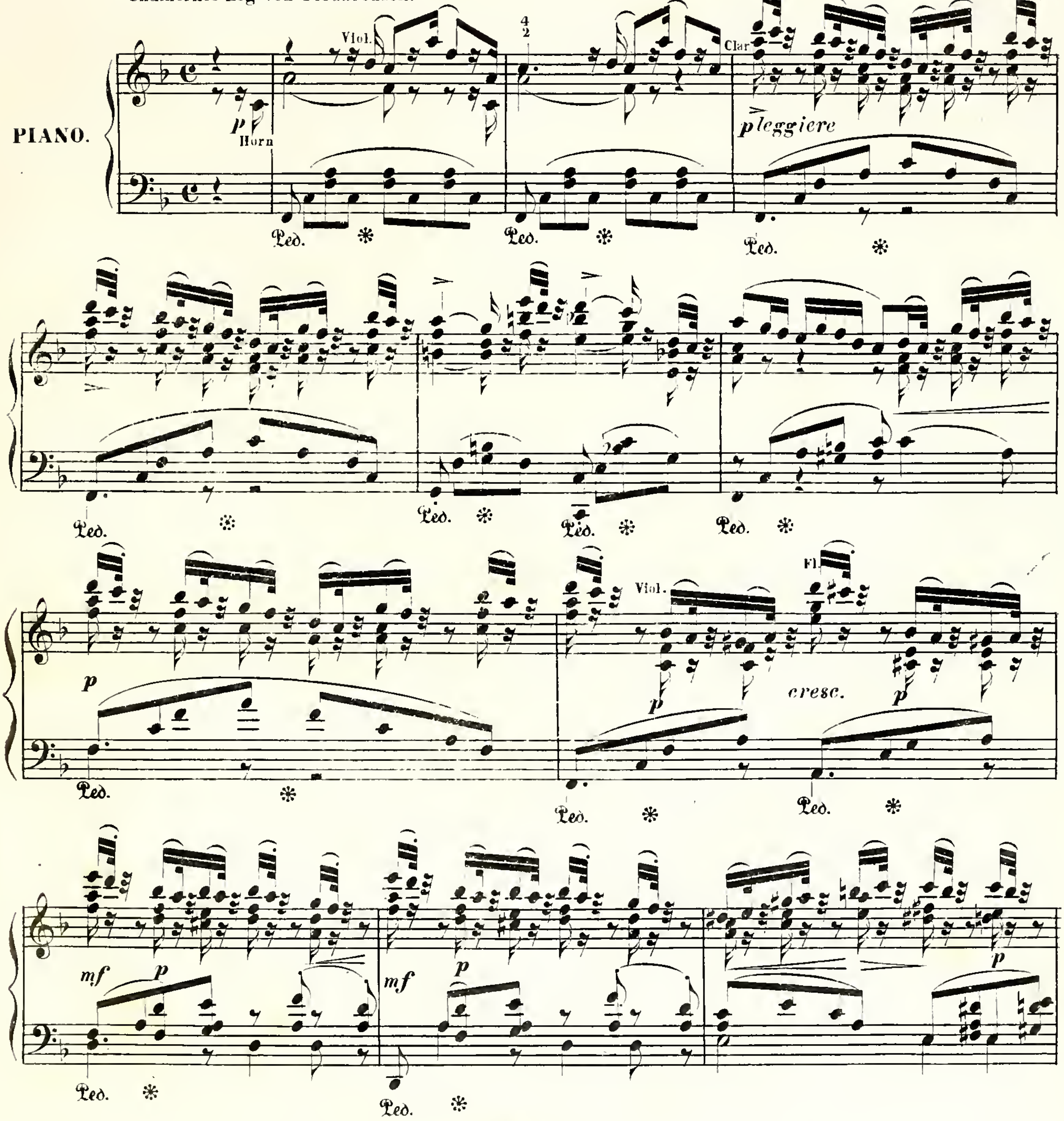

D. M. XI.

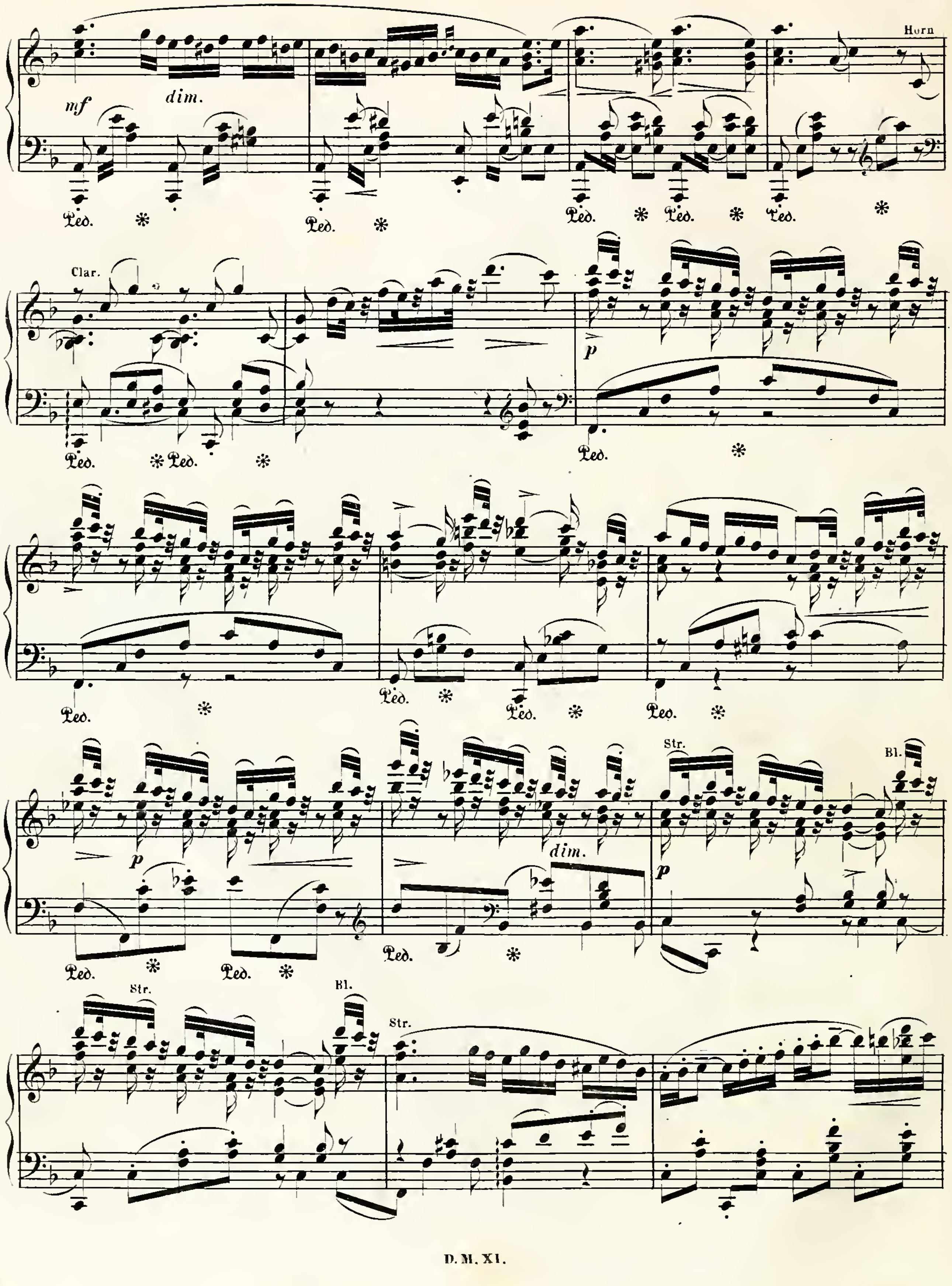
Horn
mf
dim.
Ped.
Clar.
p
dim.
Str.
Bl.

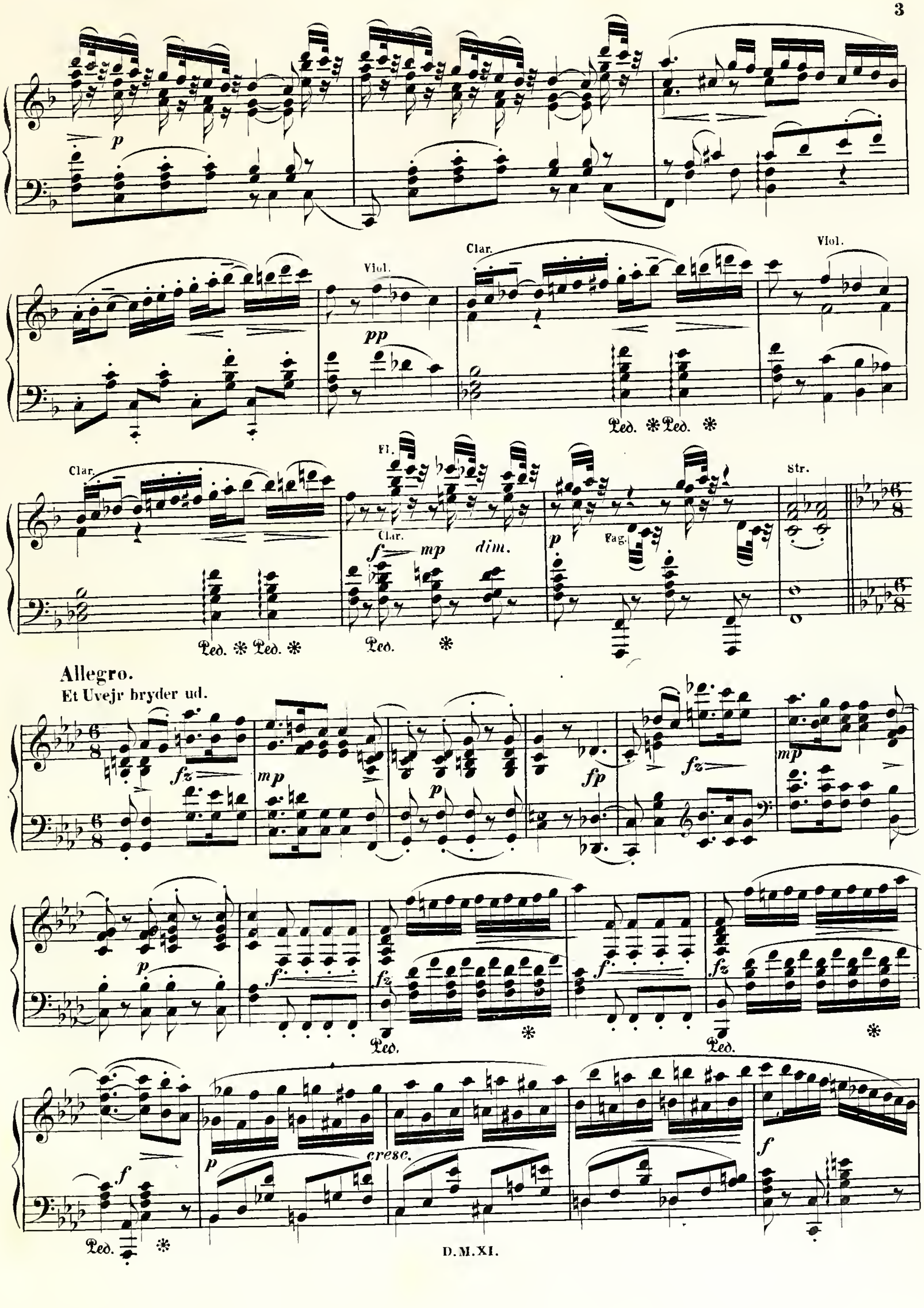
Clar.
Viol.
Fl.
Fag.
Str.
Allegro.
Et Uvejr bryder ud.
dim.
cresc.
Ped.

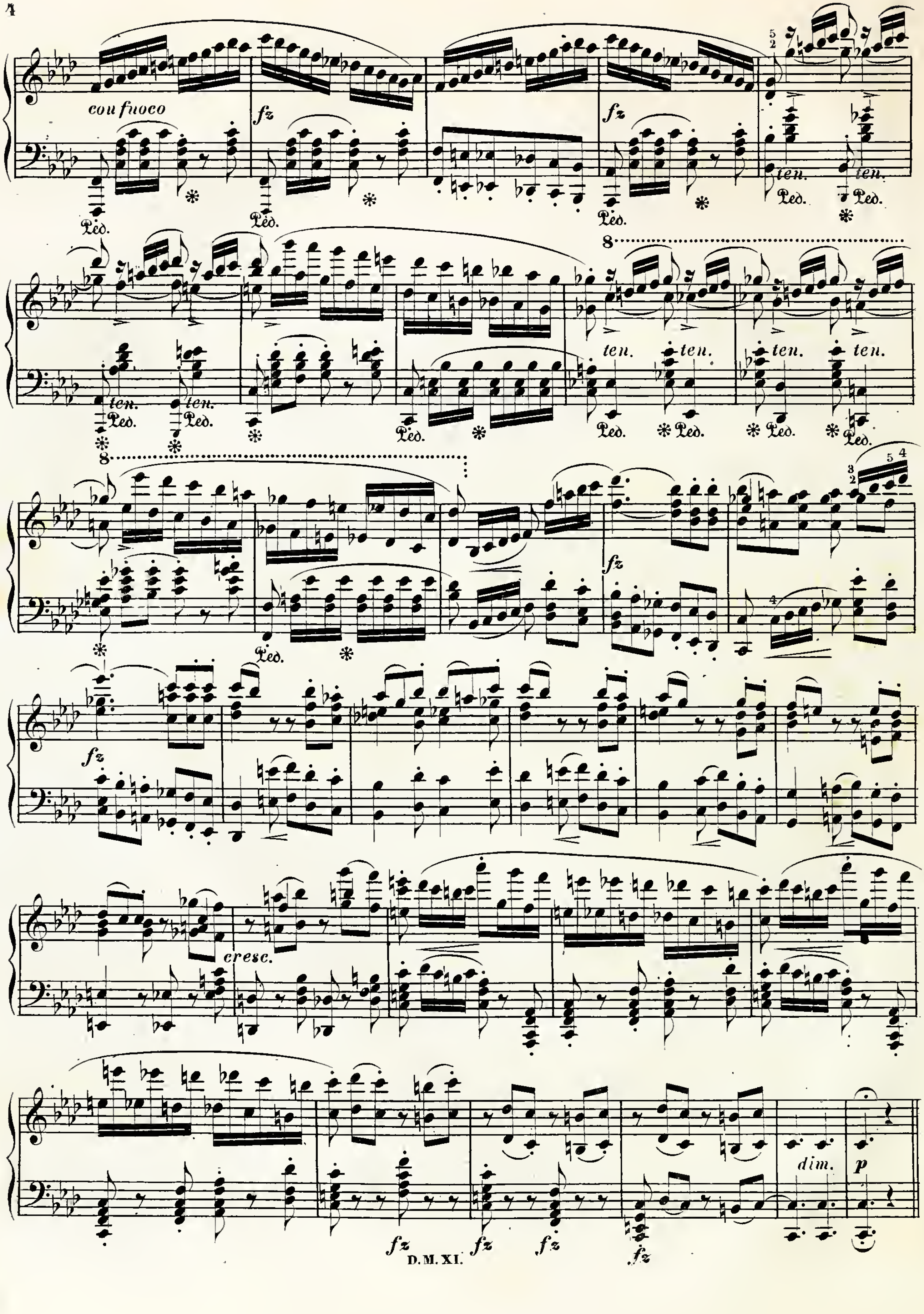
con fuoco
fz
Ped.
ten.
8
cresc.
dim.
p

Un poco meno allegro.

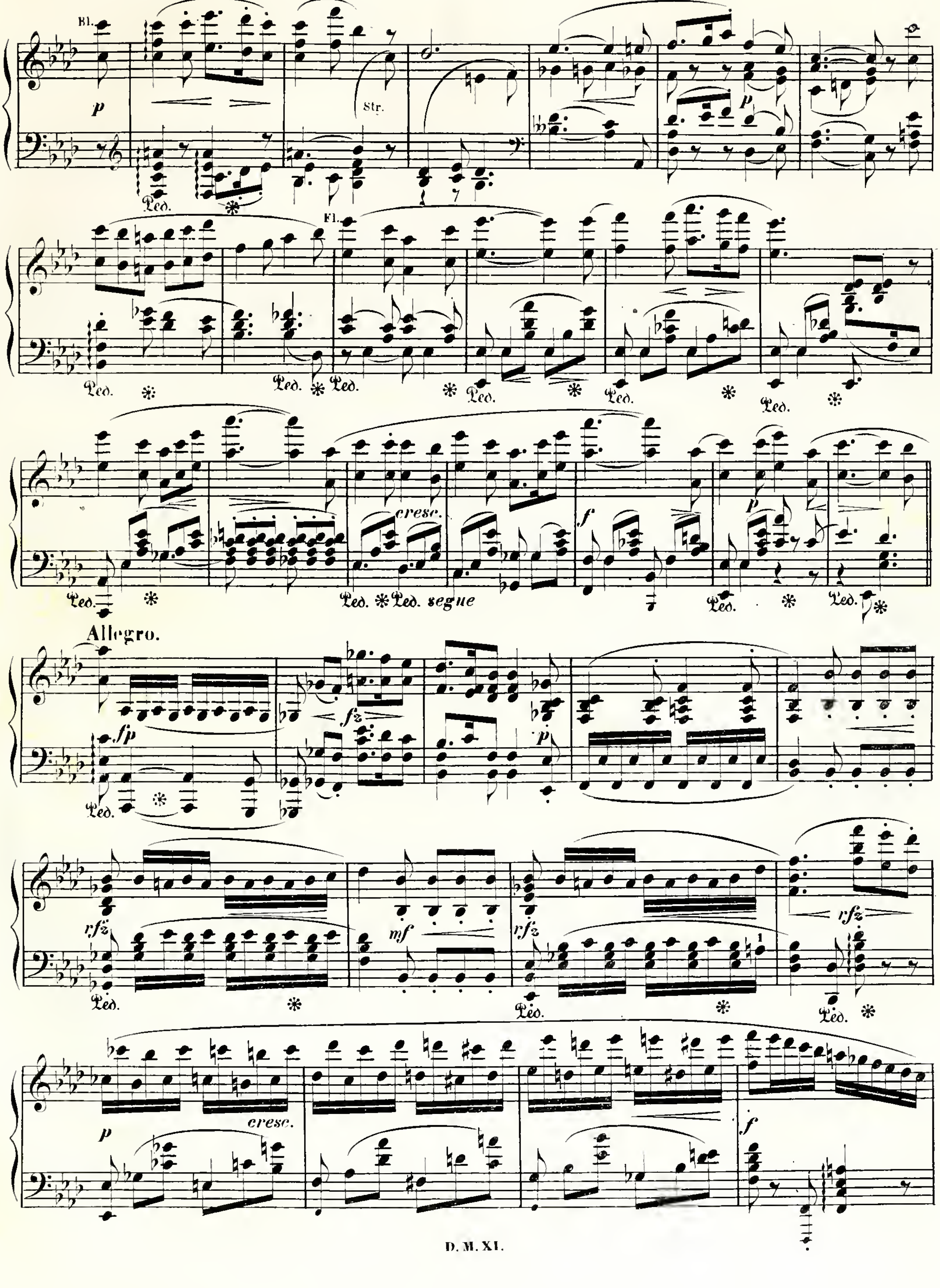

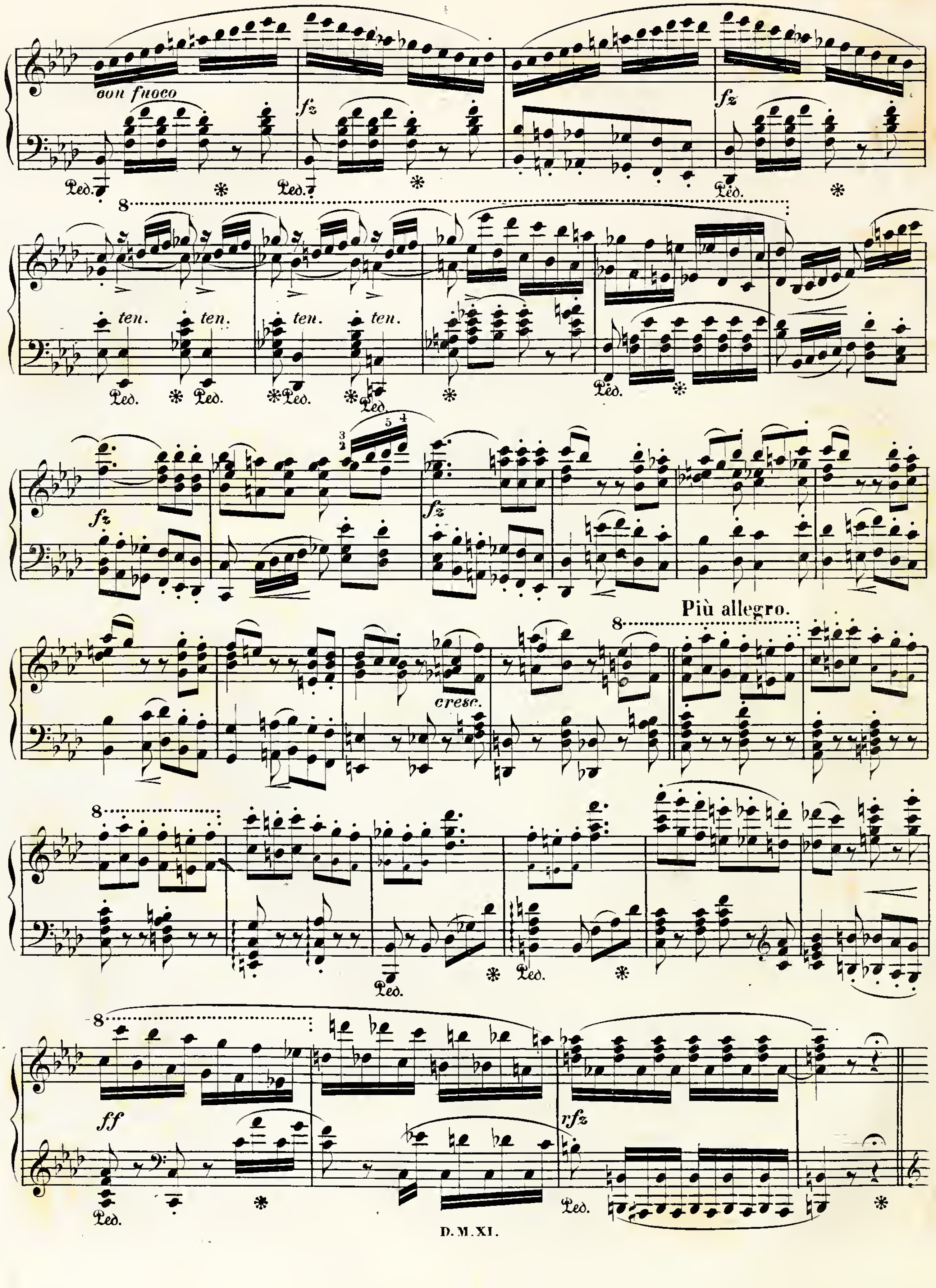
con fuoco
fz
Ped.
ten.
cresc.
Più allegro.
ff
rfz

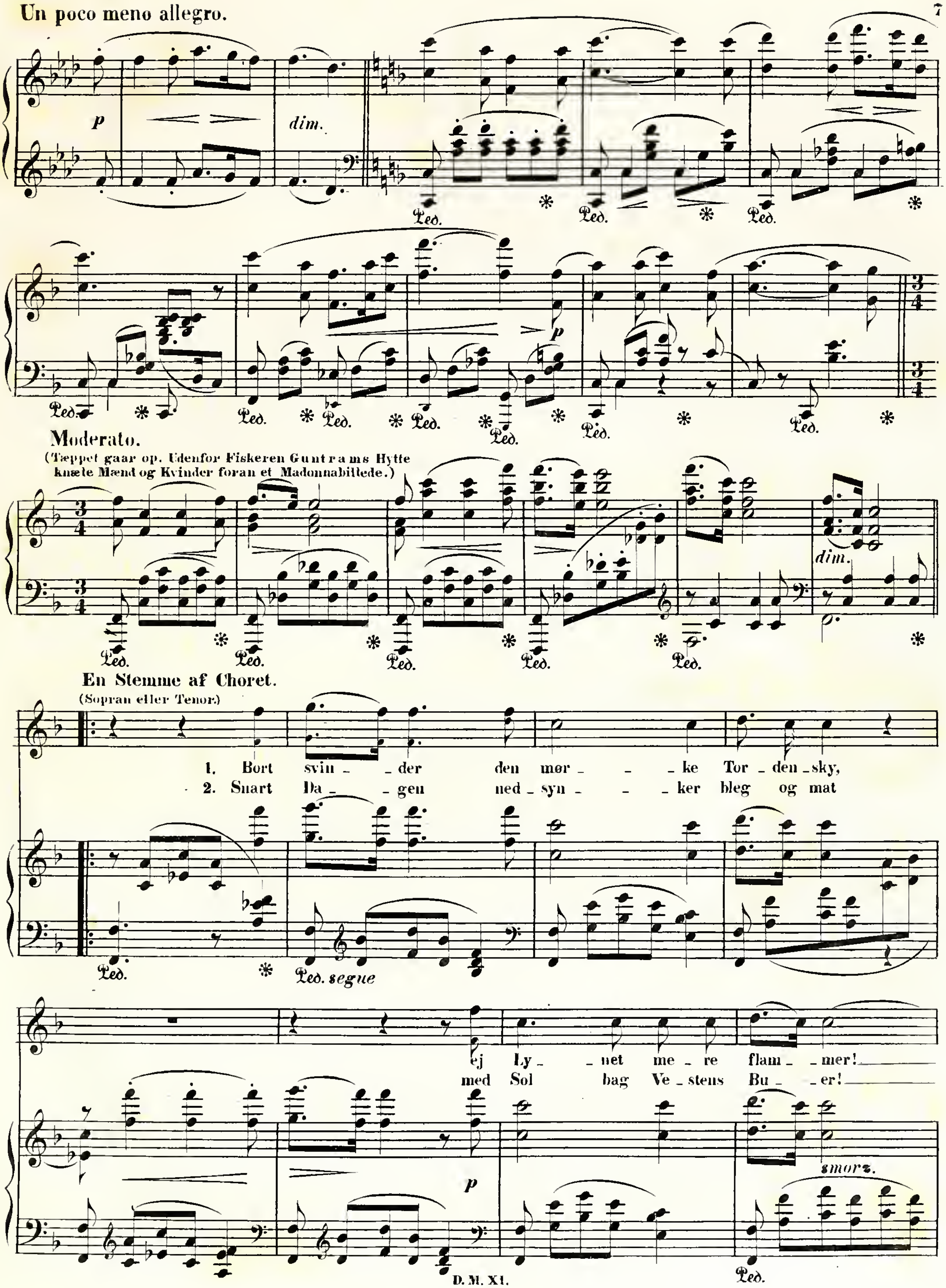
Un poco meno allegro.
p
dim.
Moderato.
(Tæppet gaar op. Udenfor Fiskeren Guntrams Hytte knæle Mænd og Kvinder foran et Madonnabillede.)
dim.
En Stemme af Choret.
(Sopran eller Tenor.)
1. Bort svin - der den mør - ke Tor - den - sky,
2. Snart Da - gen ned - syn - ker bleg og mat
ej Ly - net me - re flam - mer!
med Sol bag Ve - stens Bu - er!
Ped. segue
p
smorz.

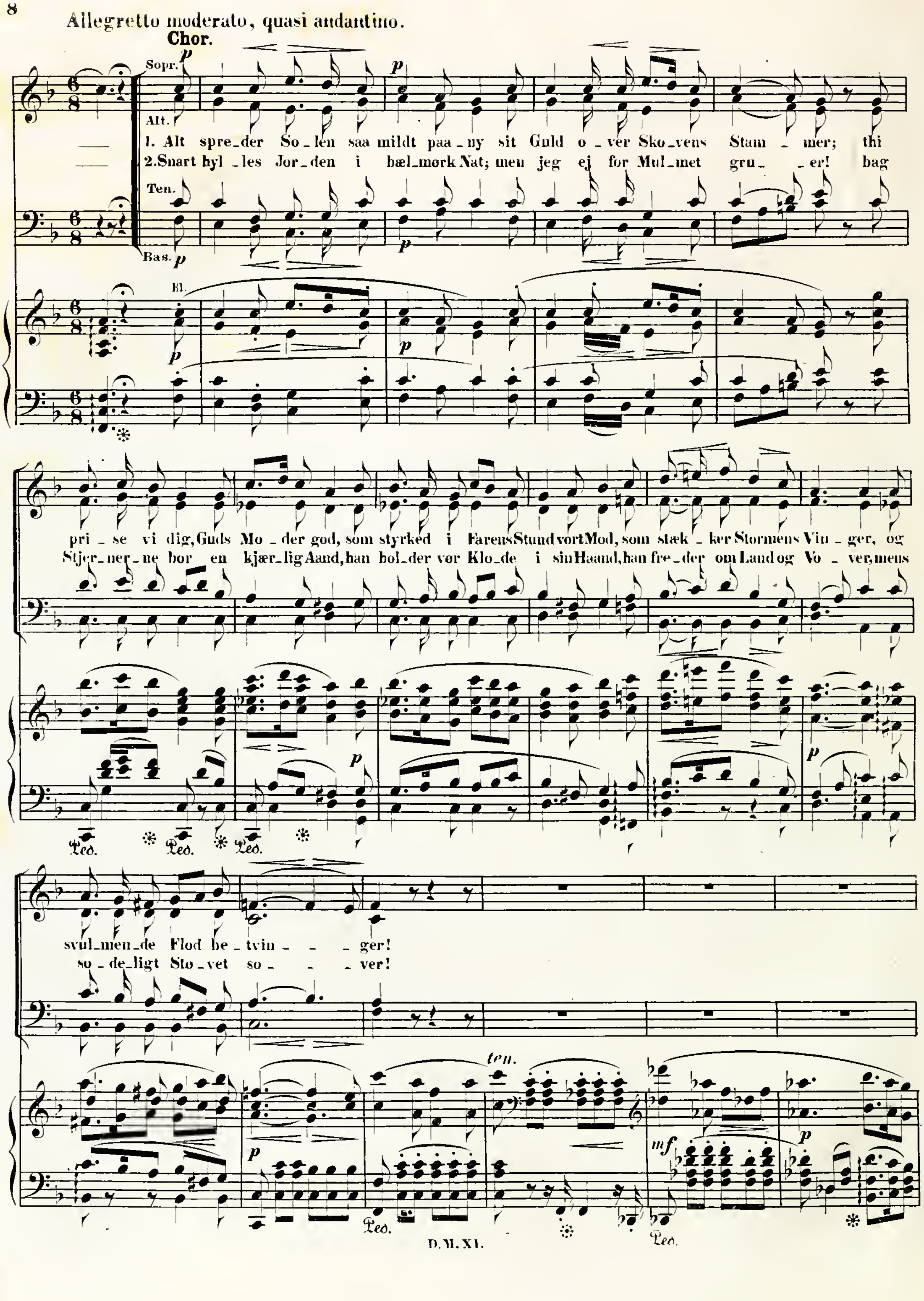
Allegretto moderato, quasi andantino.
Chor.
Sopr.
Alt.
1. Alt spre_der So_len saa mildt paa_ny sit Guld o_ver Sko_vens Stam_mer; thi
2.Snart hyl_les Jor_den i bæl_mørk Nat; men jeg ej for Mul_met gru_er! bag
Ten.
Bas.
El.
pri_se vi dig, Guds Mo_der god, som styrked i Farens Stund vort Mod, som stæk_ker Stormens Vin_ger, og
Stjer_ner_ne bor en kjær_lig Aand, han hol_der vor Klo_de i sin Haand, han fre_der om Land og Vo_ver, mens
svul_men_de Flod be_tvin_ger!
so_de_ligt Stø_vet so_ver!
ten.

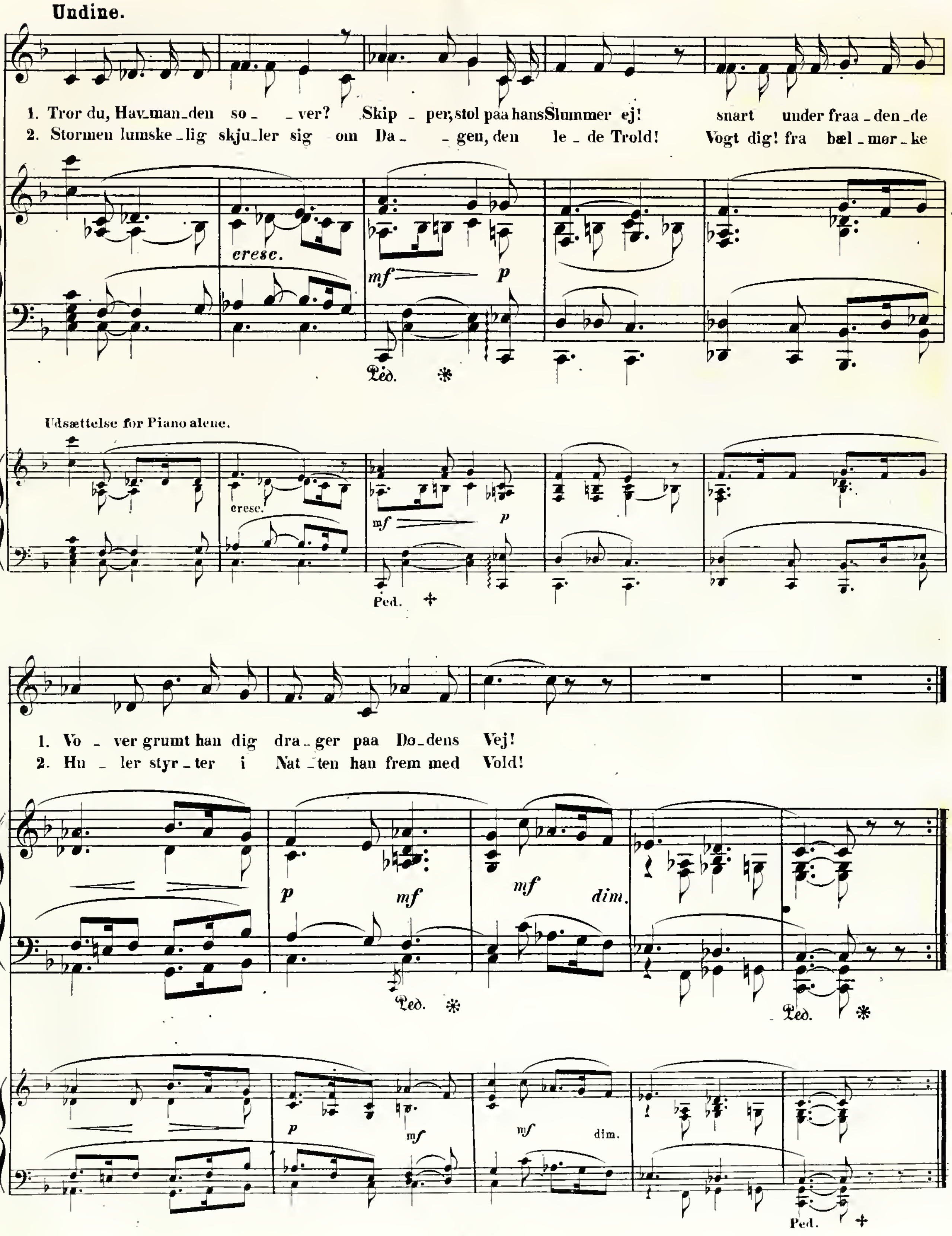
Undine.
1. Tror du, Hav_man_den so_ _ver? Skip _ per, stol paa hans Slummer ej! snart under fraa_den_de
2. Stormen lumske_lig skju_ler sig om Da_ _gen, den le_de Trold! Vogt dig! fra bæl_mør_ke
cresc.
mf
p
Ped.
Udsættelse for Piano alene.
cresc.
mf
p
Ped.
1. Vo_ ver grumt han dig dra_ger paa Do_dens Vej!
2. Hu_ ler styr_ter i Nat_ten han frem med Vold!
p
mf
mf
dim.
Ped.
Ped.
p
mf
mf
dim.
Ped.

No 2. MELODRAMA OG VISE.

Moderato, grazioso.

(Anna, syslende udenfor Hytten, medens Aftenens Ro kun afbrydes af Flodens Bølgegang.)

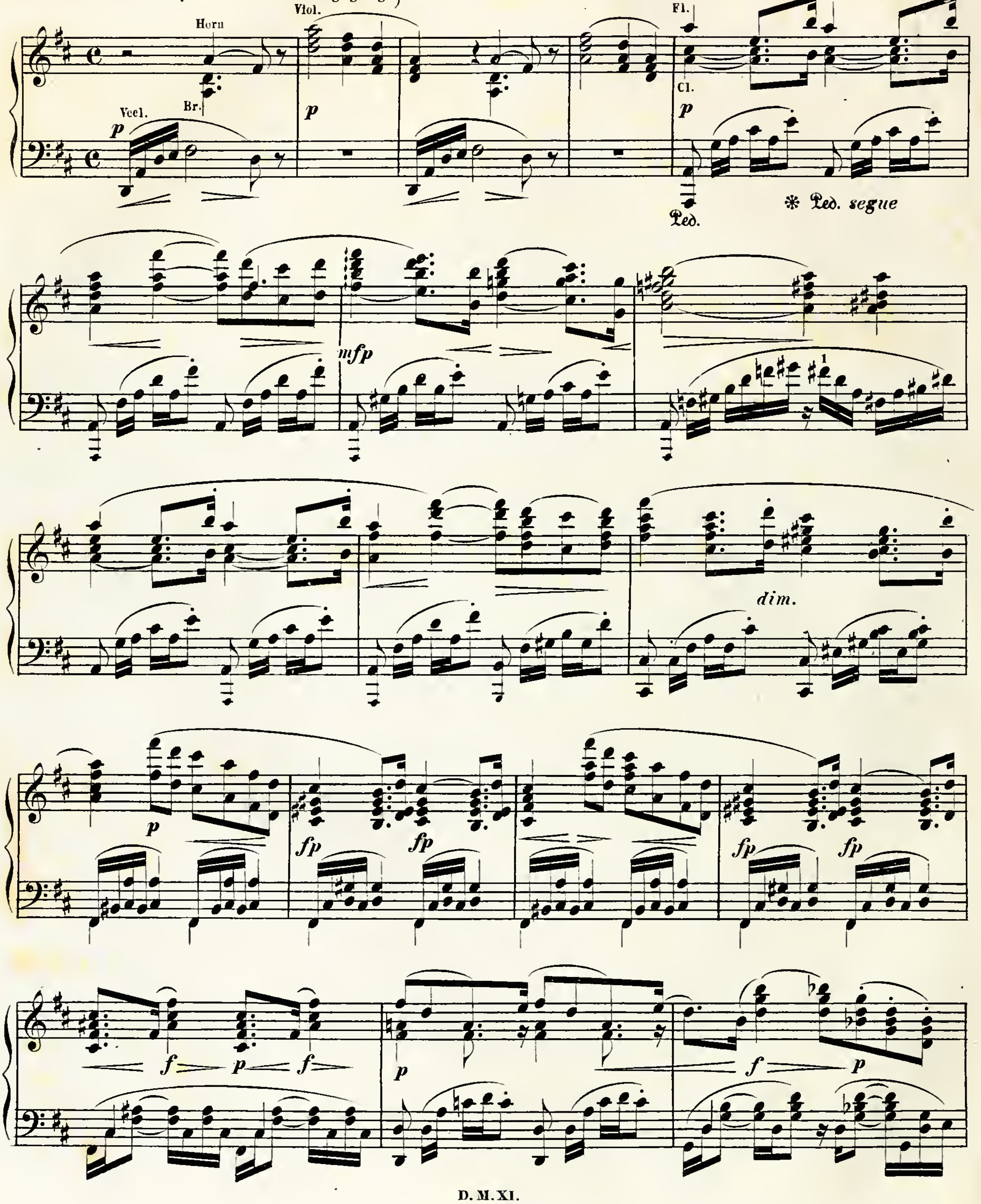

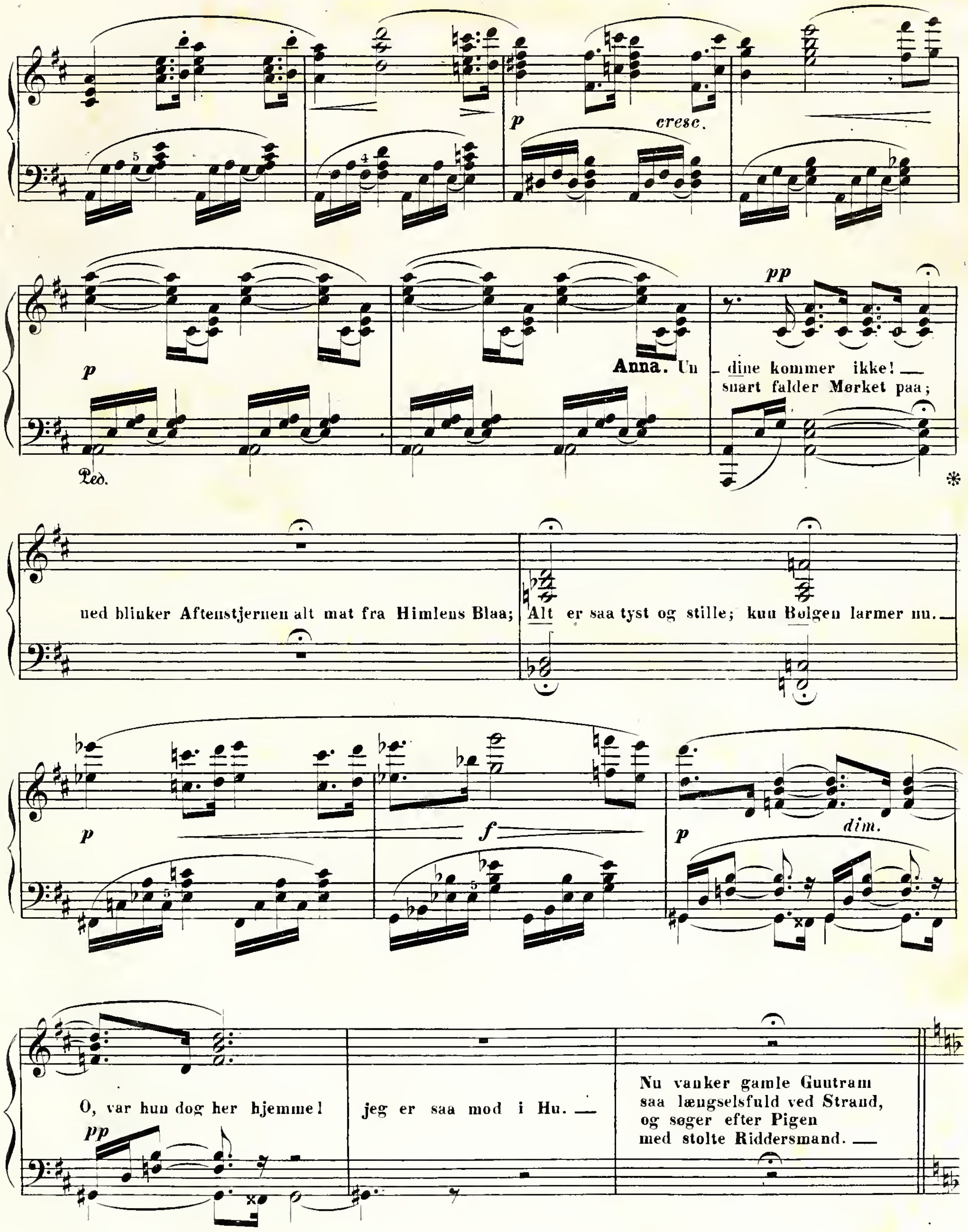

Anna. Un
dine kommer ikke! —
snart falder Mørket paa;
ned blinker Aftenstjernen alt mat fra Himlens Blaa;
Alt er saa tyst og stille; kun Bølgen larmer nu. —
O, var hun dog her hjemme!
jeg er saa mod i Hu. —
Nu vanker gamle Guntram
saa længselsfuld ved Strand,
og søger efter Pigen
med stolte Riddersmand. —

VISE.

Andantino, poco allegretto.

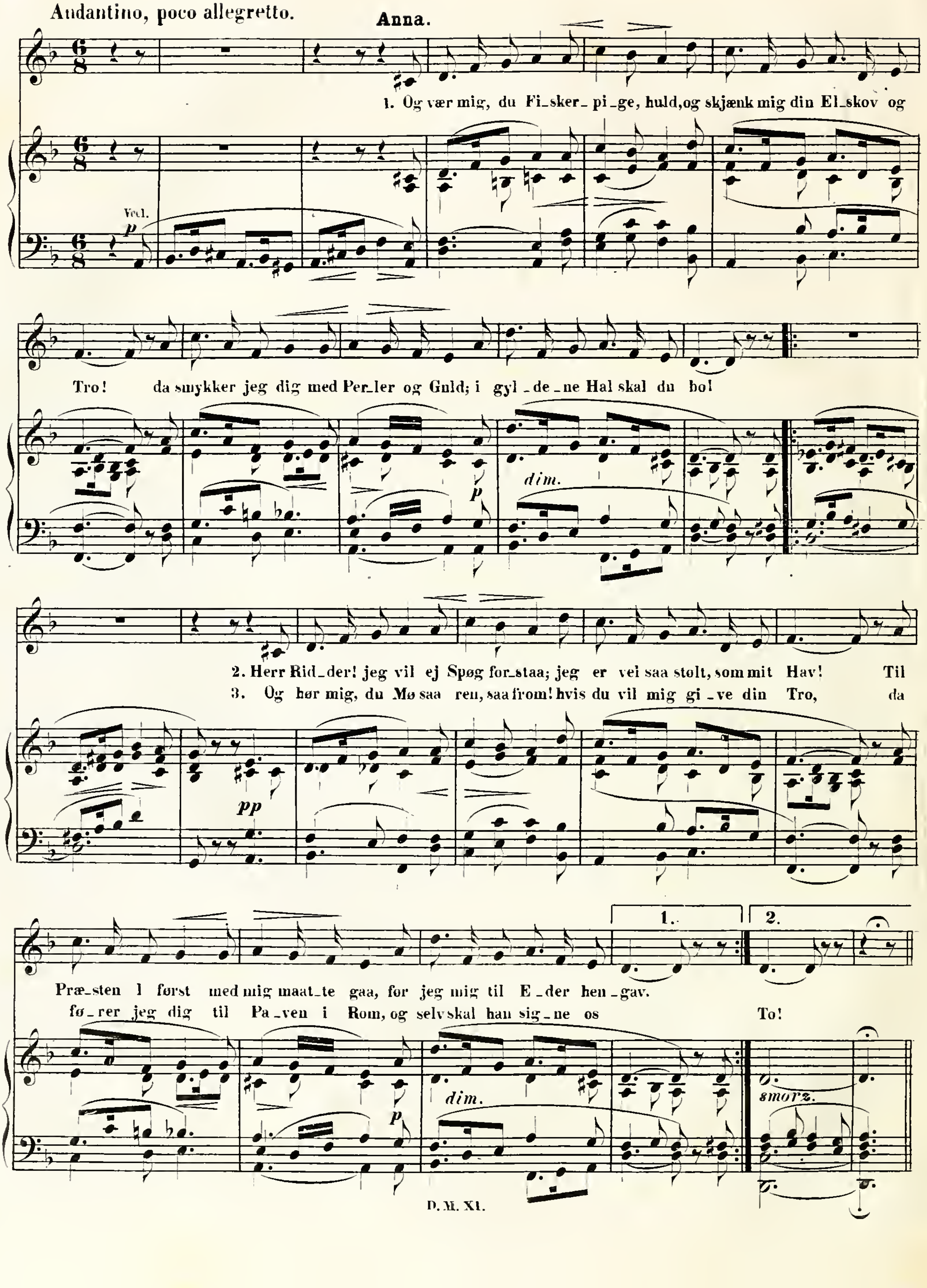

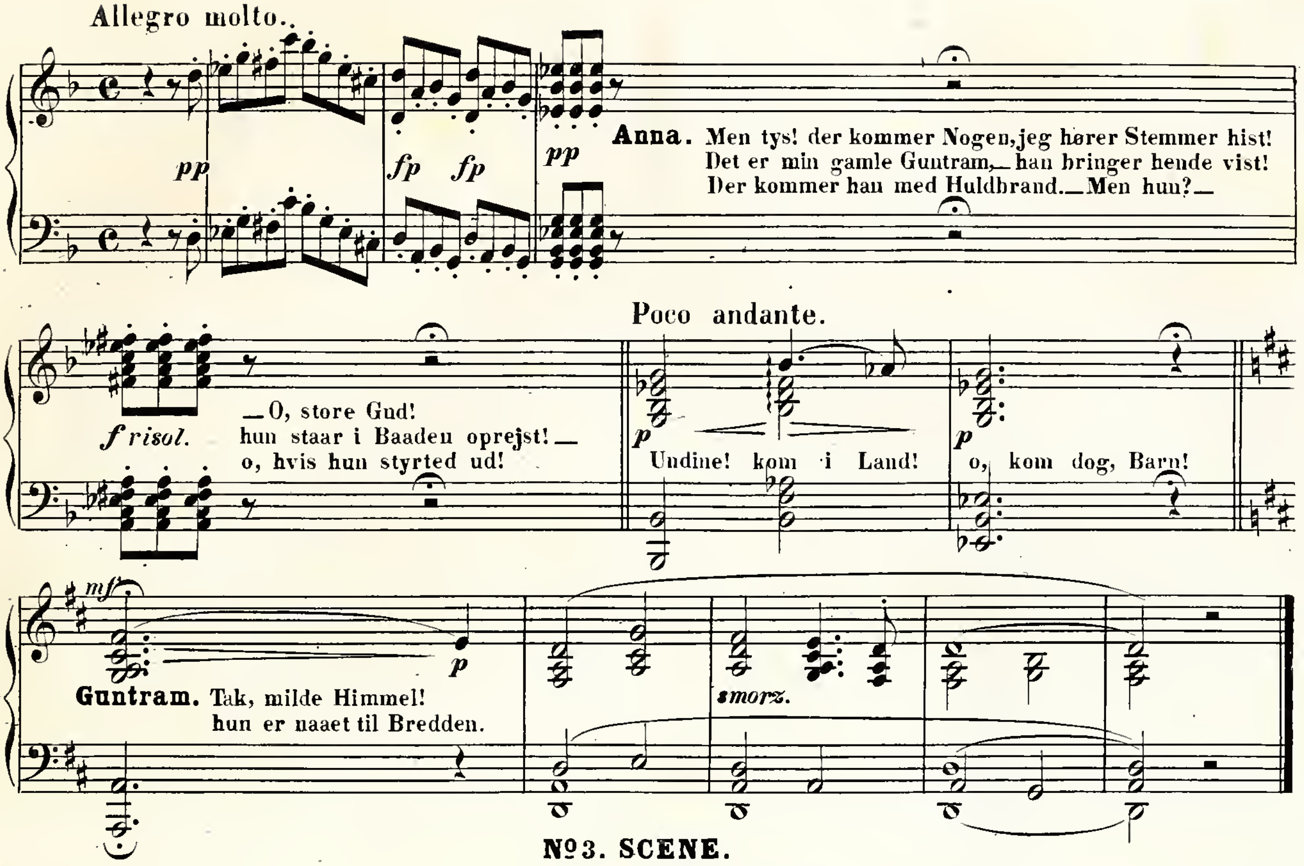

Nº 3. SCENE.

(Kjølbrønds Spaadom.)

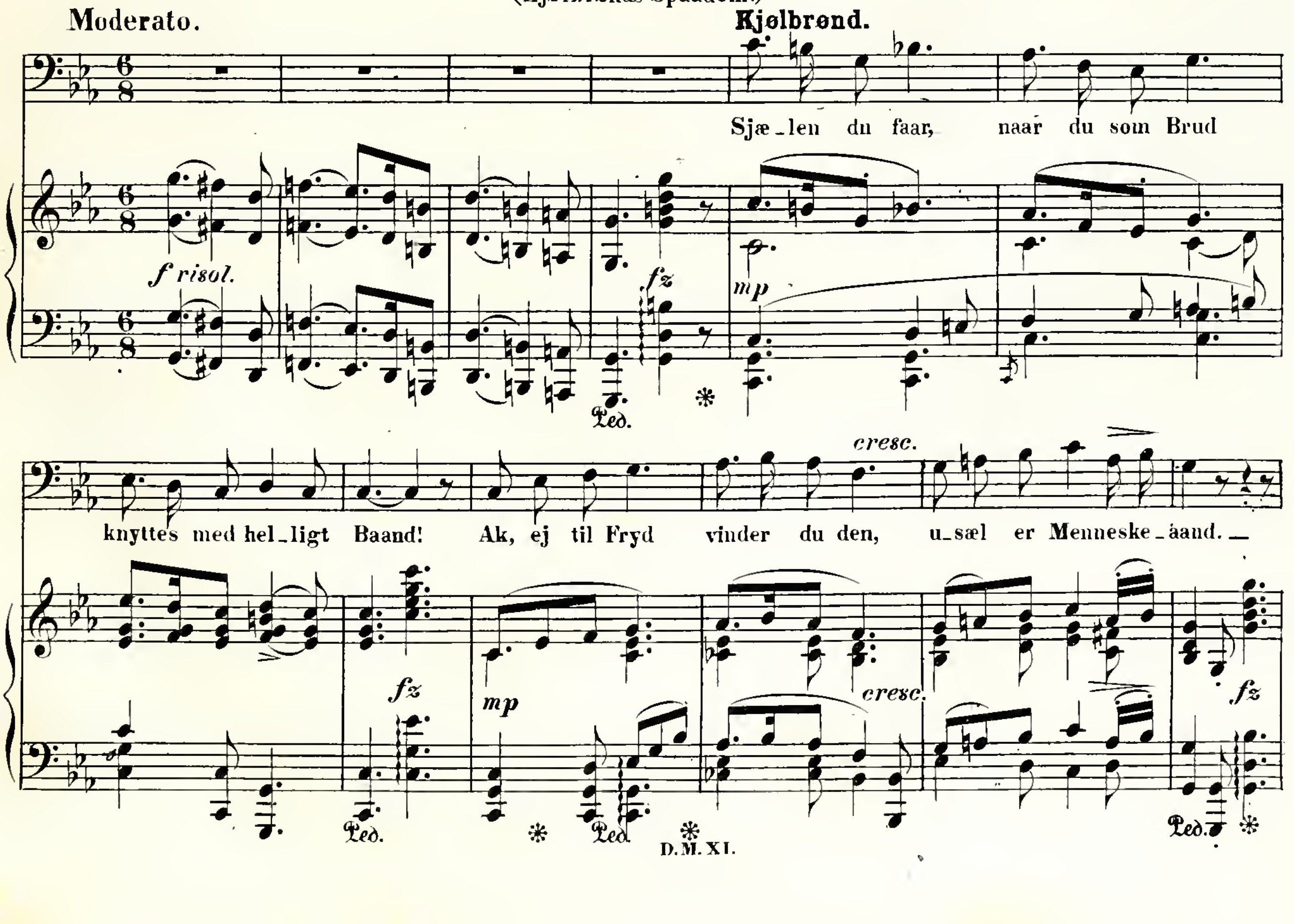

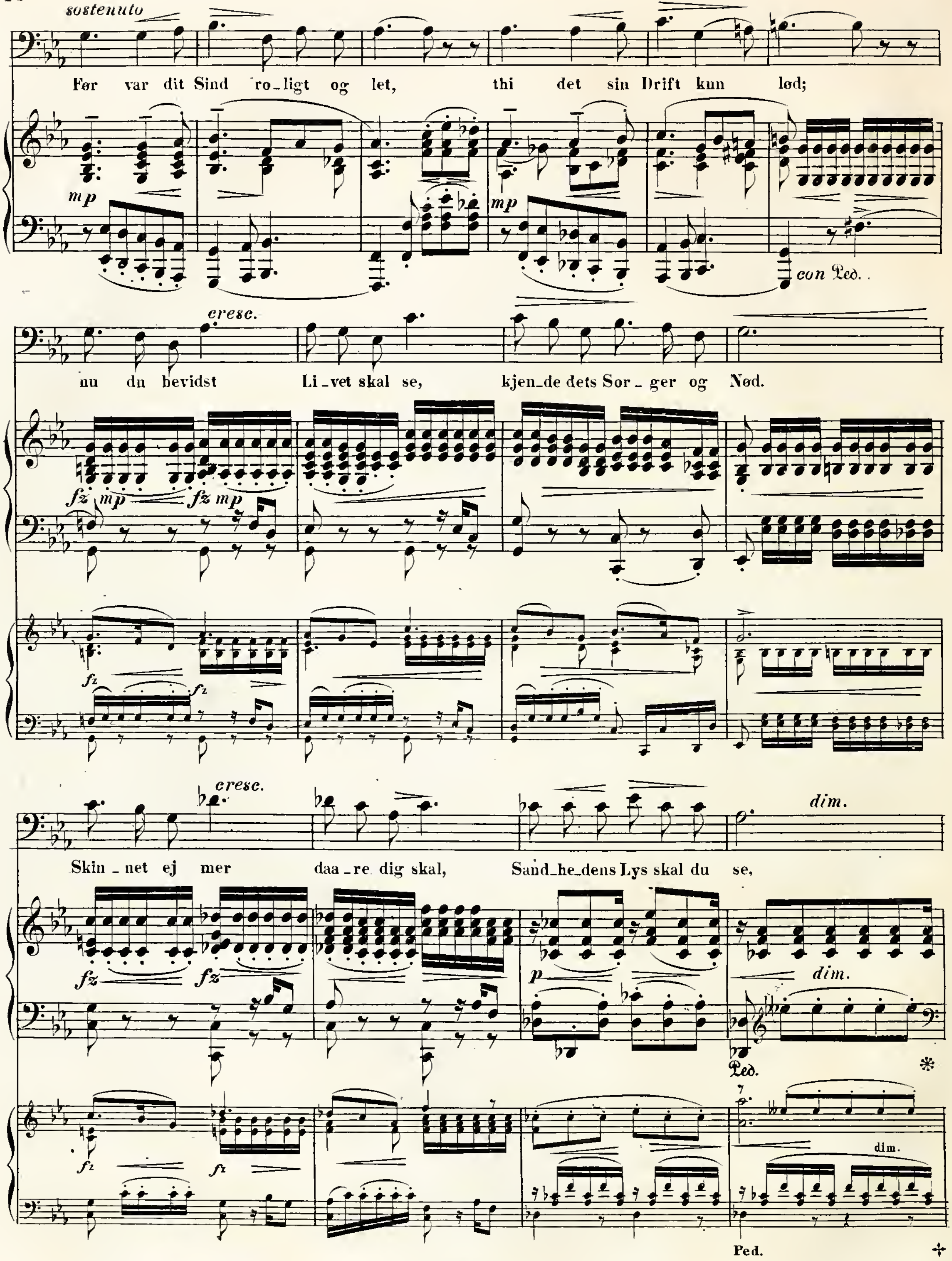
sostenuto
Før var dit Sind ro_ligt og let, thi det sin Drift kun lød;
mp
mp
con Ped.
cresc.
nu du bevidst Li_vet skal se, kjen_de dets Sor_ger og Nød.
fz mp fz mp
fz fz
cresc.
dim.
Skin_net ej mer daa_re dig skal, Sand_he_dens Lys skal du se,
fz fz
p
dim.
Ped.
fz fz
dim.
Ped.

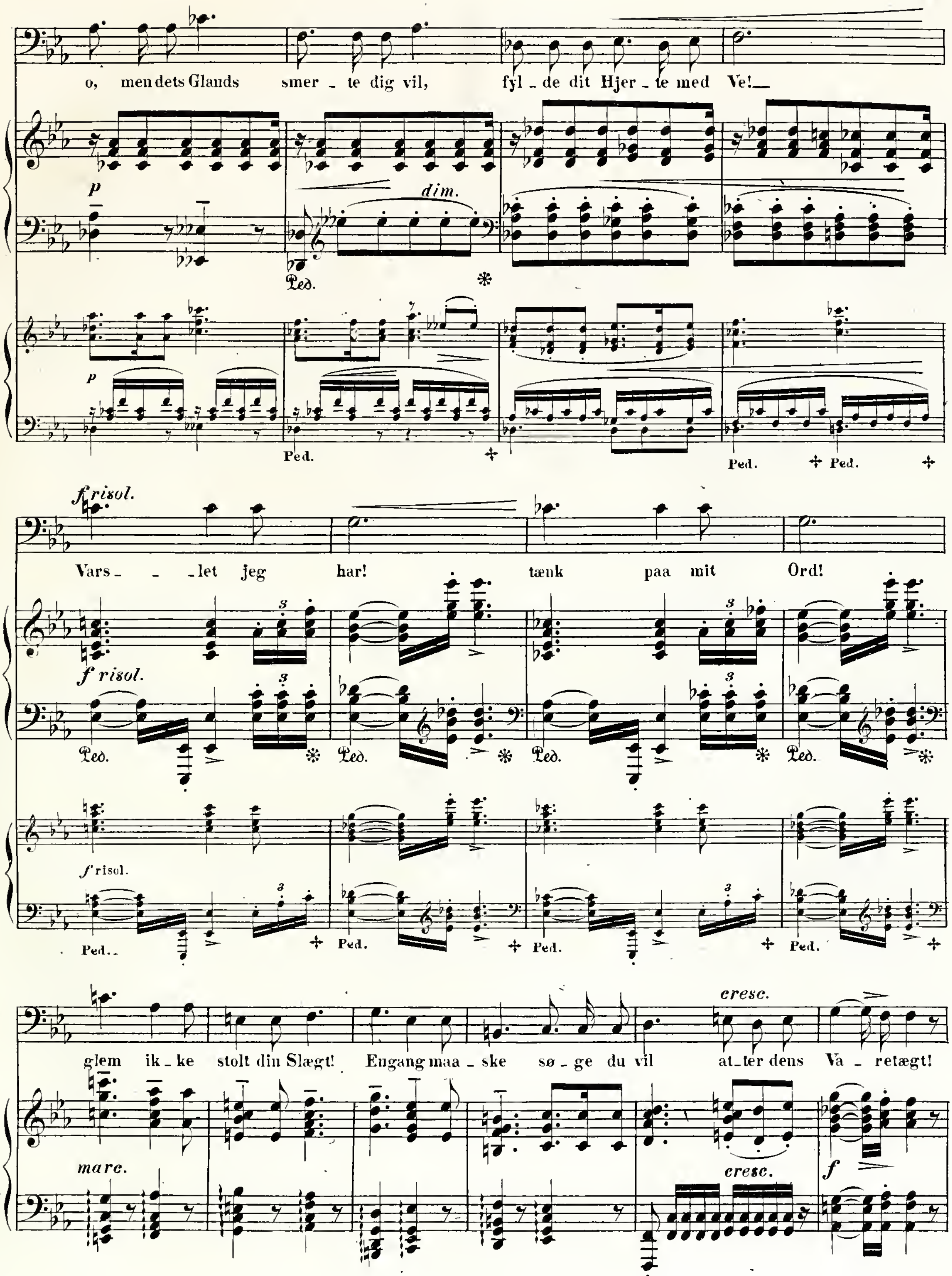
o, men dets Glands smer - te dig vil,
fyl - de dit Hjer - te med Ve!
p
dim.
Ped.
f risol.
Vars - - let jeg har!
tænk paa mit Ord!
glem ik - ke stolt din Slægt! Engang maa - ske sø - ge du vil at - ter dens Va - retægt!
cresc.
marc.
f

Undine (drømmende).

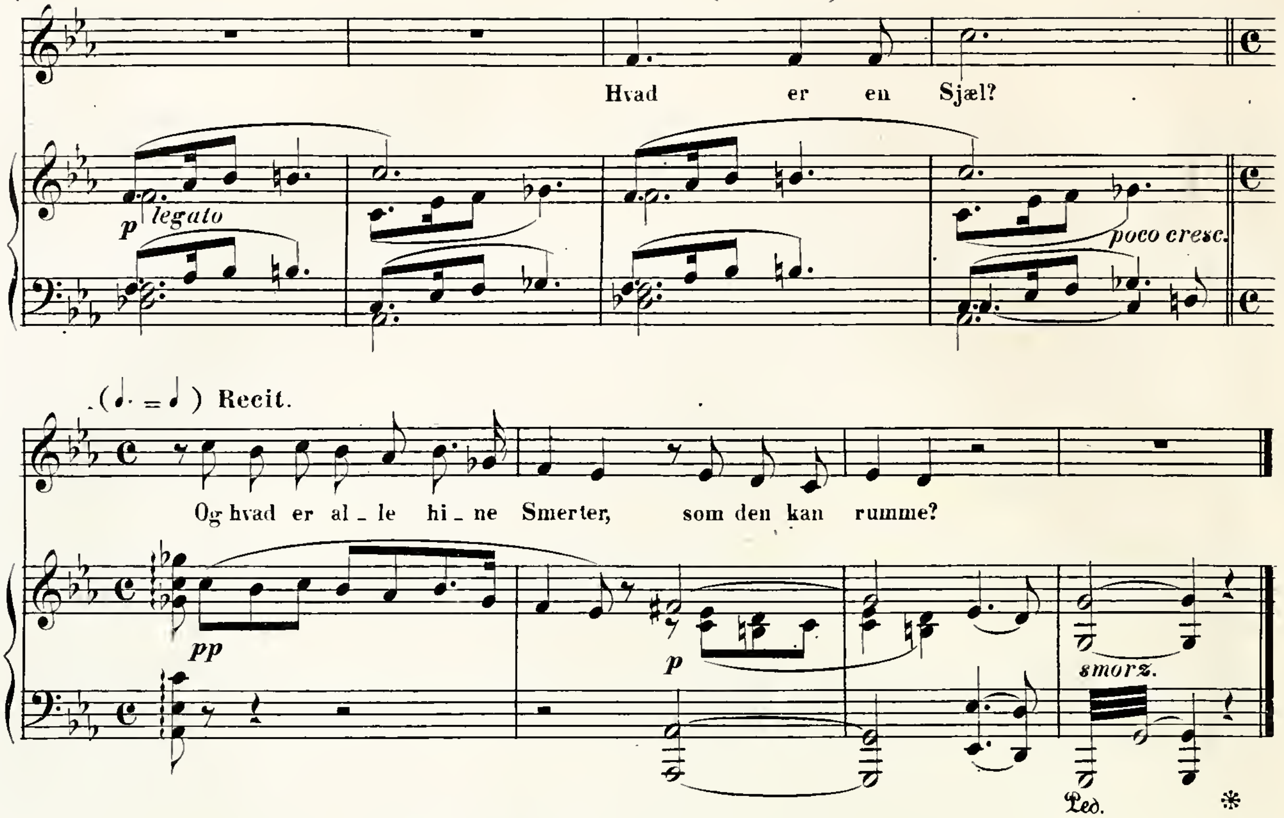

Tempo di marcia. **Nº 4. BRYLLUPSMUSIK OG CHOR.**

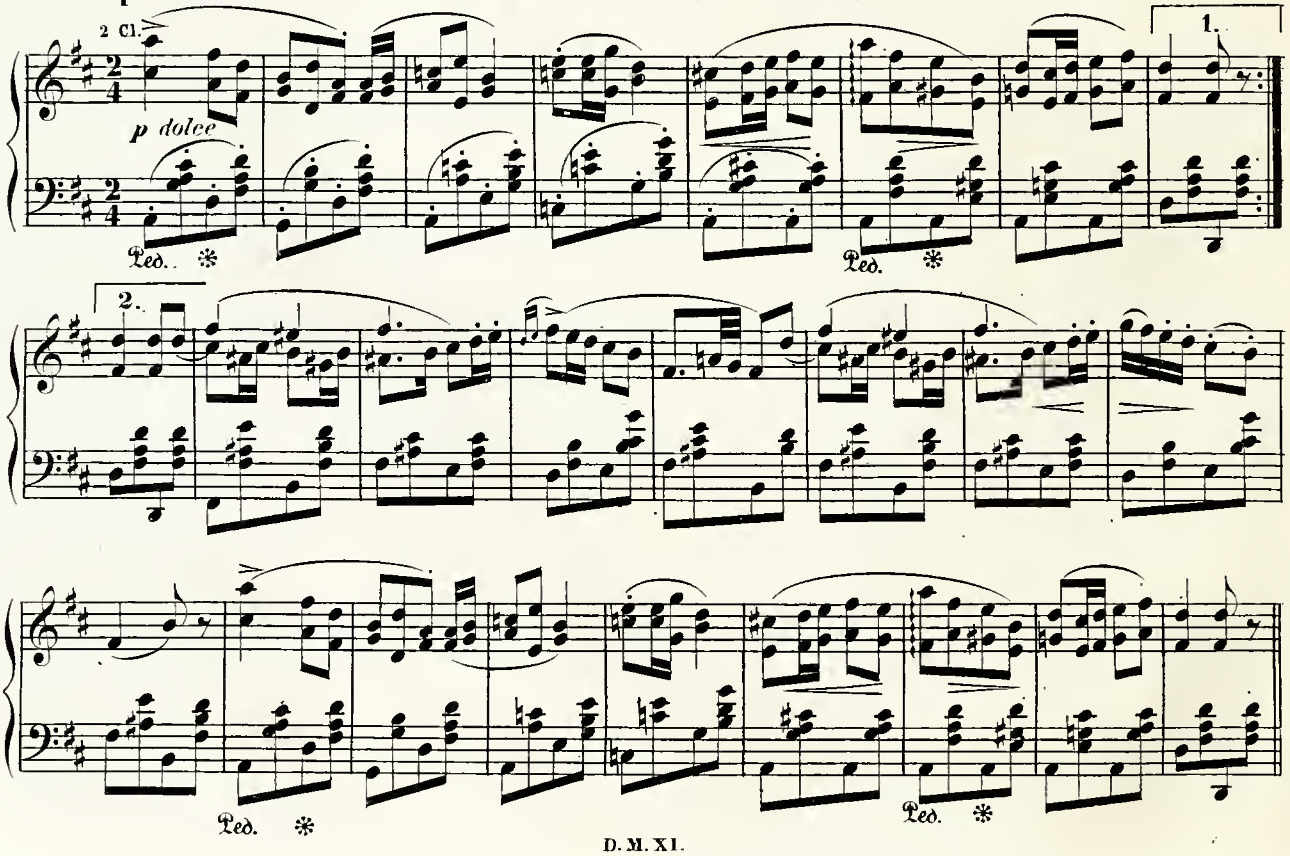

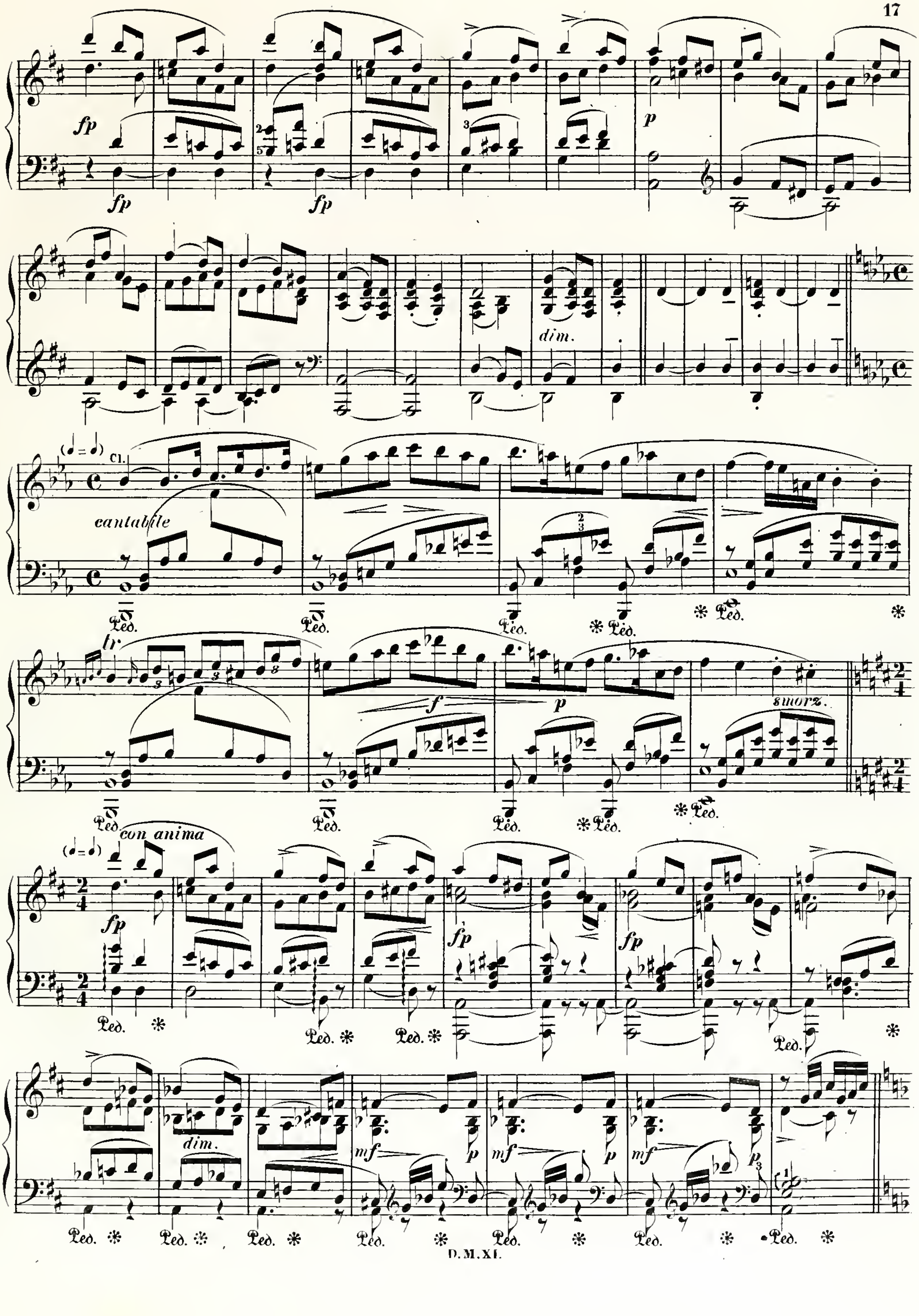
fp
fp
fp
p
dim.
(♩=♩)
Cl.
cantabile
tr
f
p
smorz.
(♩=♩)
con anima
fp
fp
fp
dim.
mf
p
mf
p
mf
p

Chor af Undiner (fra Floden).

Allegretto quasi Andantino.

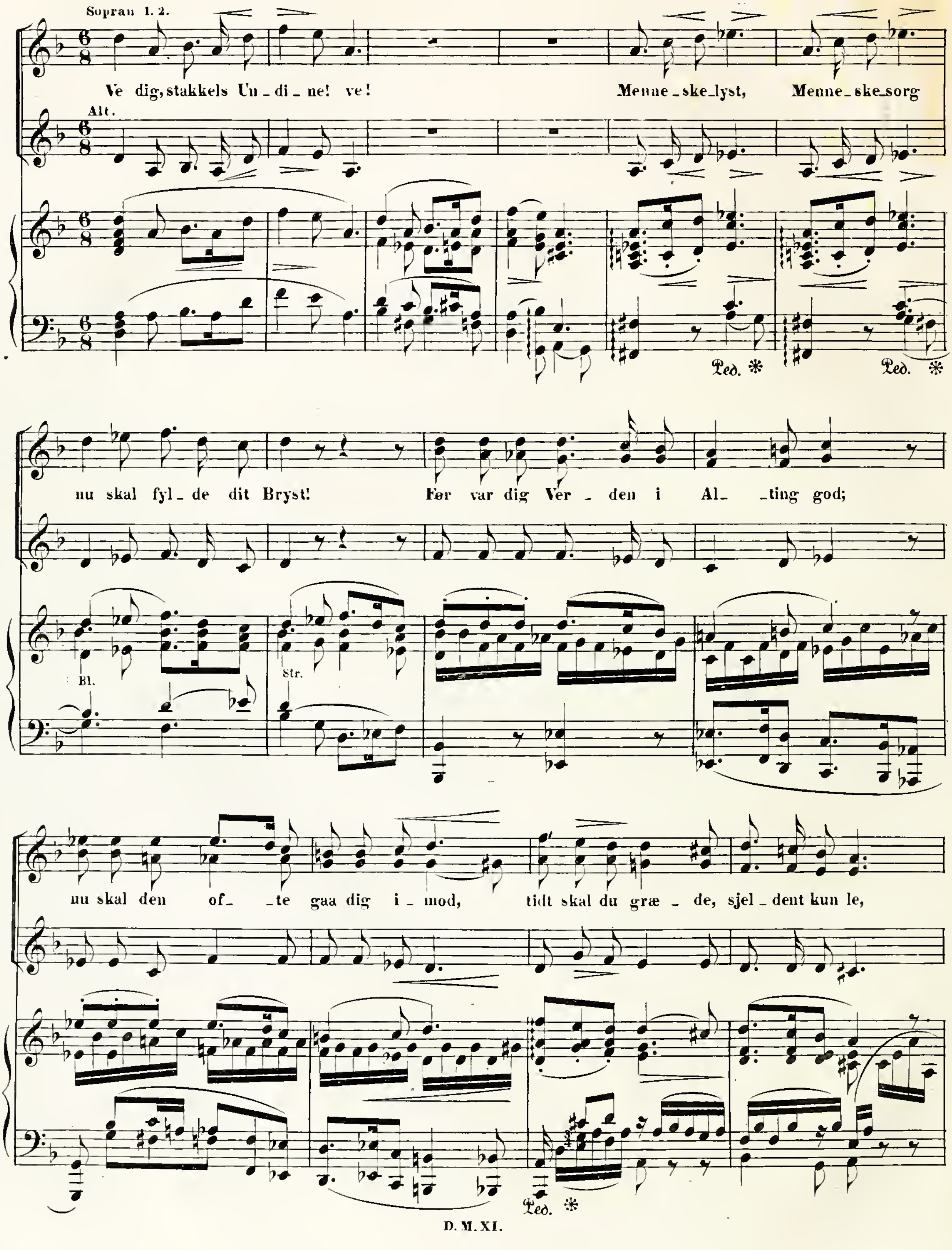

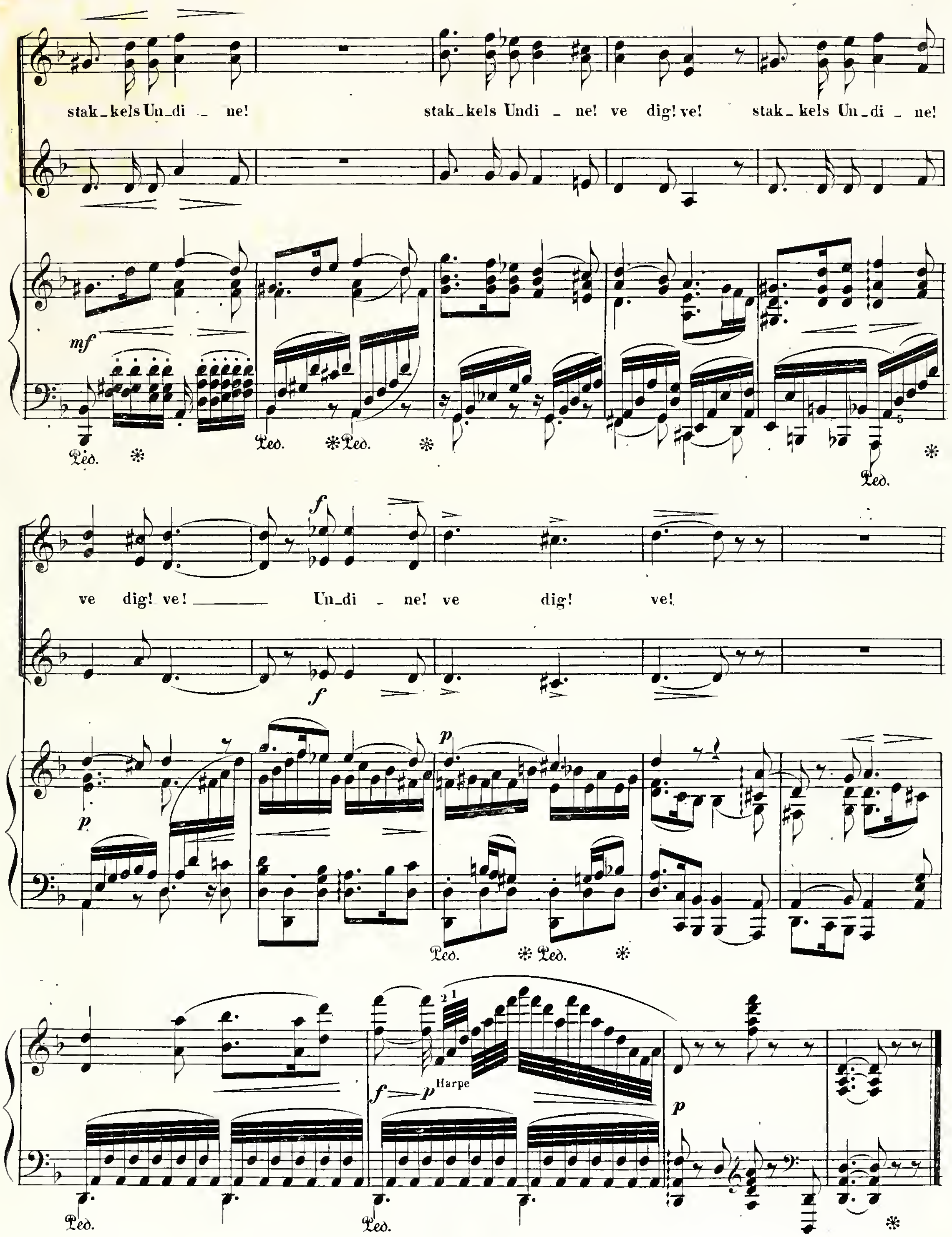
stak_kels Un_di _ ne!
stak_kels Undi _ ne! ve dig! ve!
stak_kels Un_di _ ne!
ve dig! ve! Un_di _ ne! ve dig! ve!
Harpe

Nº 5. MARCHE MED CHOR.

(Ved Festen paa Huldbrands Borg.)

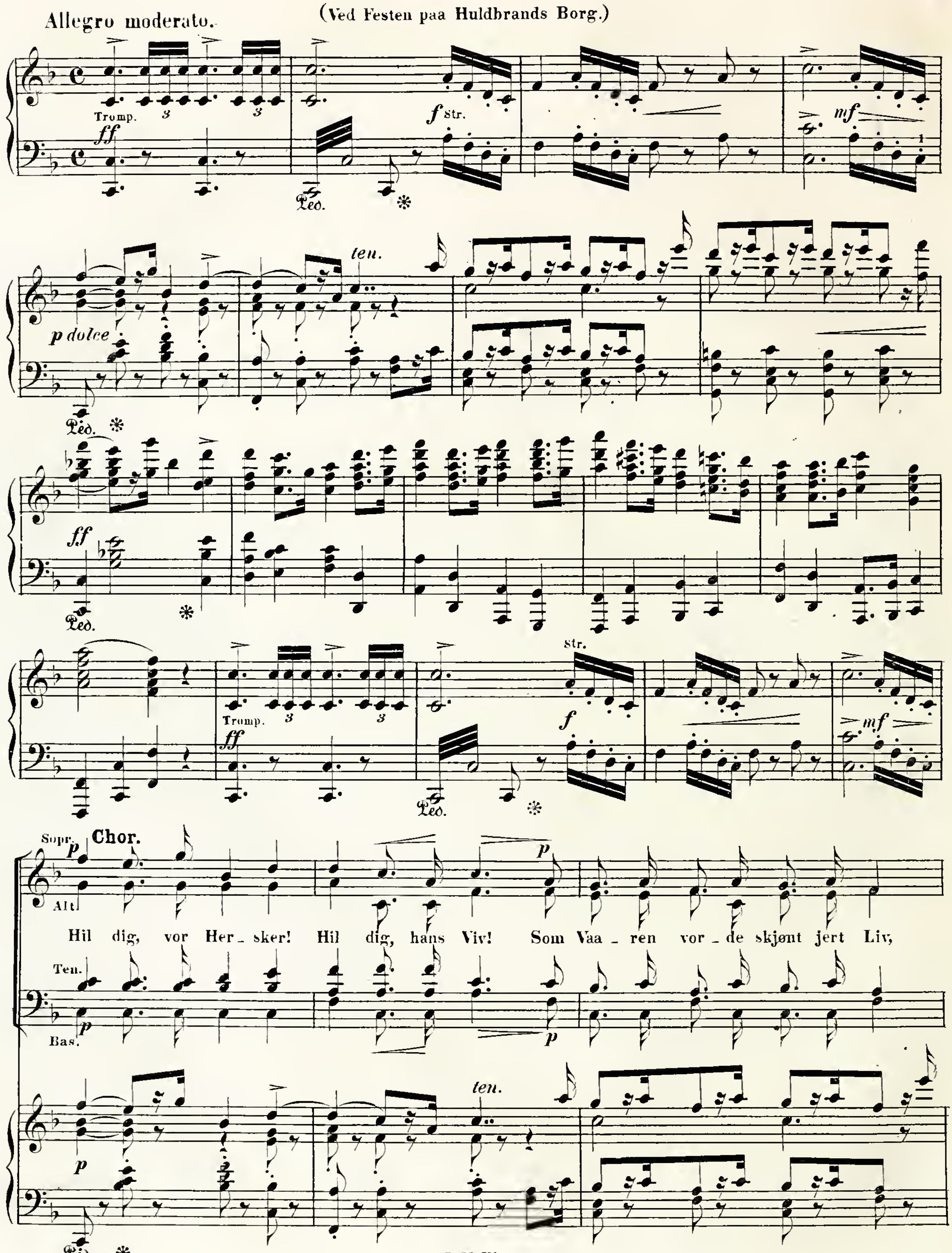

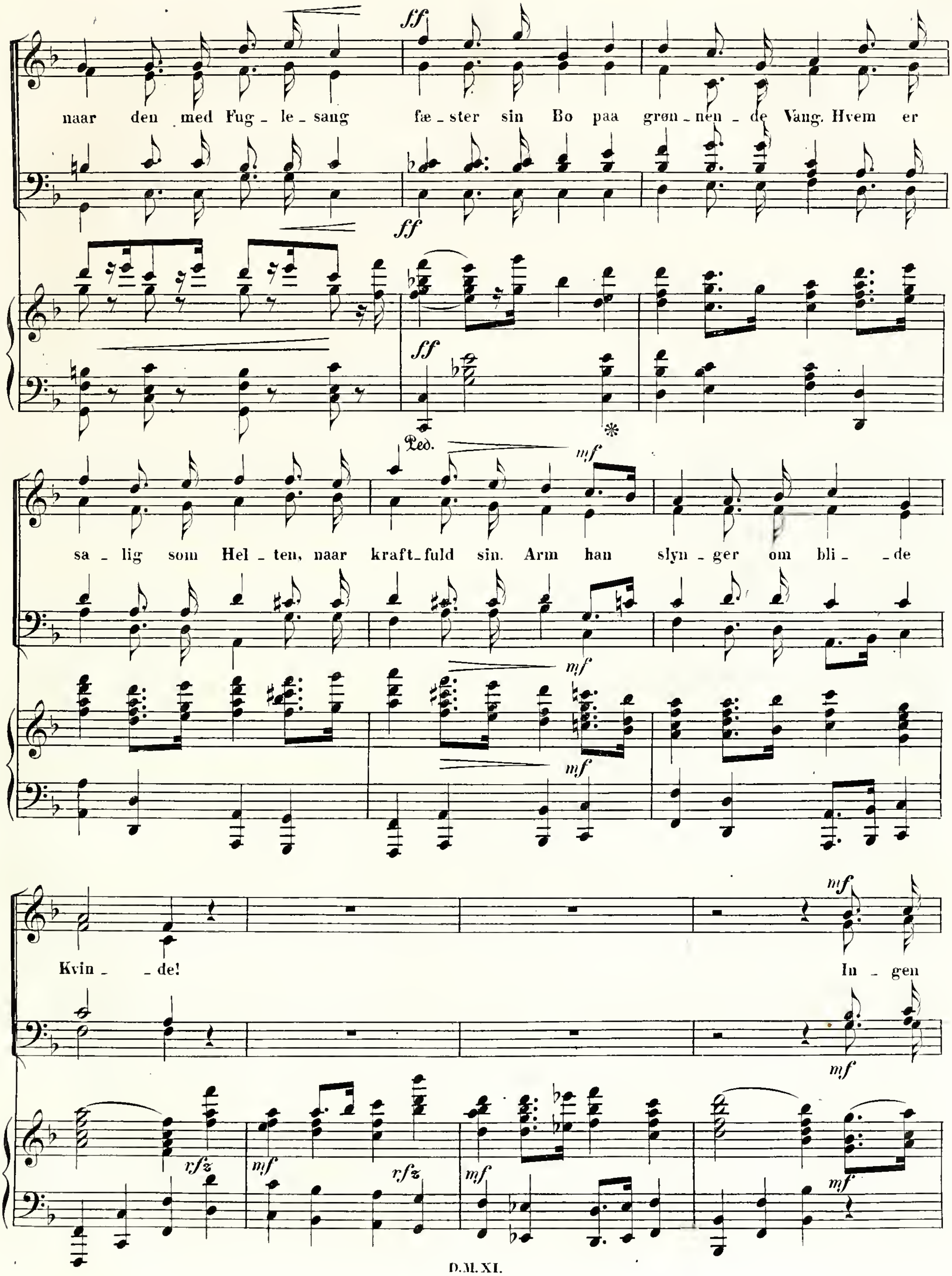
naar den med Fug - le - sang fæ - ster sin Bo paa grøn - nen - de Vang. Hvem er
sa - lig som Hel - ten, naar kraft - fuld sin. Arm han slyn - ger om bli - de
Kvin - de! In - gen

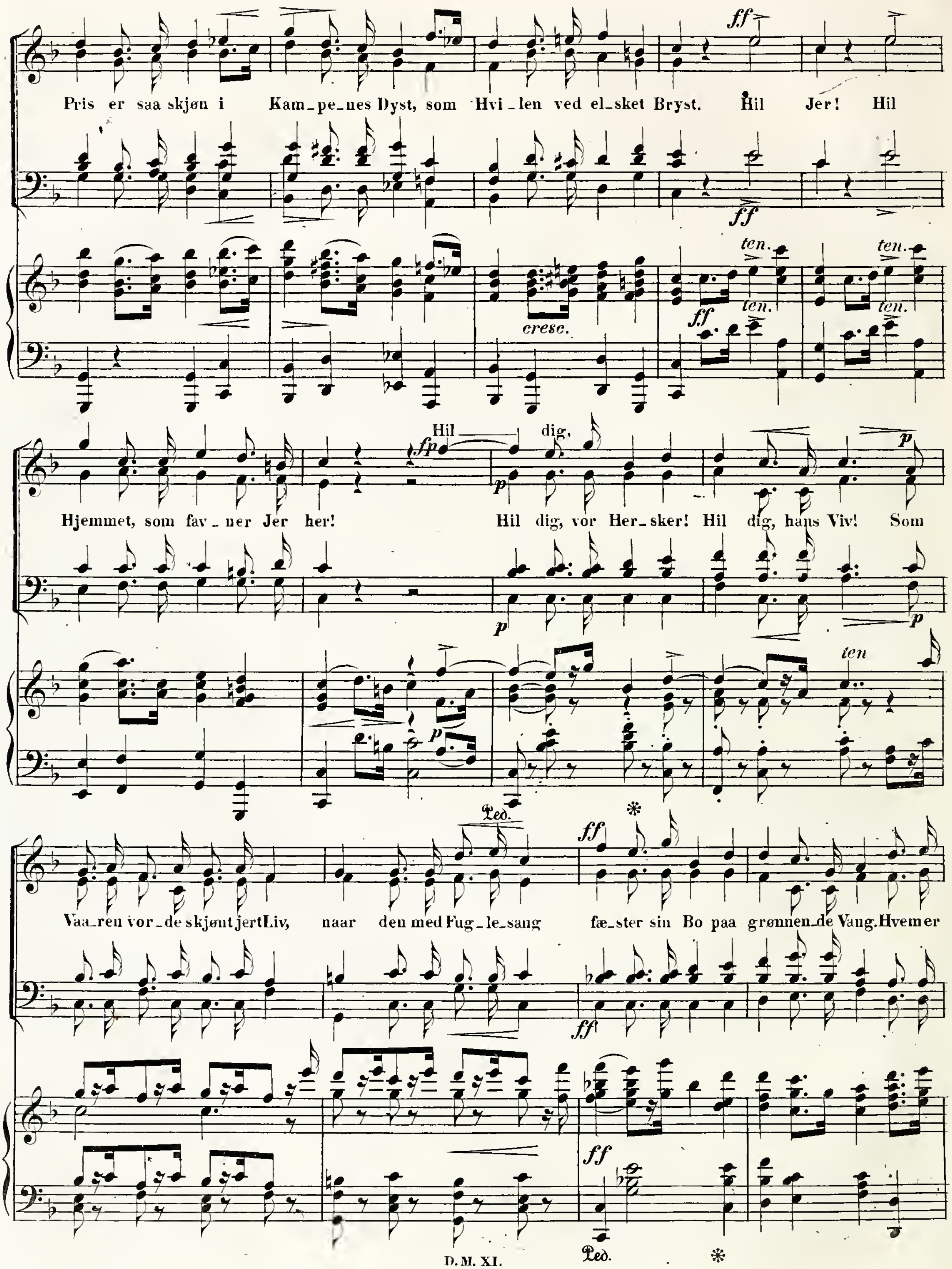
Pris er saa skjøn i Kam_pe_nes Dyst, som Hvi_len ved el_sket Bryst. Hil Jer! Hil
Hil dig,
Hjemmet, som fav_ner Jer her! Hil dig, vor Her_sker! Hil dig, hans Viv! Som
Vaa_ren vor_de skjønt jertLiv, naar den med Fug_le_sang fæ_ster sin Bo paa grønnen_de Vang. Hvem er

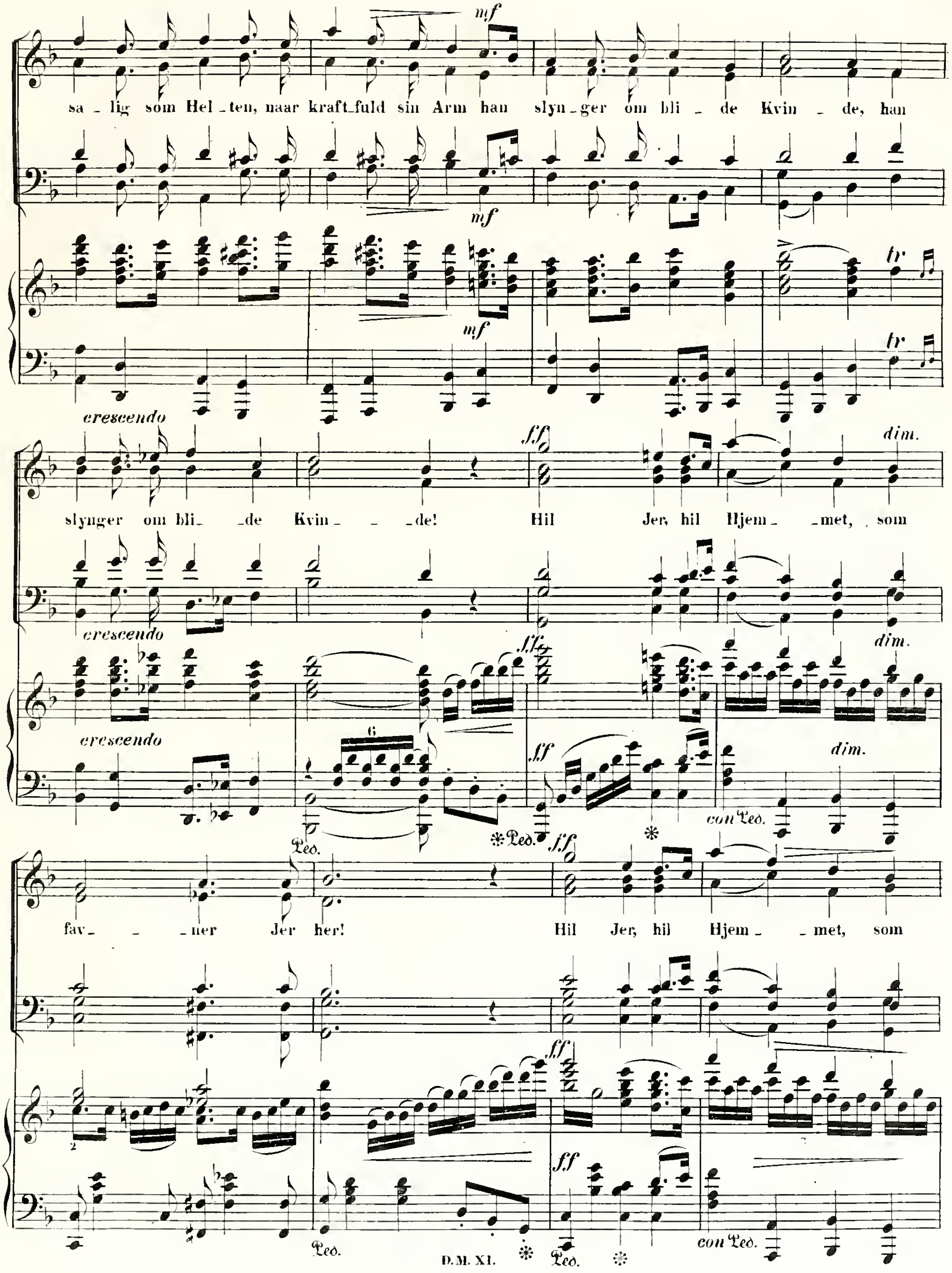
mf
sa_lig som Hel_ten, naar kraft_fuld sin Arm han slyn_ger om bli _ de Kvin _ de, han
mf
mf
tr
tr
crescendo
slynger om bli_ _de Kvin_ _ _de!
fff
Hil Jer, hil Hjem_ _met, som
dim.
crescendo
dim.
crescendo
fff
ff
dim.
Ped.
*Ped.
*
con Ped.
fff
fav_ _ _ner Jer her!
Hil Jer, hil Hjem_ _met, som
ff
ff
Ped.
*
Ped.
*
con Ped.

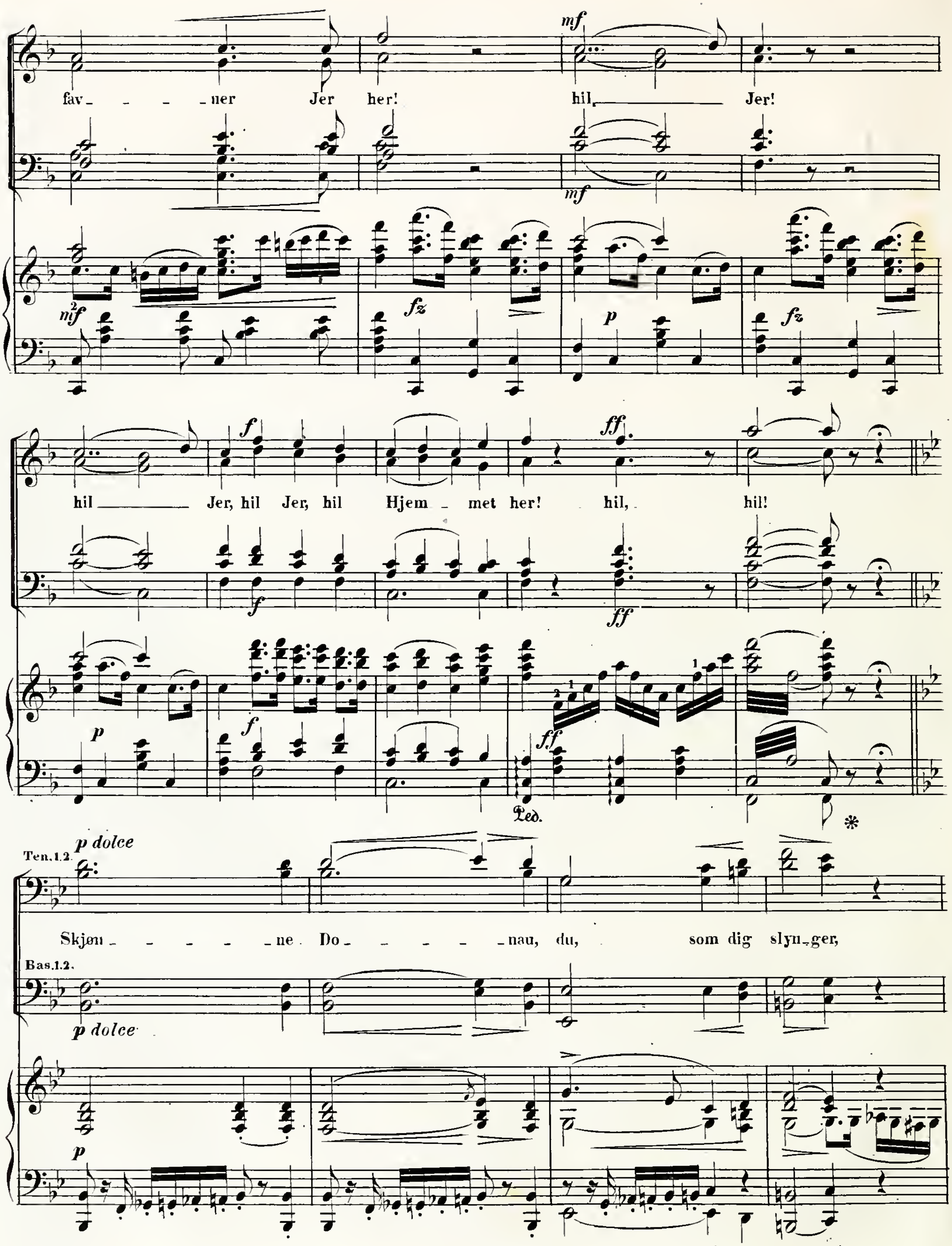
mf
fav_ _ _ _ner Jer her!
hil_ Jer!
mf
fz
p
hil Jer, hil Jer, hil Hjem_met her! hil, hil!
f
ff
Ten.1.2.
p dolce
Skjøn_ _ _ _ _ne Do_ _ _ _ _ _nau, du, som dig slyn_ger,
Bas.1.2.
p dolce
p

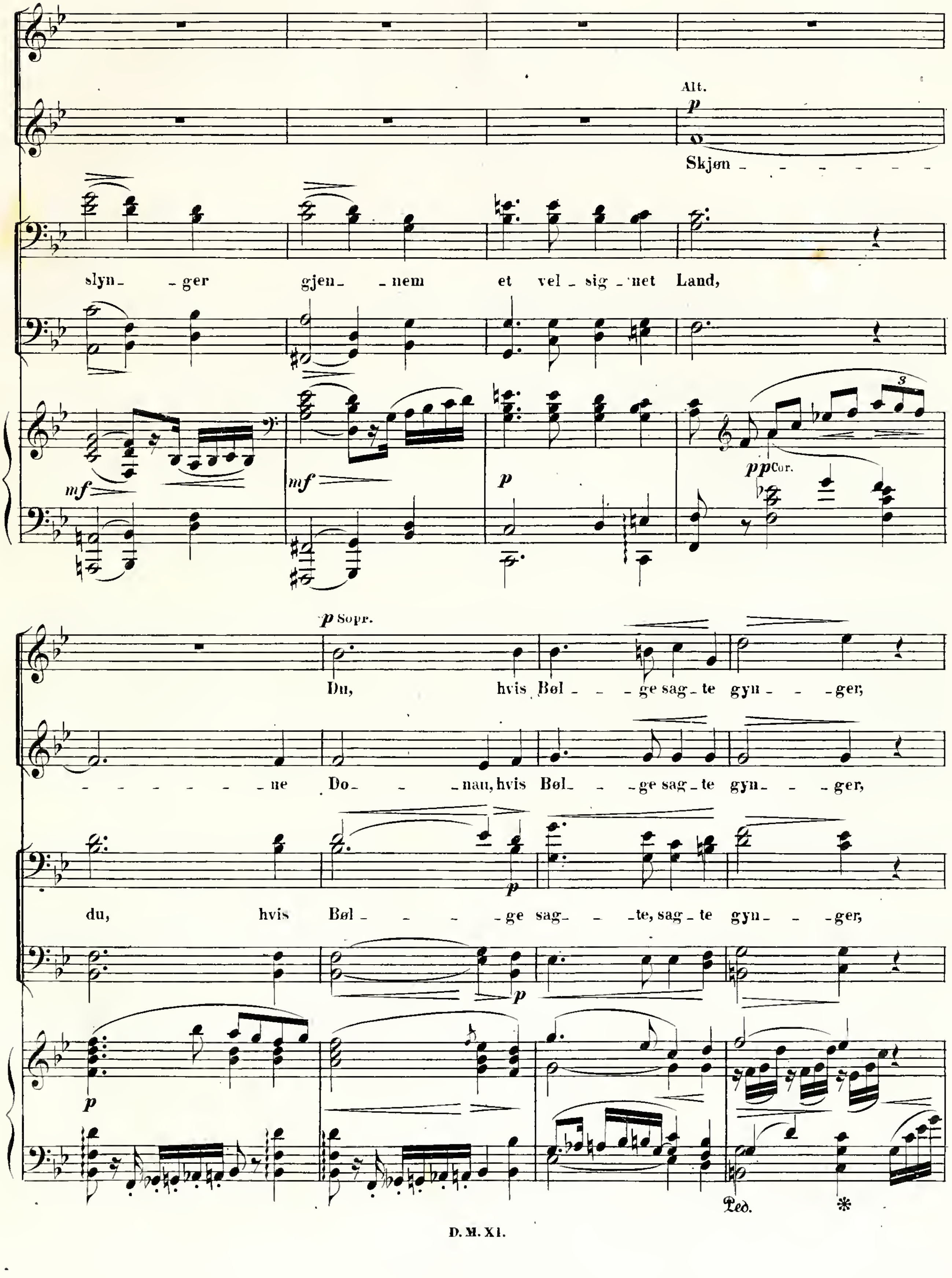
Alt.
p
Skjøn
slyn_ _ger gjen_ _nem et vel_sig_net Land,
mf
p
pp Cor.
p Sopr.
Du, hvis Bøl_ _ge sag_te gyn_ _ger,
_ne Do_ _nau, hvis Bøl_ _ge sag_te gyn_ _ger,
du, hvis Bøl_ _ge sag_ _te, sag_te gyn_ _ger,
Ped. *

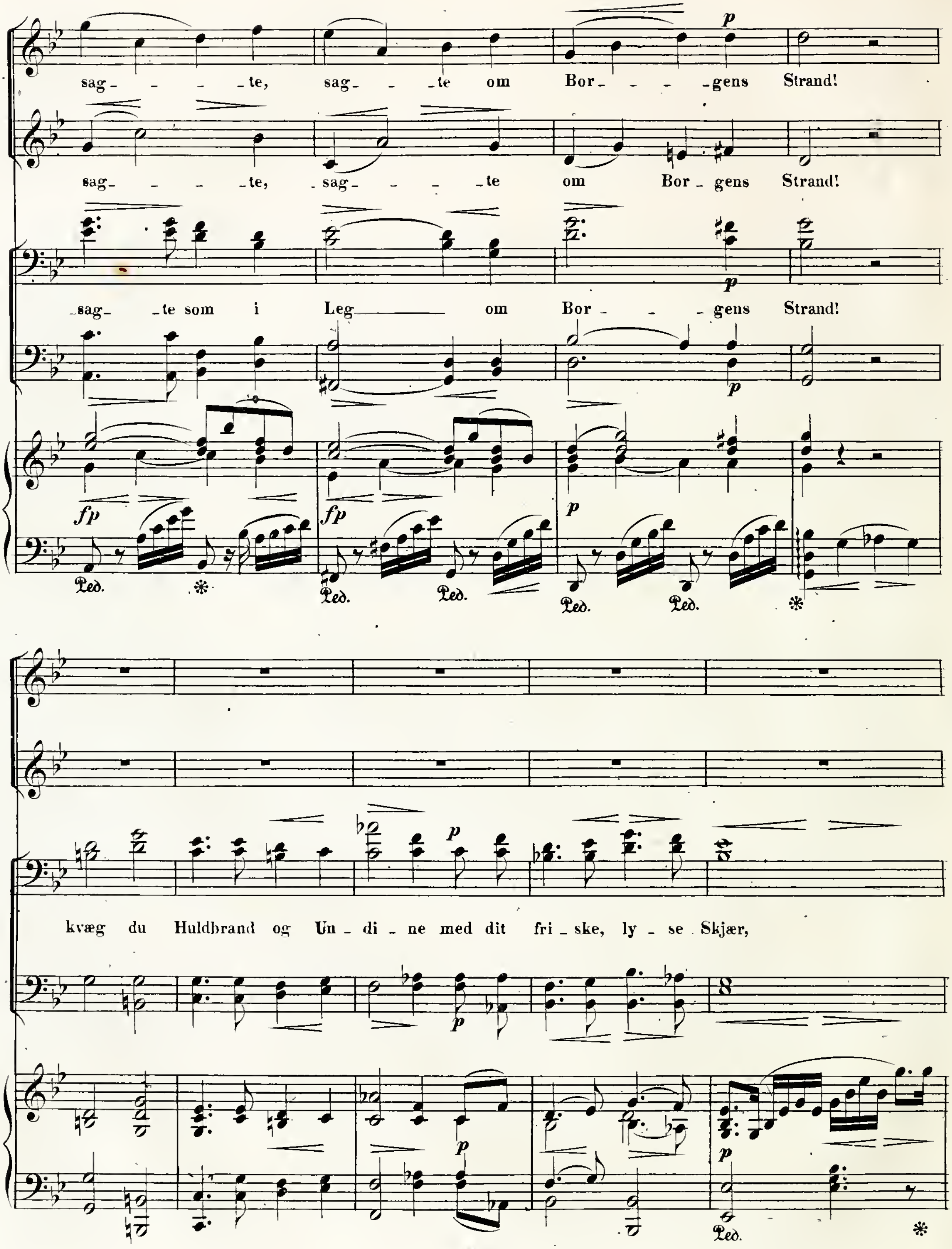
sag_ _ _ _te, sag_ _ _te om Bor_ _ _ _gens Strand!
sag_ _ _ _te, sag_ _ _ _ _te om Bor_gens Strand!
sag _te som i Leg om Bor_ _ _gens Strand!
kvæg du Huldbrand og Un_di_ne med dit fri_ske, ly_se Skjær,

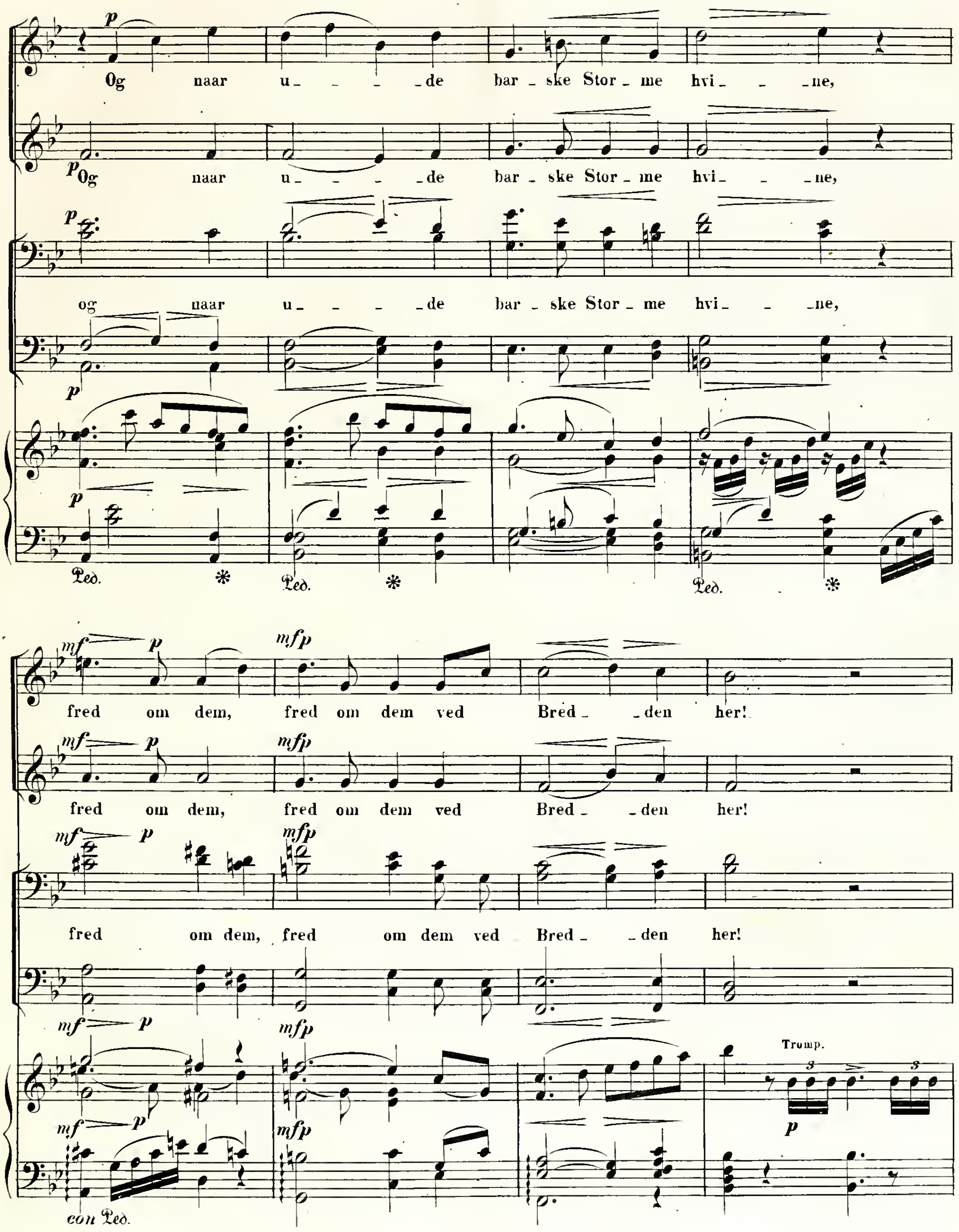
Og naar u- - - -de bar-ske Stor-me hvi- - -ne,
Og naar u- - - -de bar-ske Stor-me hvi- - -ne,
og naar u- - - -de bar-ske Stor-me hvi- - -ne,
fred om dem, fred om dem ved Bred- -den her!
fred om dem, fred om dem ved Bred- -den her!
fred om dem, fred om dem ved Bred- -den her!
Tromp.
con Ped.

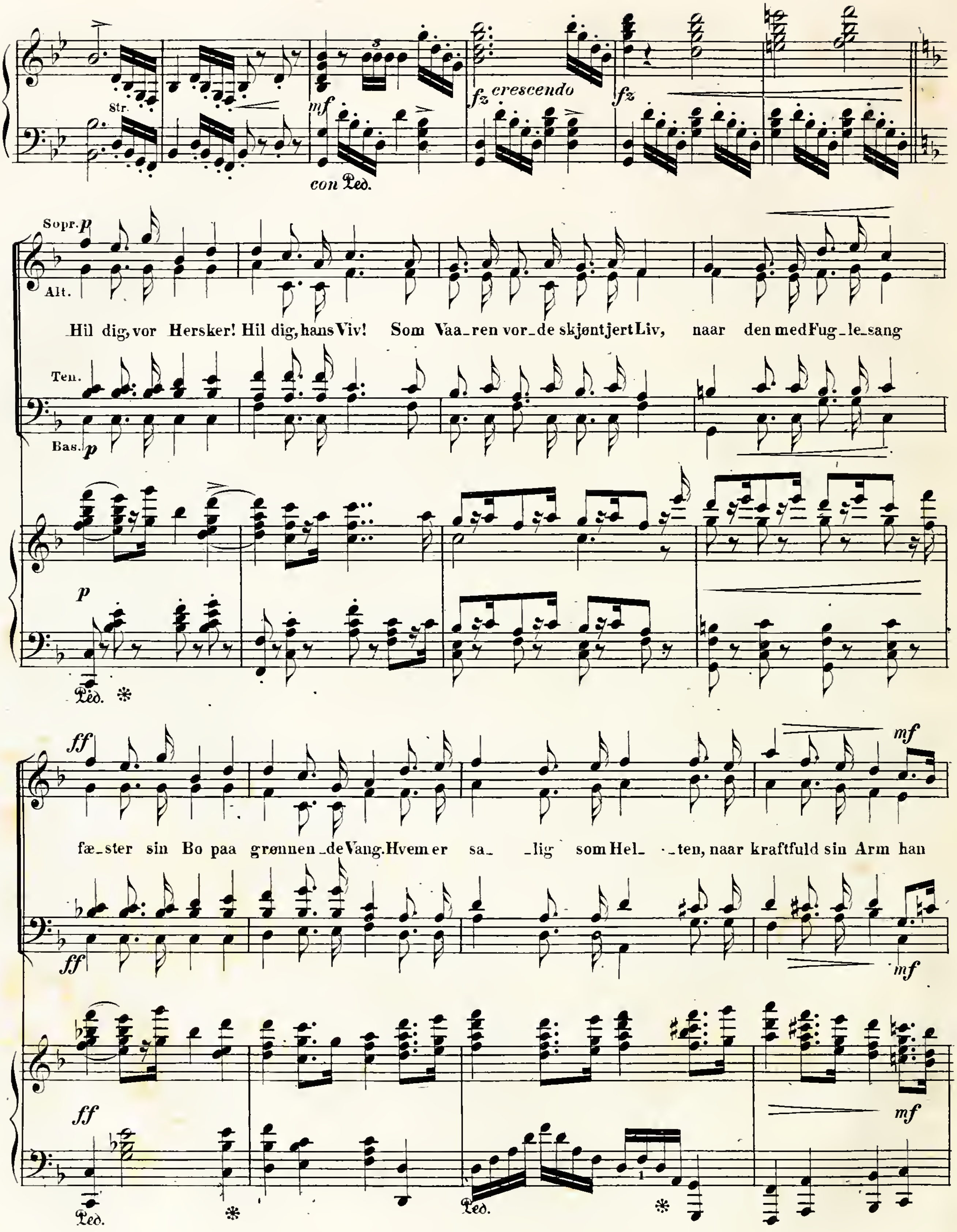
Str.
mf
con Ped.
fz crescendo
fz
Sopr. p
Alt.
Hil dig, vor Hersker! Hil dig, hans Viv! Som Vaa_ren vor_de skjøntjert Liv, naar den med Fug_le_sang
Ten.
Bas. p
p
Ped. *
ff
mf
fæ_ster sin Bo paa grønnen_de Vang. Hvem er sa_ _lig som Hel_ _ten, naar kraftfuld sin Arm han
ff
mf
ff
mf
Ped. *
Ped. *

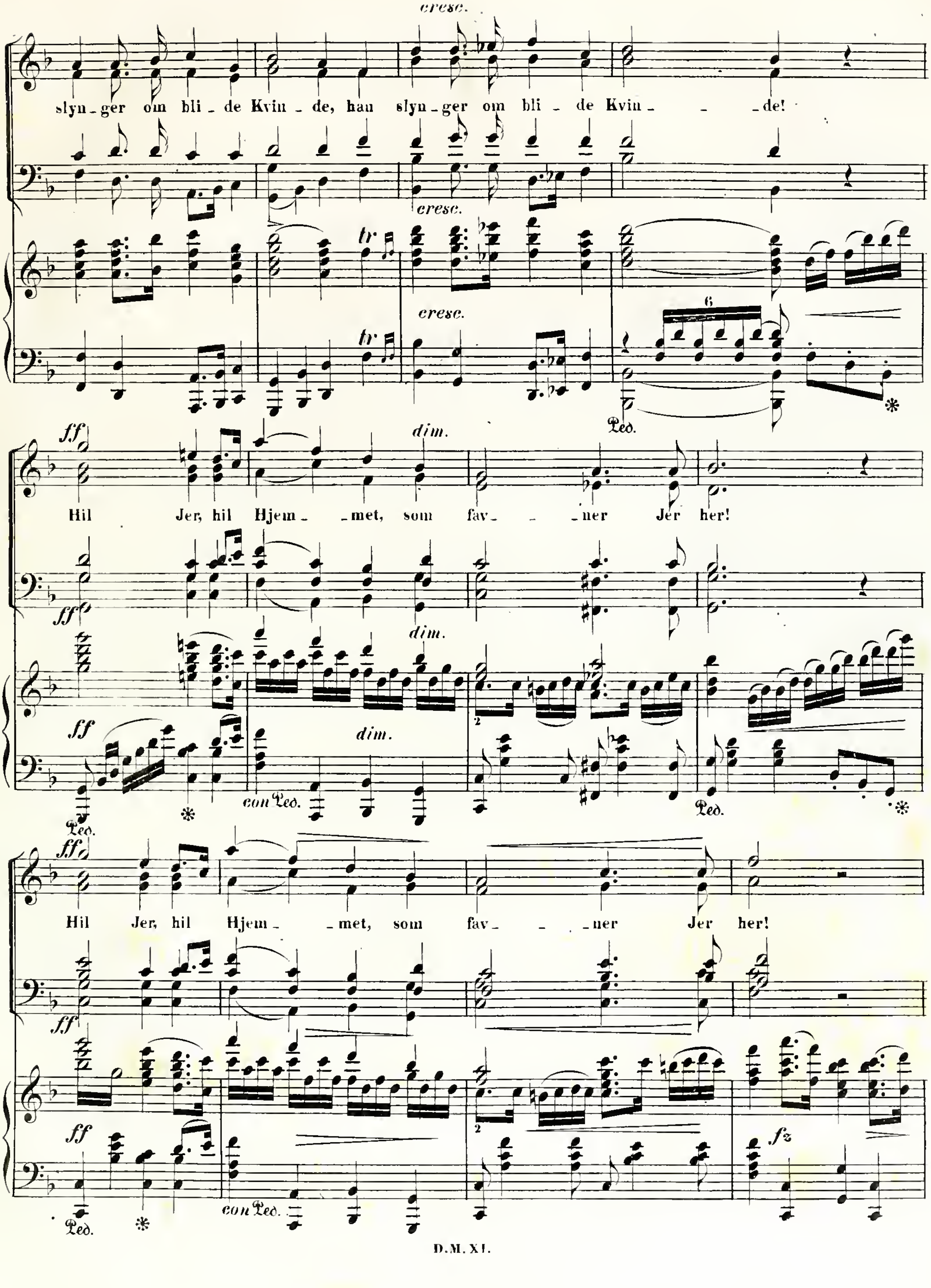
cresc.
slyn_ger om bli_de Kvin_de, han slyn_ger om bli_de Kvin_ _ _de!
cresc.
tr
cresc.
tr
6
Ped.
ff
dim.
Hil Jer, hil Hjem_ _met, som fav_ _ _ner Jer her!
ff
dim.
ff
dim.
con Ped.
Ped.
Ped.
ff
Hil Jer, hil Hjem_ _met, som fav_ _ _ner Jer her!
ff
ff
con Ped.
fz
Ped.

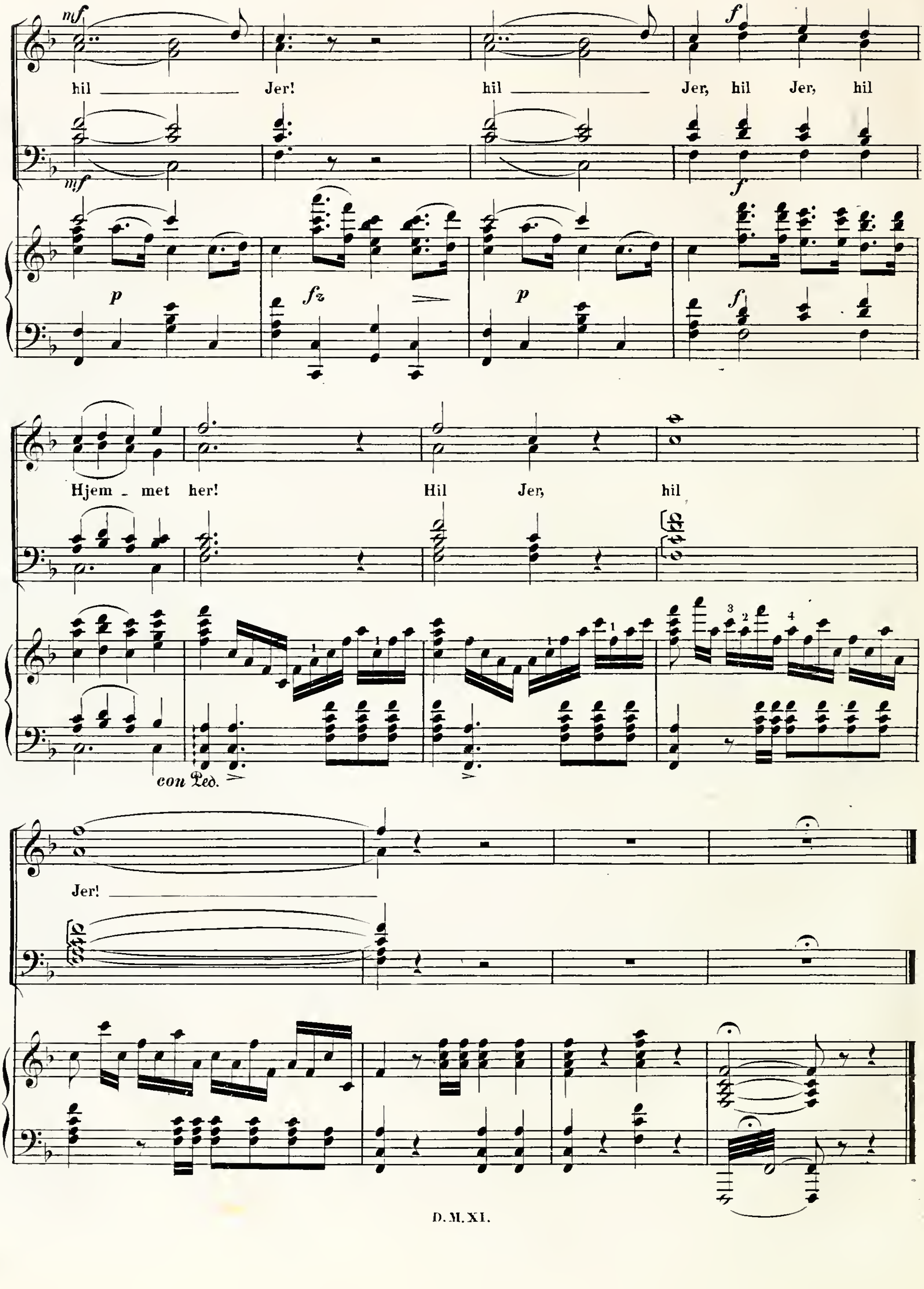
hil Jer! hil Jer, hil Jer, hil
Hjem - met her! Hil Jer, hil
Jer!
con Ped.

No6. BALLET MED CHOR.

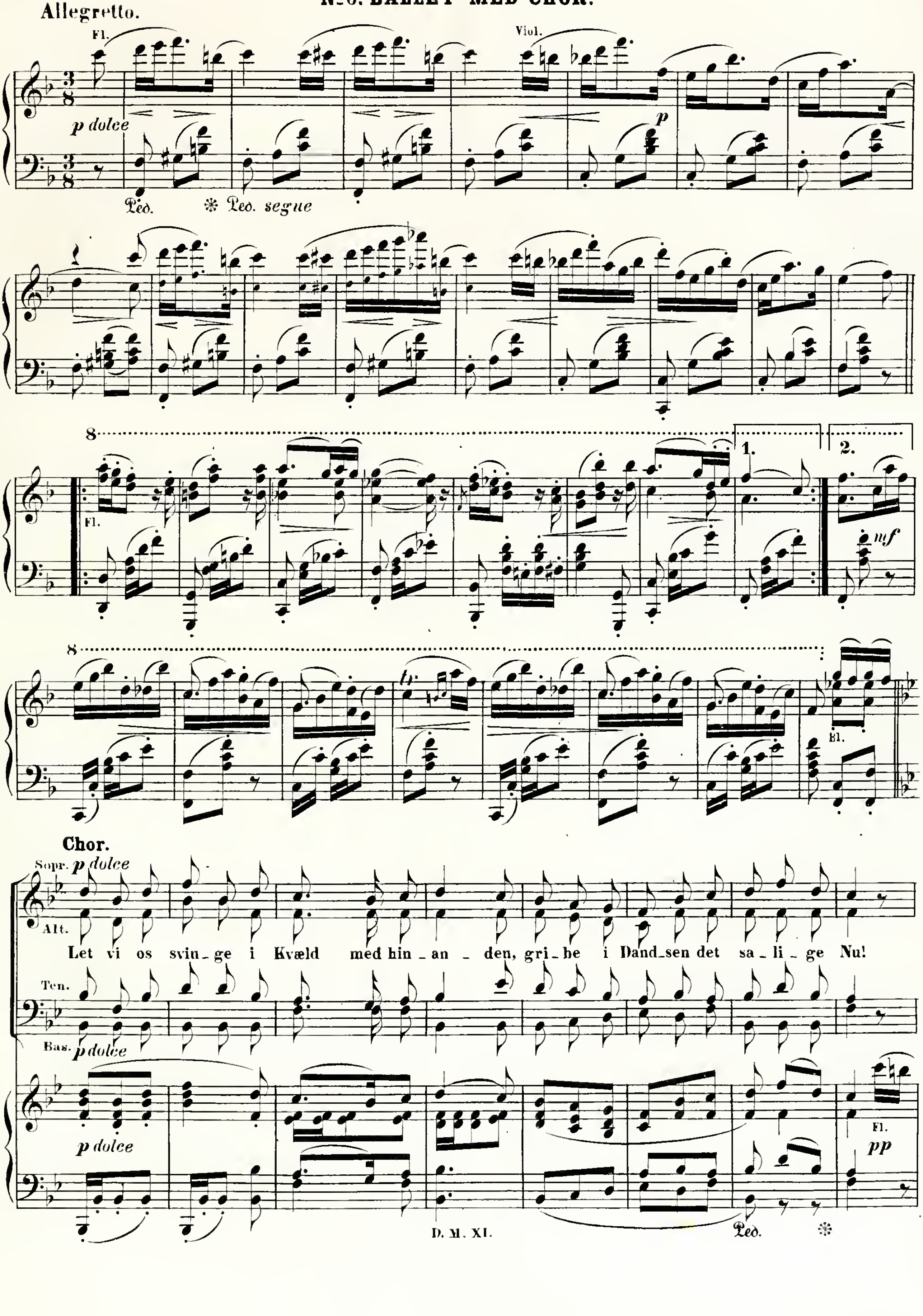

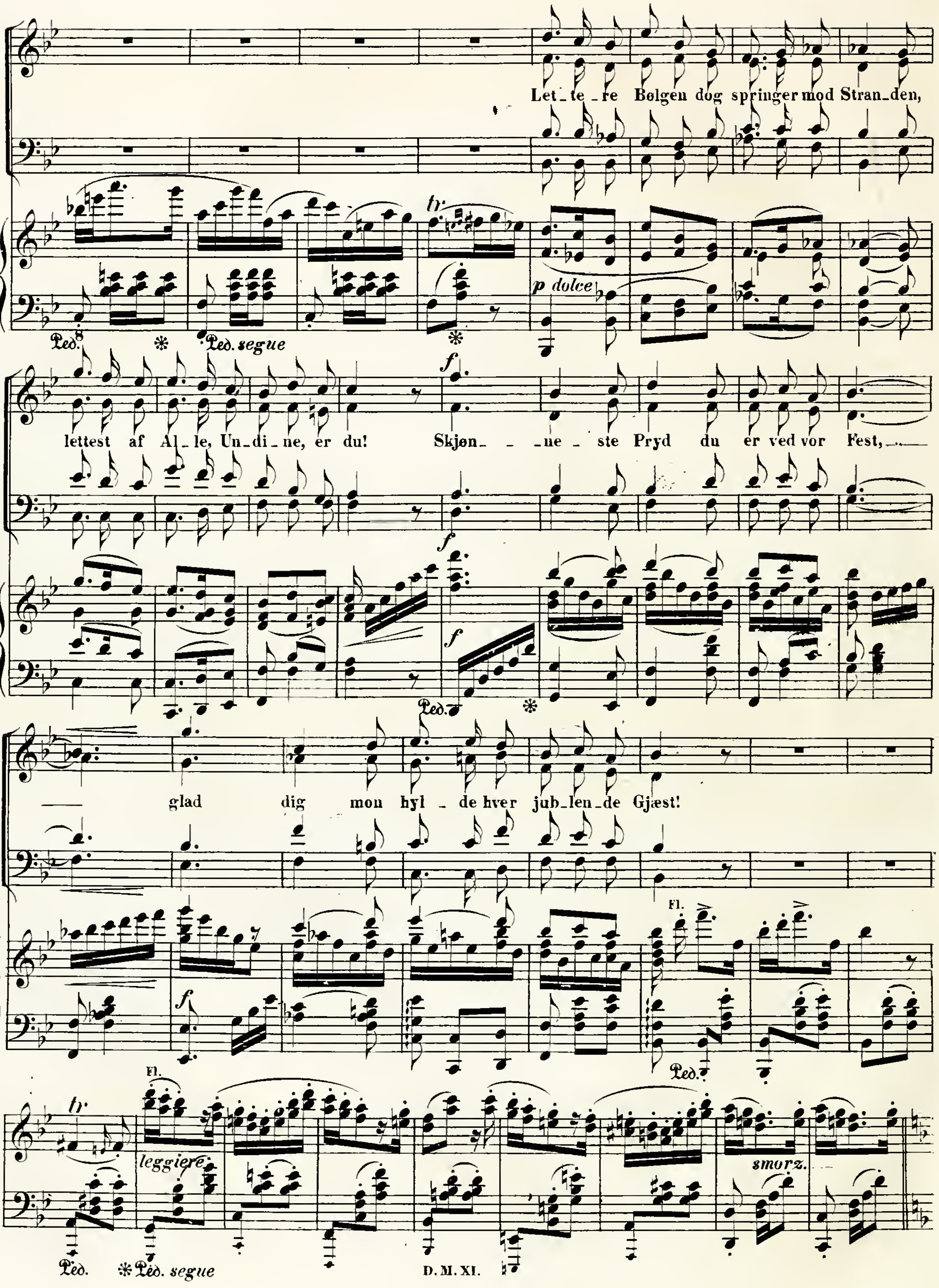
Let_te_re Bølgen dog springer mod Stran_den,
tr
p dolce
Ped. * Ped. segue *
f
lettest af Al_le, Un_di_ne, er du! Skjøn_ _ne_ste Pryd du er ved vor Fest,
f
f
Ped. *
glad dig mon hyl_de hver jub_len_de Gjæst!
f
Fl.
Ped.
tr
Fl.
leggiere
smorz.
Ped. * Ped. segue

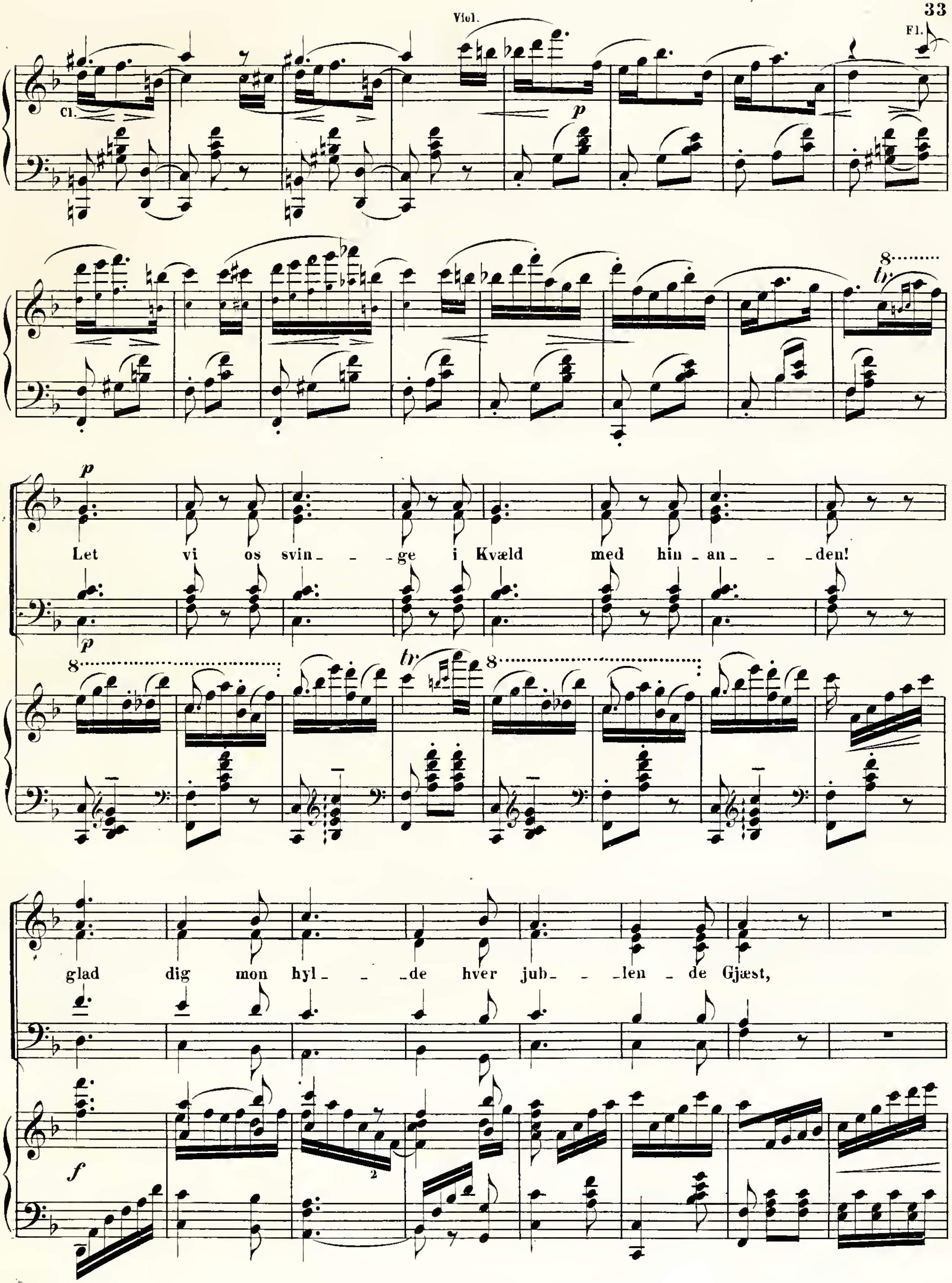
Viol.
Cl.
Fl.
Let vi os svin _ _ ge i Kvæld med hin _ an _ _ _ den!
glad dig mon hyl _ _ _ de hver jub _ _ _ len _ de Gjæst,

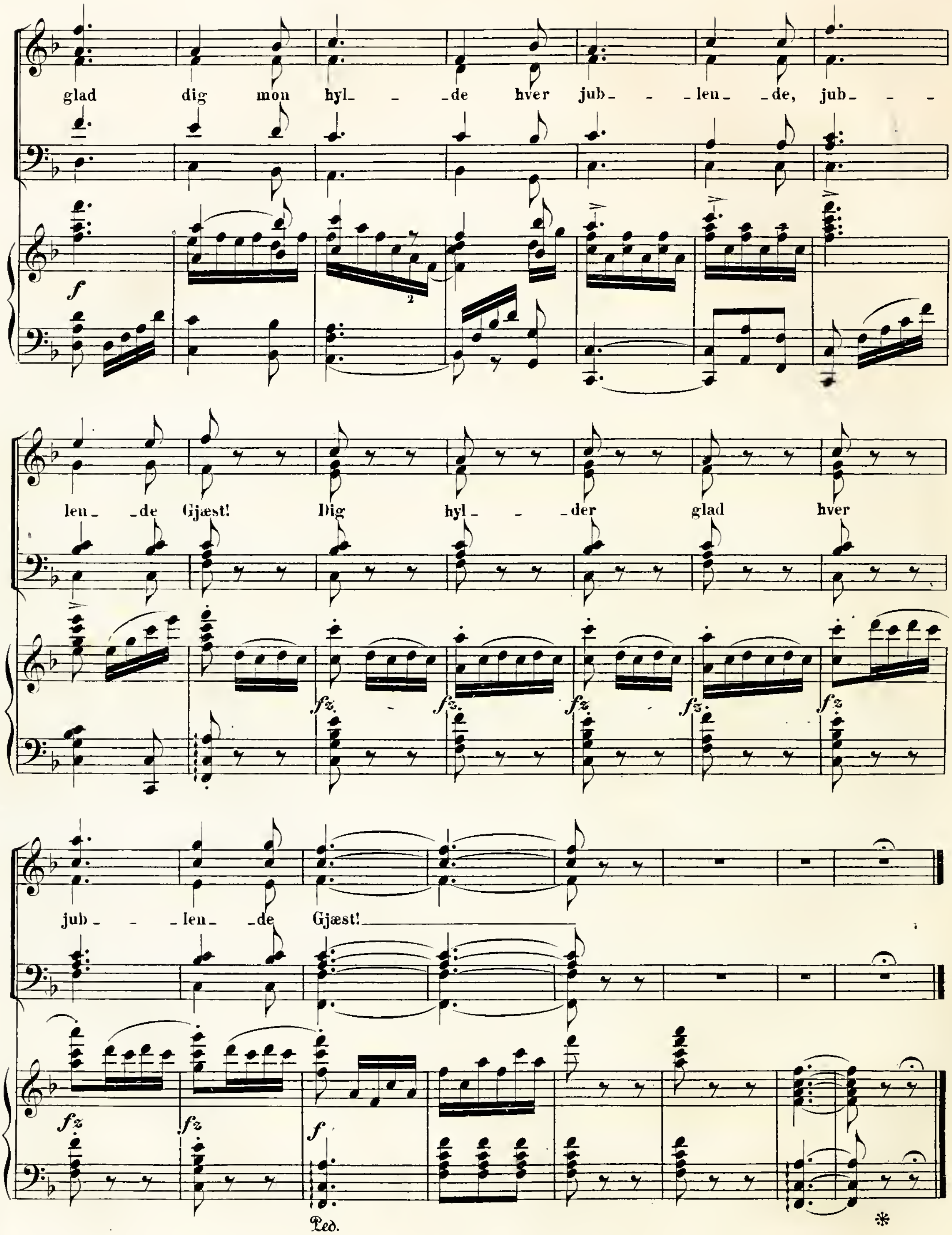
glad dig mon hylde hver jubelende, jub-
lende Gjæst! Dig hylder glad hver
jubelende Gjæst!
f
fz
f
Ped.

Nº 7. CHOR MED DANDS.

Allegro poco moderato.

(Unge Piger og Svende bringe Blomster og Krandse.)

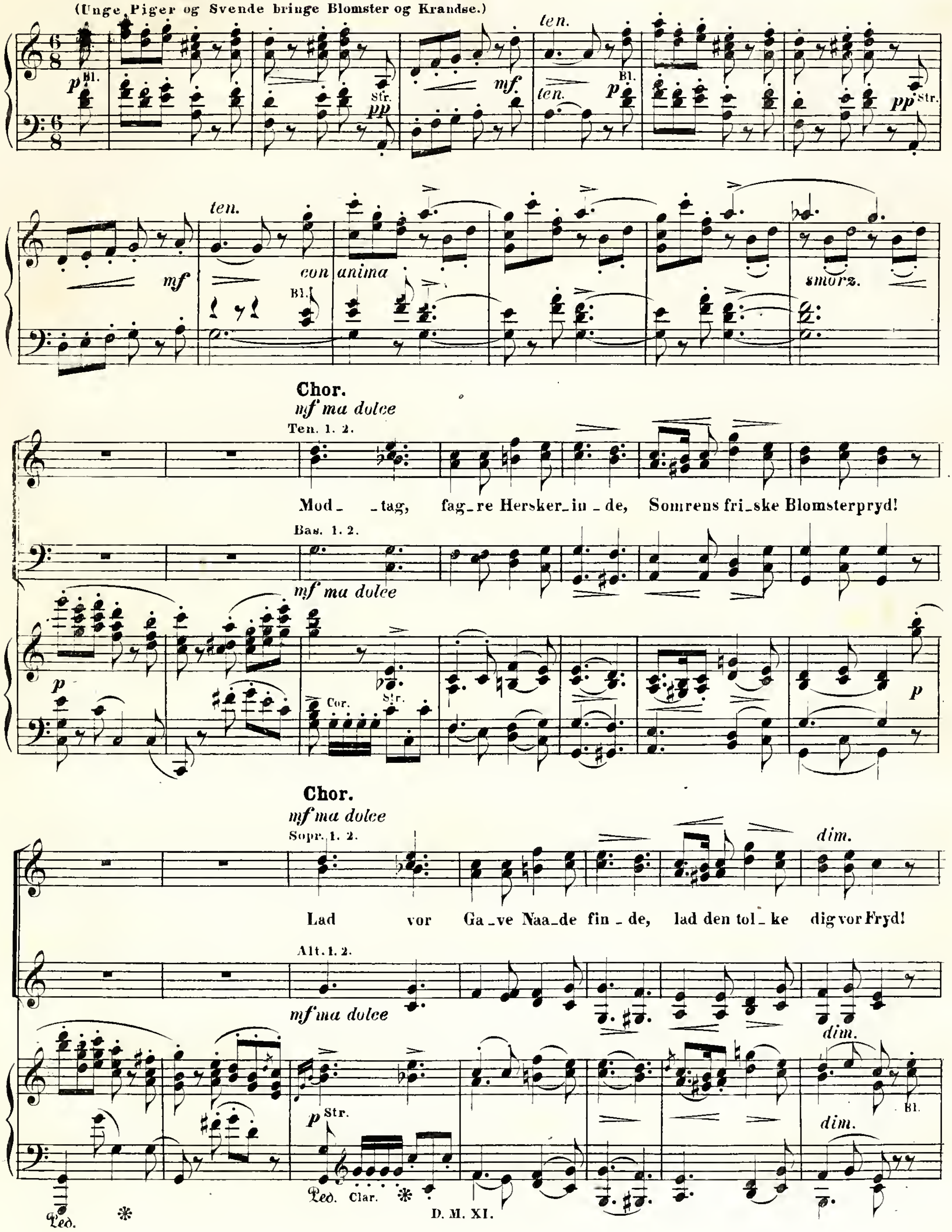

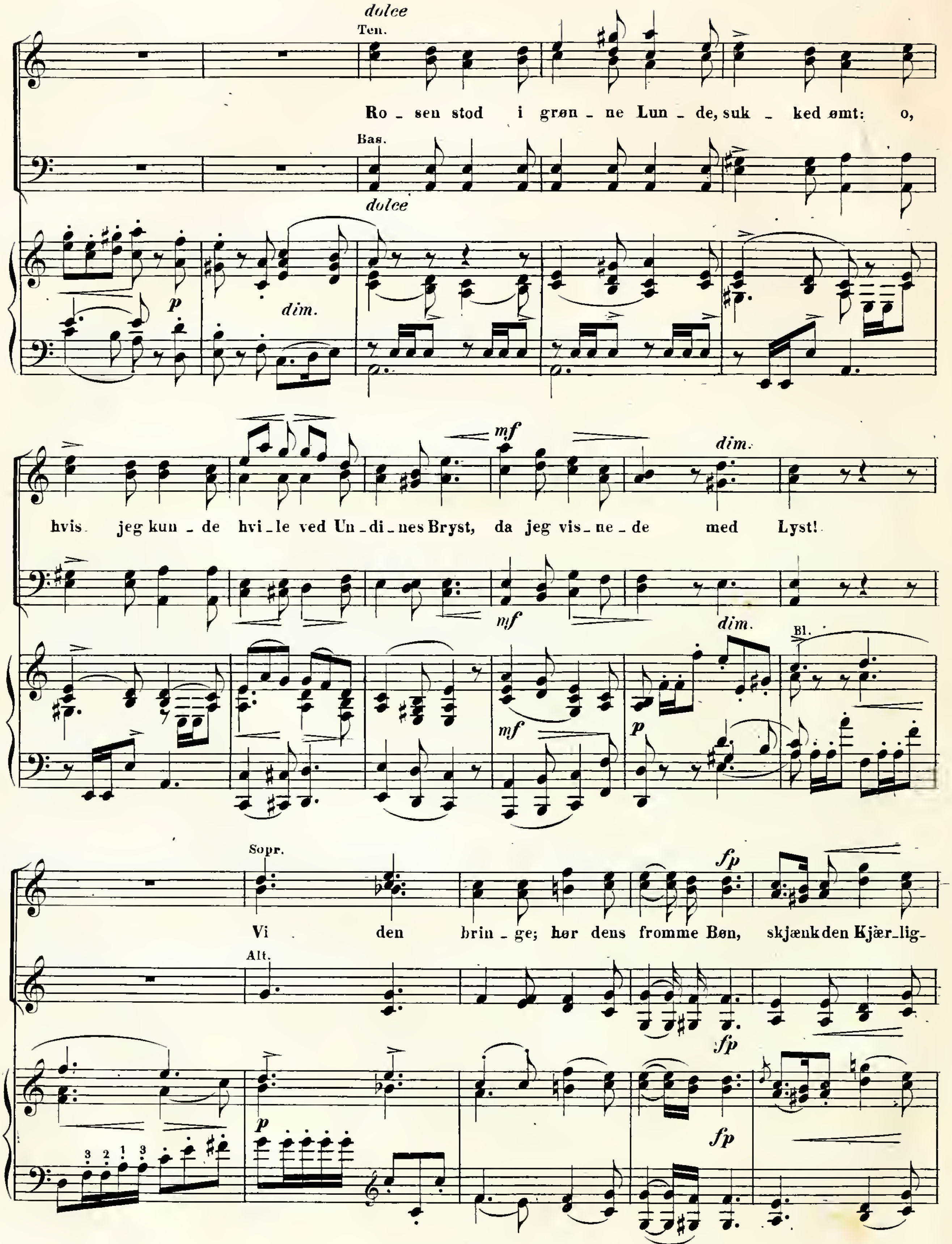
dolce
Ten.
Ro - sen stod i grøn - ne Lun - de, suk - ked ømt: o,
Bas.
dolce
p
dim.
hvis jeg kun - de hvi - le ved Un - di - nes Bryst, da jeg vis - ne - de med Lyst!
mf
dim.
Bl.
Sopr.
fp
Vi den brin - ge; hør dens fromme Bøn, skjænk den Kjær - lig-
Alt.
p
fp

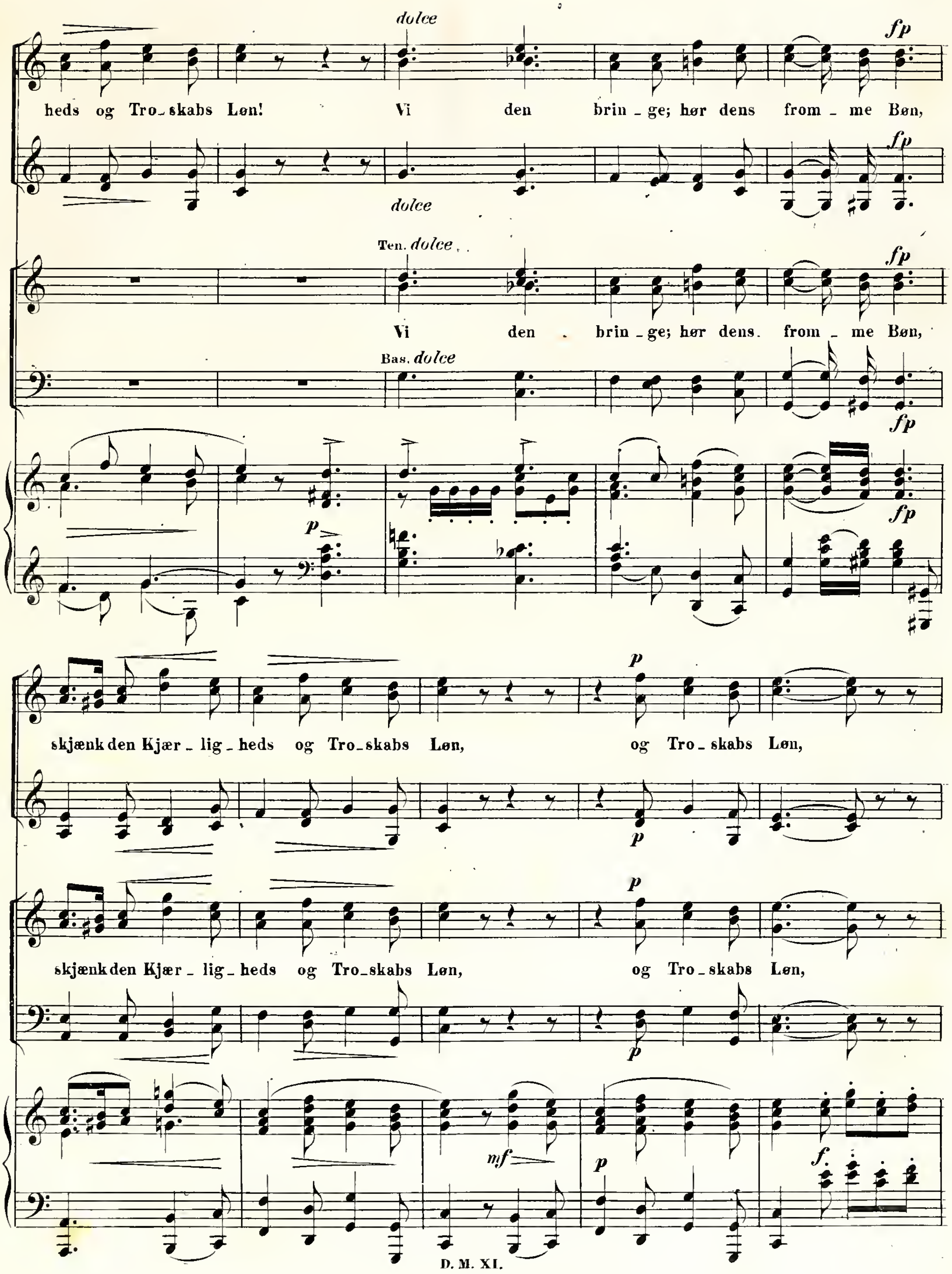
dolce
fp
heds og Tro_skabs Løn! Vi den brin_ge; hør dens from_me Bøn,
Ten. dolce
Vi den brin_ge; hør dens from_me Bøn,
Bas. dolce
p
skjænk den Kjær_lig_heds og Tro_skabs Løn, og Tro_skabs Løn,
skjænk den Kjær_lig_heds og Tro_skabs Løn, og Tro_skabs Løn,
mf
f

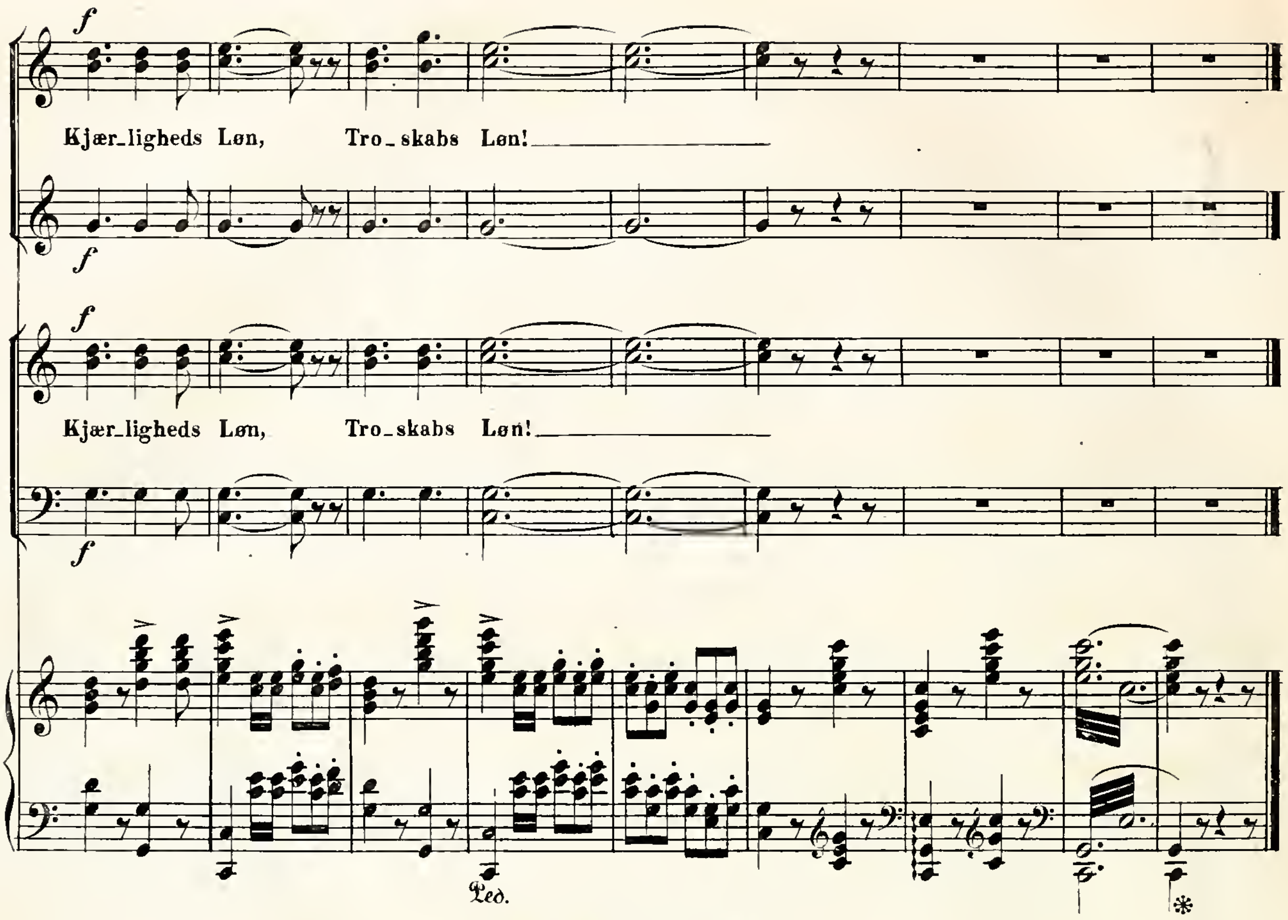

No 8. MELODRAMA.

Allegro moderato assai, grazioso.

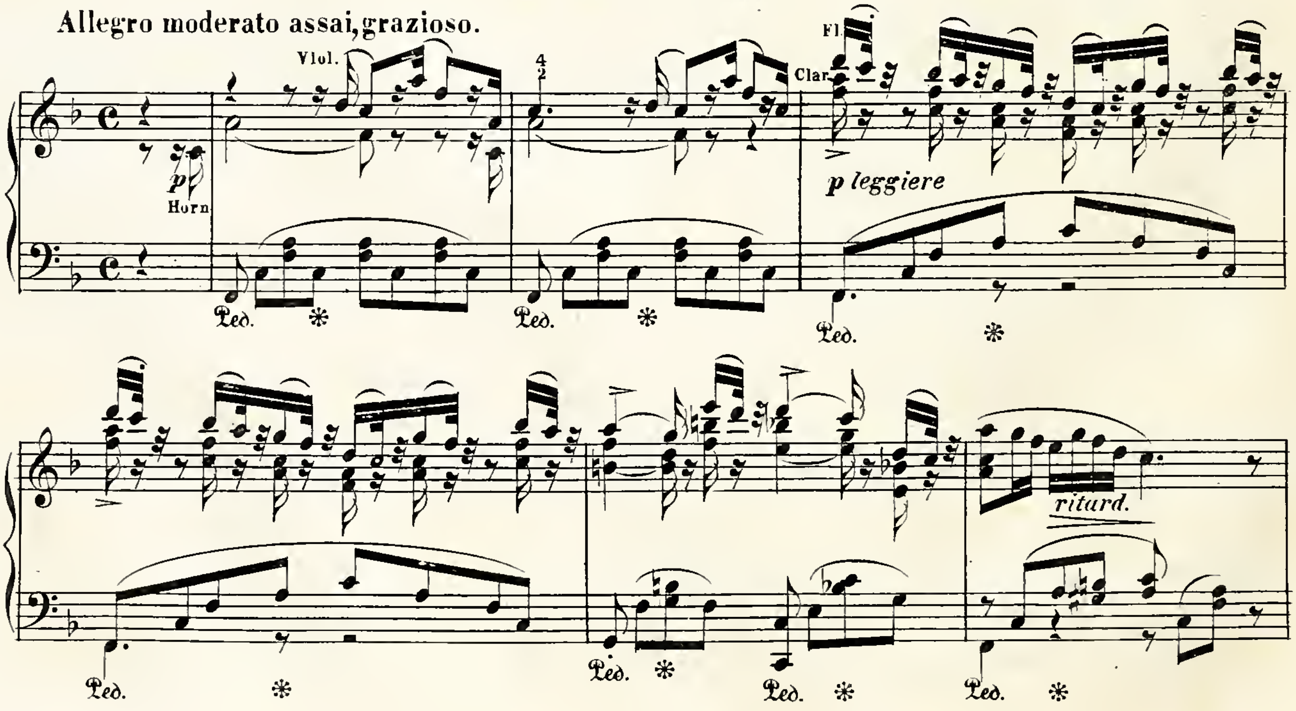

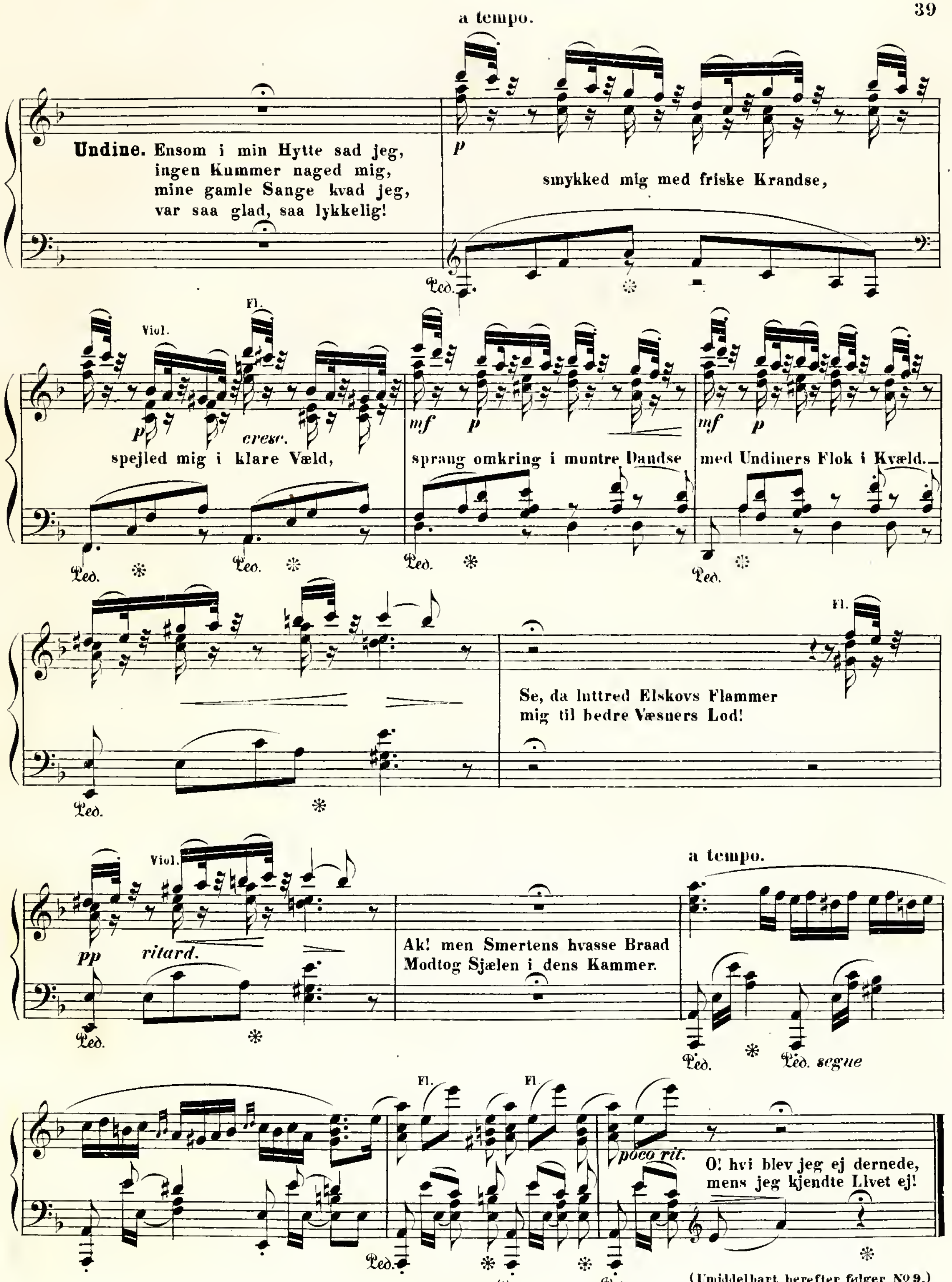

(Umiddelbart herefter følger No 9.)

Nº 9. ROMANCE, CHOR OG DANDS.

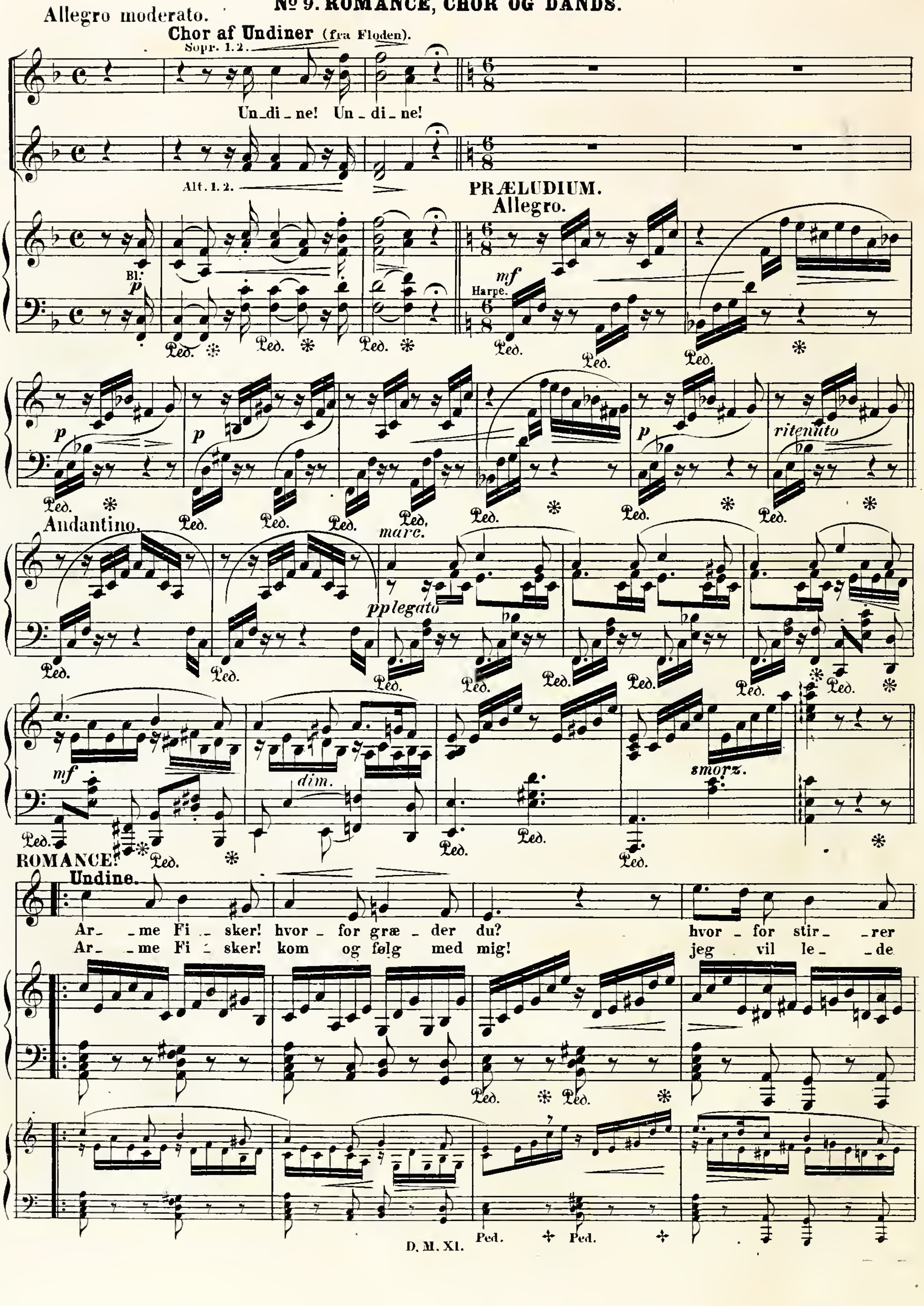

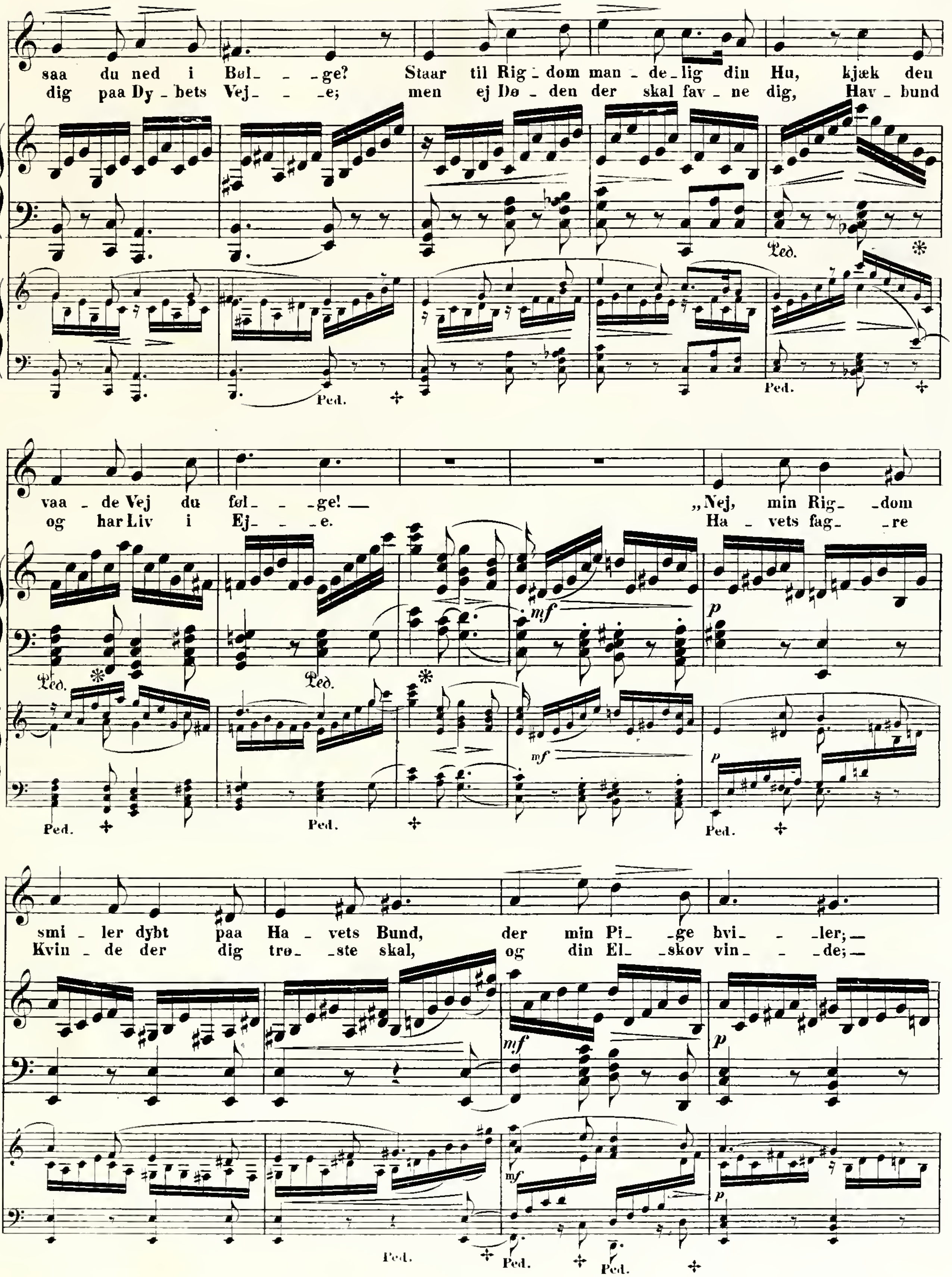
saa du ned i Bøl_ _ge? Staar til Rig_ dom man_ de_lig din Hu, kjæk den
dig paa Dy_bets Vej_ _ e; men ej Dø_ den der skal fav_ ne dig, Hav_bund
vaa_ de Vej du føl_ _ ge! „Nej, min Rig_ _dom
og har Liv i Ej_ _ e. Ha_ vets fag_ _re
smi_ ler dybt paa Ha_ vets Bund, der min Pi_ ge hvi_ _ ler;
Kvin_ de der dig trø_ _ste skal, og din El_ skov vin_ _ _de;
Ped.
Ped.

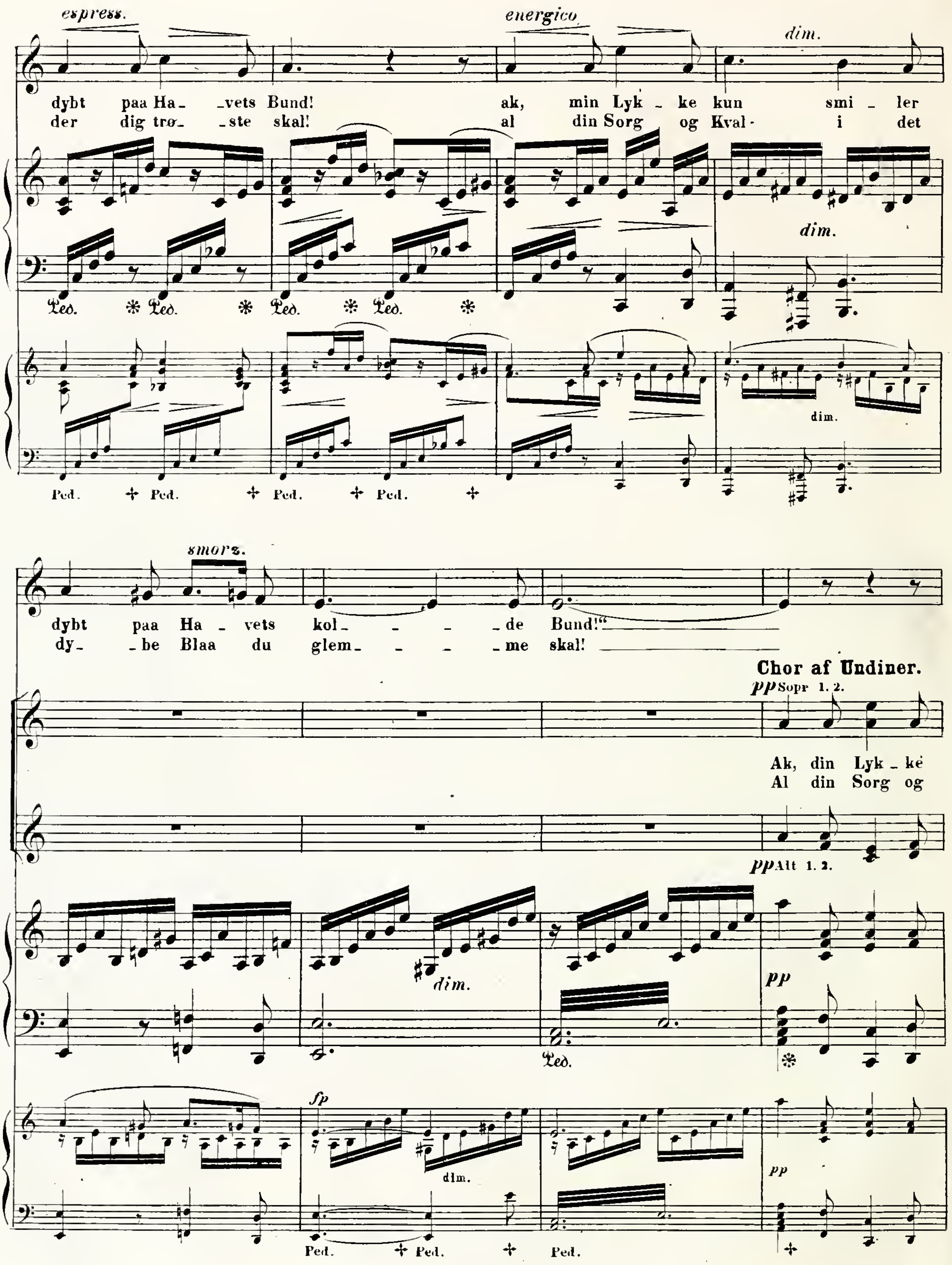
espress.
energico
dim.
dybt paa Ha_ _vets Bund! ak, min Lyk _ ke kun smi _ ler
der dig trø_ _ste skal! al din Sorg og Kval - i det
dim.
Ped. ✻ Ped. ✻ Ped. ✻ Ped. ✻
dim.
Ped. ✢ Ped. ✢ Ped. ✢ Ped. ✢
smorz.
dybt paa Ha _ vets kol_ _ _ _de Bund!“
dy_ _be Blaa du glem_ _ _ _me skal!
Chor af Undiner.
pp Sopr 1. 2.
Ak, din Lyk _ ke
Al din Sorg og
pp Alt 1. 2.
dim.
pp
Ped.
✻
fp
dim.
pp
Ped. ✢ Ped. ✢ Ped.
✢

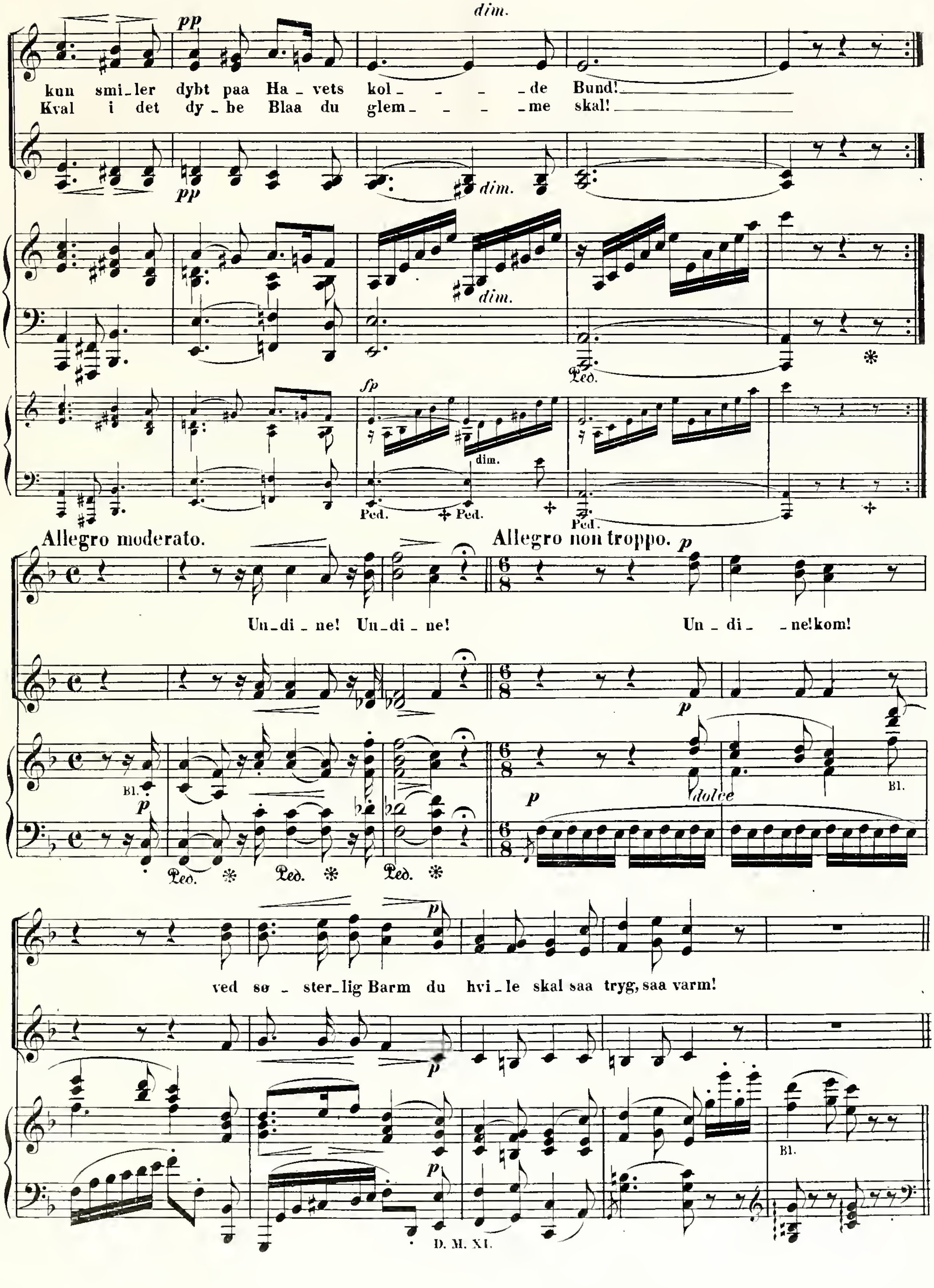
dim.
kun smi_ler dybt paa Ha_vets kol_ _ _ _de Bund!
Kval i det dy_be Blaa du glem_ _ _ _me skal!
pp
dim.
fp
dim.
Ped.
Allegro moderato.
Allegro non troppo.
Un_di_ne! Un_di_ne! Un_di_ne! kom!
dolce
Bl.
ved sø_ster_lig Barm du hvi_le skal saa tryg, saa varm!

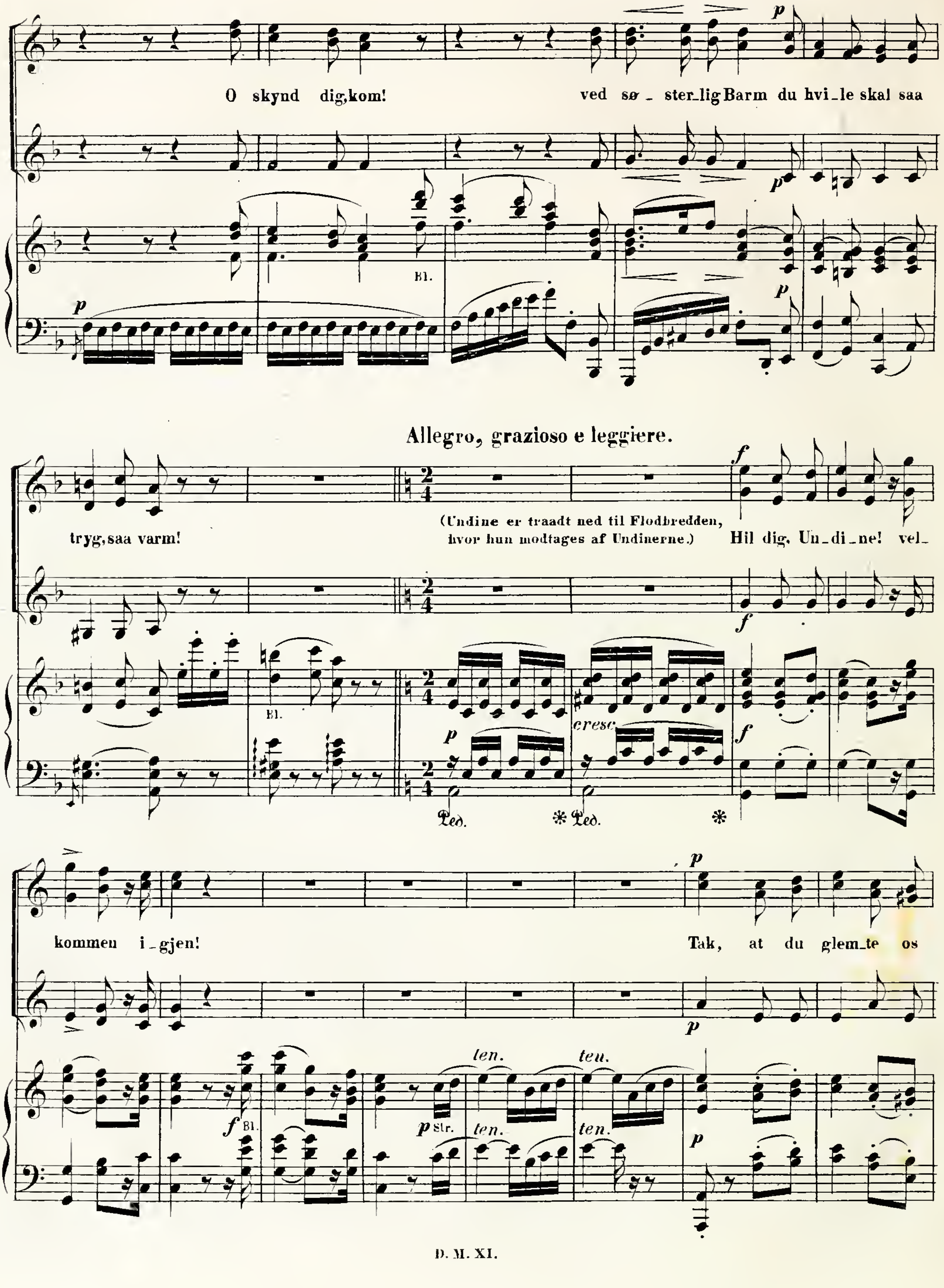
O skynd dig, kom! ved sø_ster_lig Barm du hvi_le skal saa
Bl.
tryg, saa varm!
Allegro, grazioso e leggiere.
(Undine er traadt ned til Flodbredden,
hvor hun modtages af Undinerne.)
Hil dig, Un_di_ne! vel_
Bl.
cresc.
kommen i_gjen!
Tak, at du glem_te os
f Bl.
p Str.
ten.

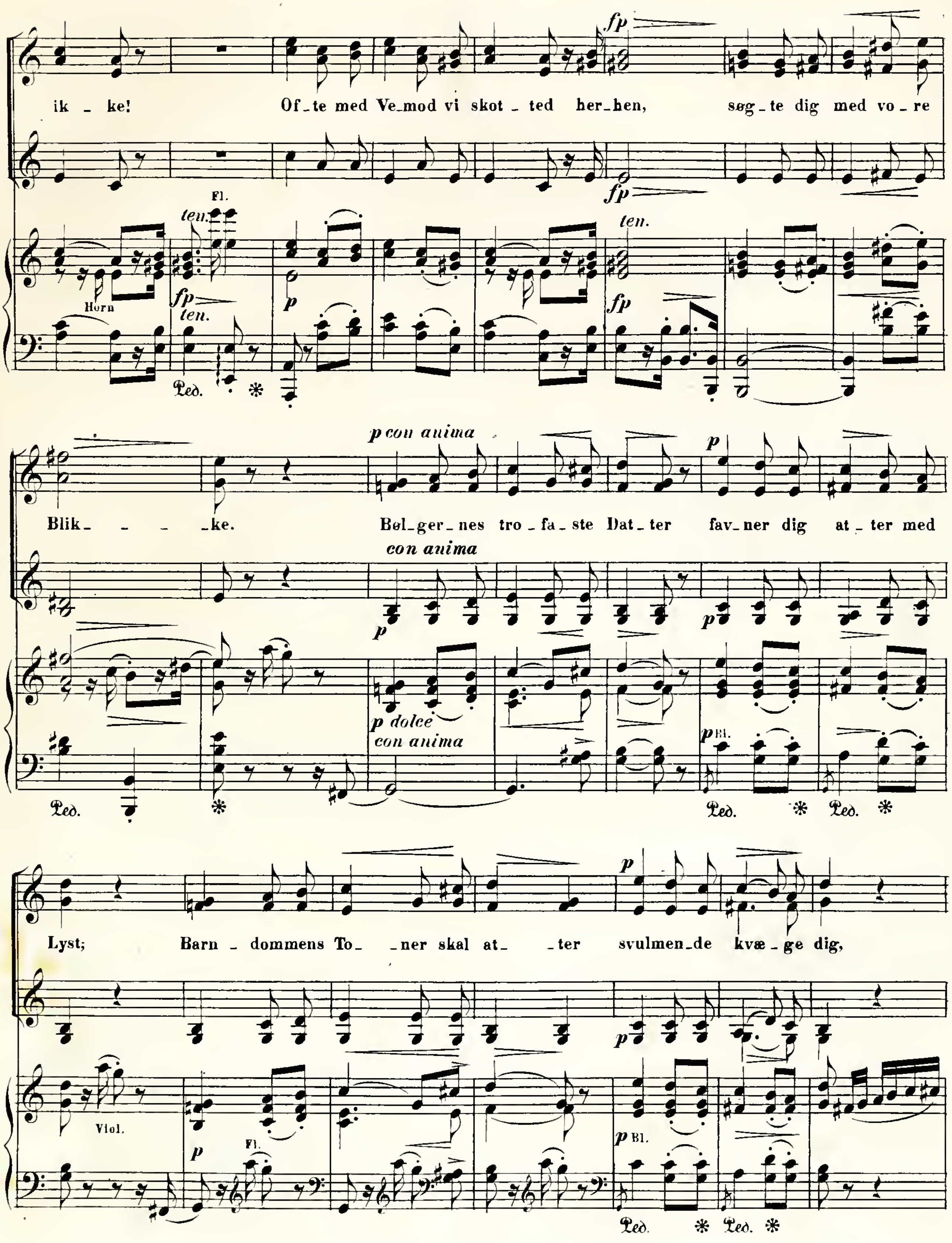
fp
ik - ke! Of-te med Ve-mod vi skot-ted her-hen, søg-te dig med vo-re
fp
Fl.
ten.
Horn
fp
ten.
p
ten.
fp
p con anima
Blik - - - -ke. Bøl-ger-nes tro-fa-ste Dat-ter fav-ner dig at-ter med
con anima
p
p
p dolce
con anima
p Bl.
p
Lyst; Barn-dommens To-ner skal at-ter svulmen-de kvæ-ge dig,
p
Viol.
p
Fl.
p Bl.

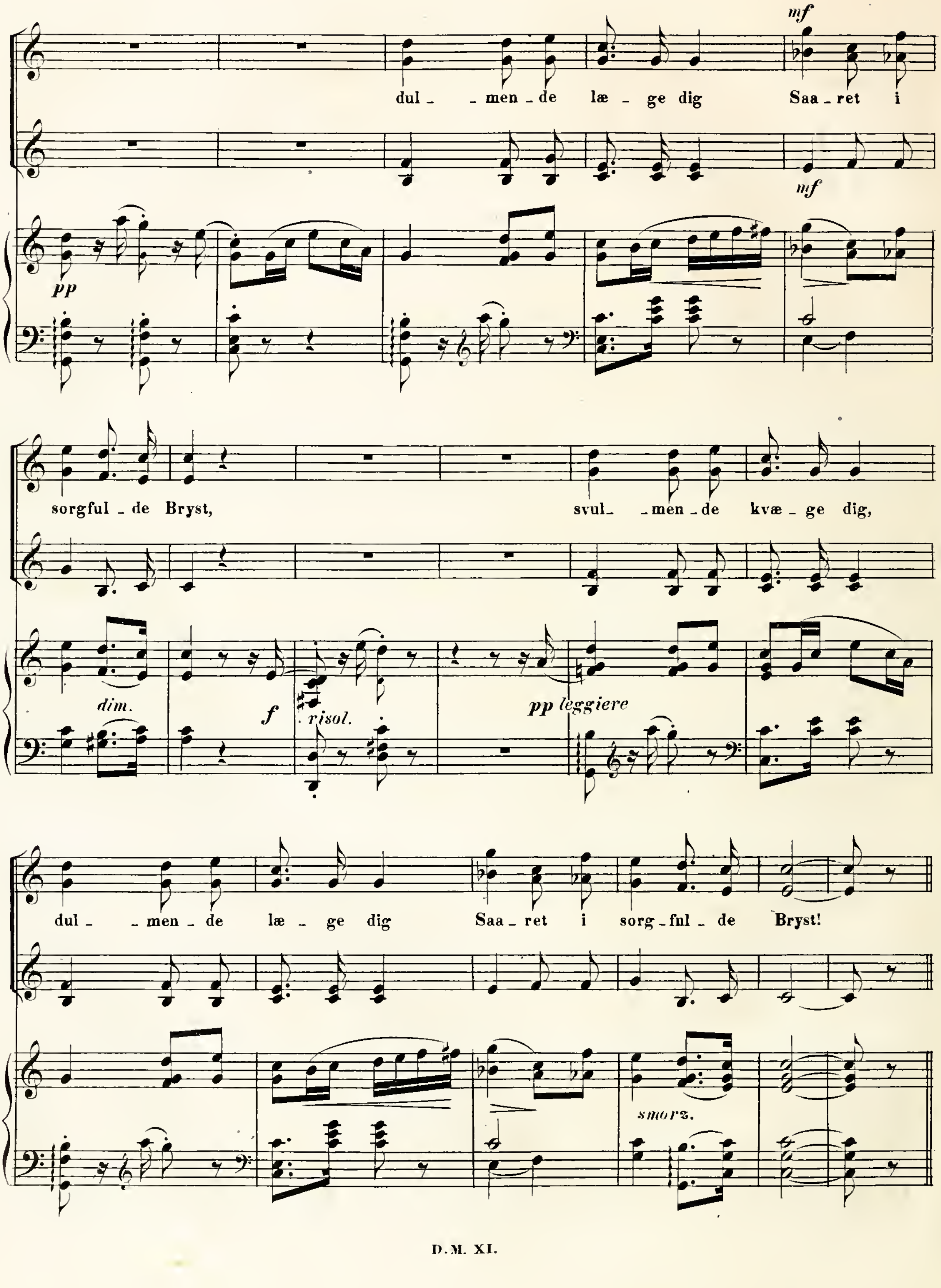
mf
dul - men - de læ - ge dig Saa - ret i
mf
pp
sorgful - de Bryst, svul - men - de kvæ - ge dig,
dim.
f
risol.
pp leggiere
dul - men - de læ - ge dig Saa - ret i sorg - ful - de Bryst!
smorz.

Poco più lento.

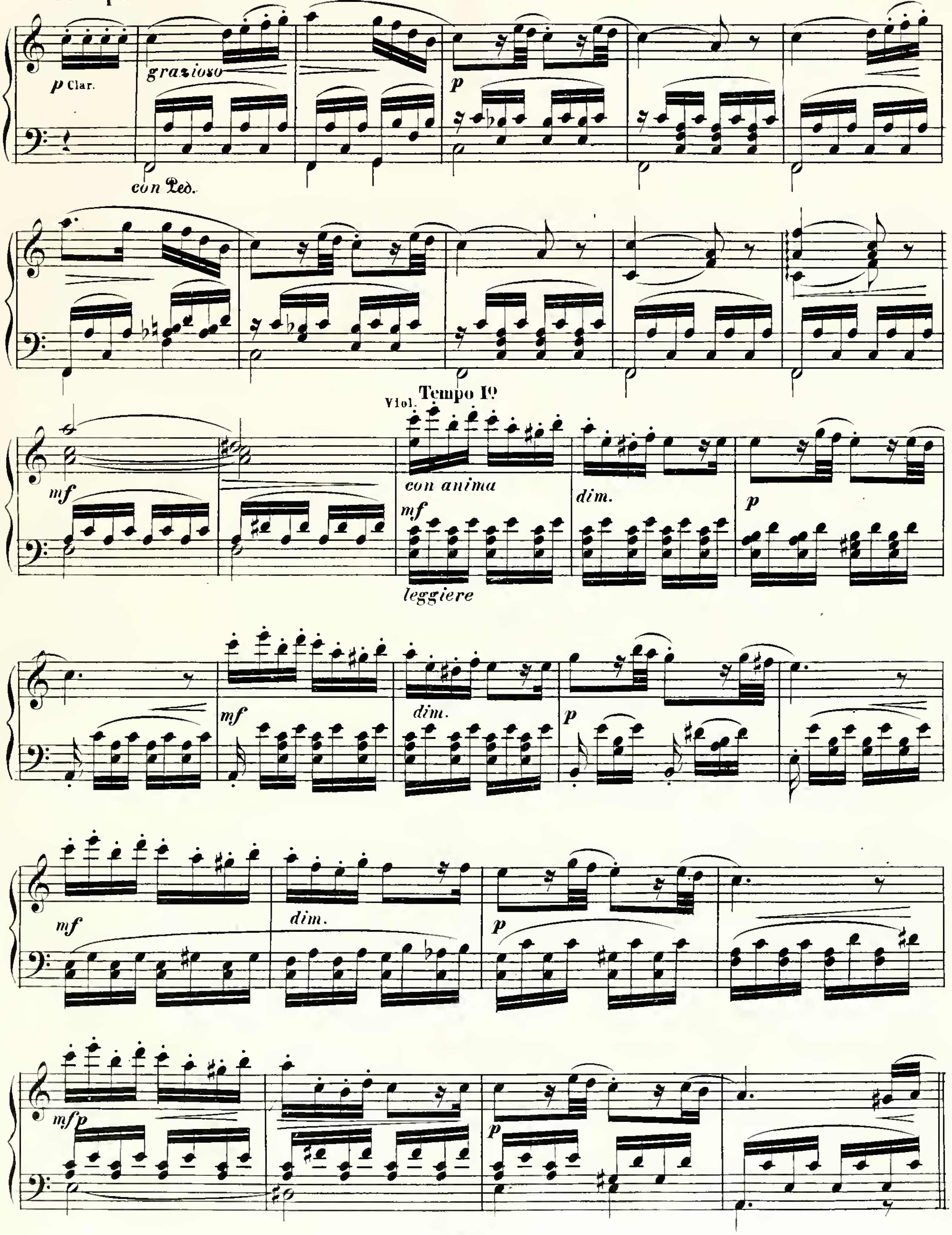

Mindre Chor.

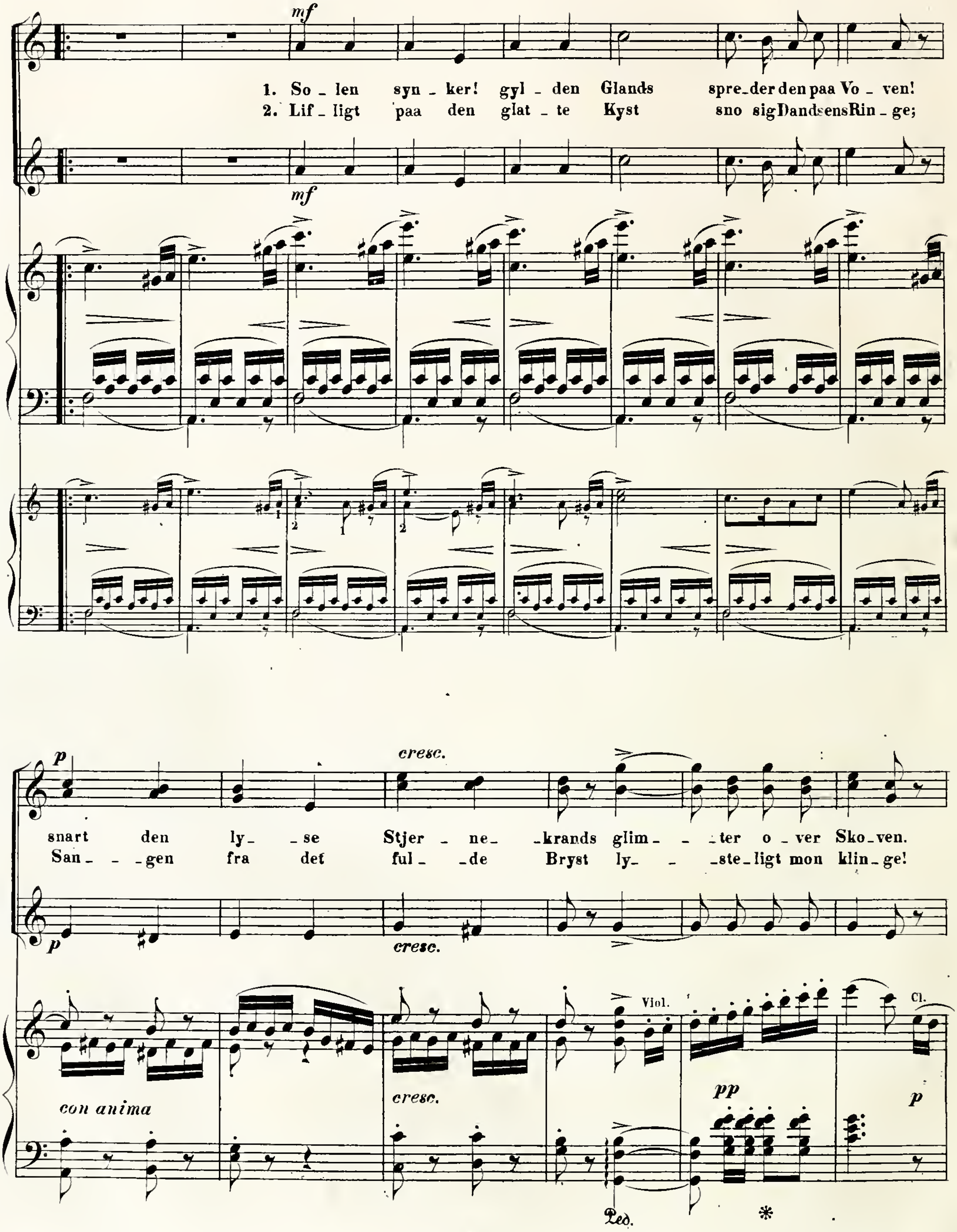
mf
1. So _ len syn _ ker! gyl _ den Glands spre_der den paa Vo _ ven!
2. Lif _ ligt paa den glat _ te Kyst sno sig Dandsens Rin _ ge;
mf
p
cresc.
snart den ly_ _se Stjer _ ne_ _krands glim_ _ _ter o _ ver Sko_ven.
San_ _ _gen fra det ful _ _de Bryst ly_ _ _ste_ligt mon klin _ ge!
p
cresc.
Viol.
Cl.
con anima
cresc.
pp
p
Ped.
*

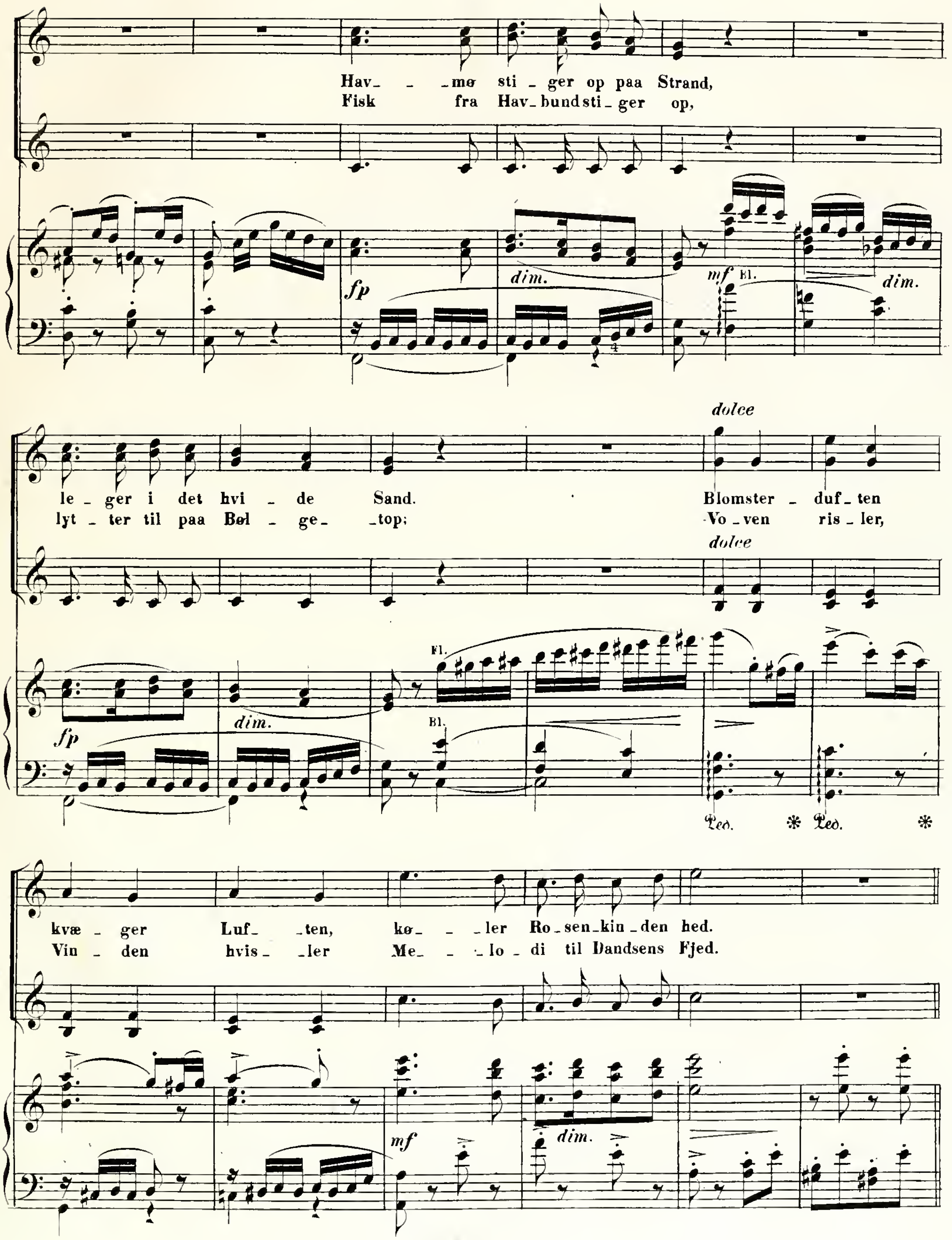
Hav_ _me sti_ger op paa Strand,
Fisk fra Hav_bund sti_ger op,
fp
dim.
mf
Fl.
dim.
le_ger i det hvi_de Sand.
lyt_ter til paa Bøl_ge_top;
dolce
Blomster_duf_ten
Vo_ven ris_ler,
dolce
fp
dim.
Fl.
Bl.
Ped.
kvæ_ger Luf_ten, kø_ler Ro_sen_kin_den hed.
Vin_den hvis_ler Me_lo_di til Dandsens Fjed.
mf
dim.

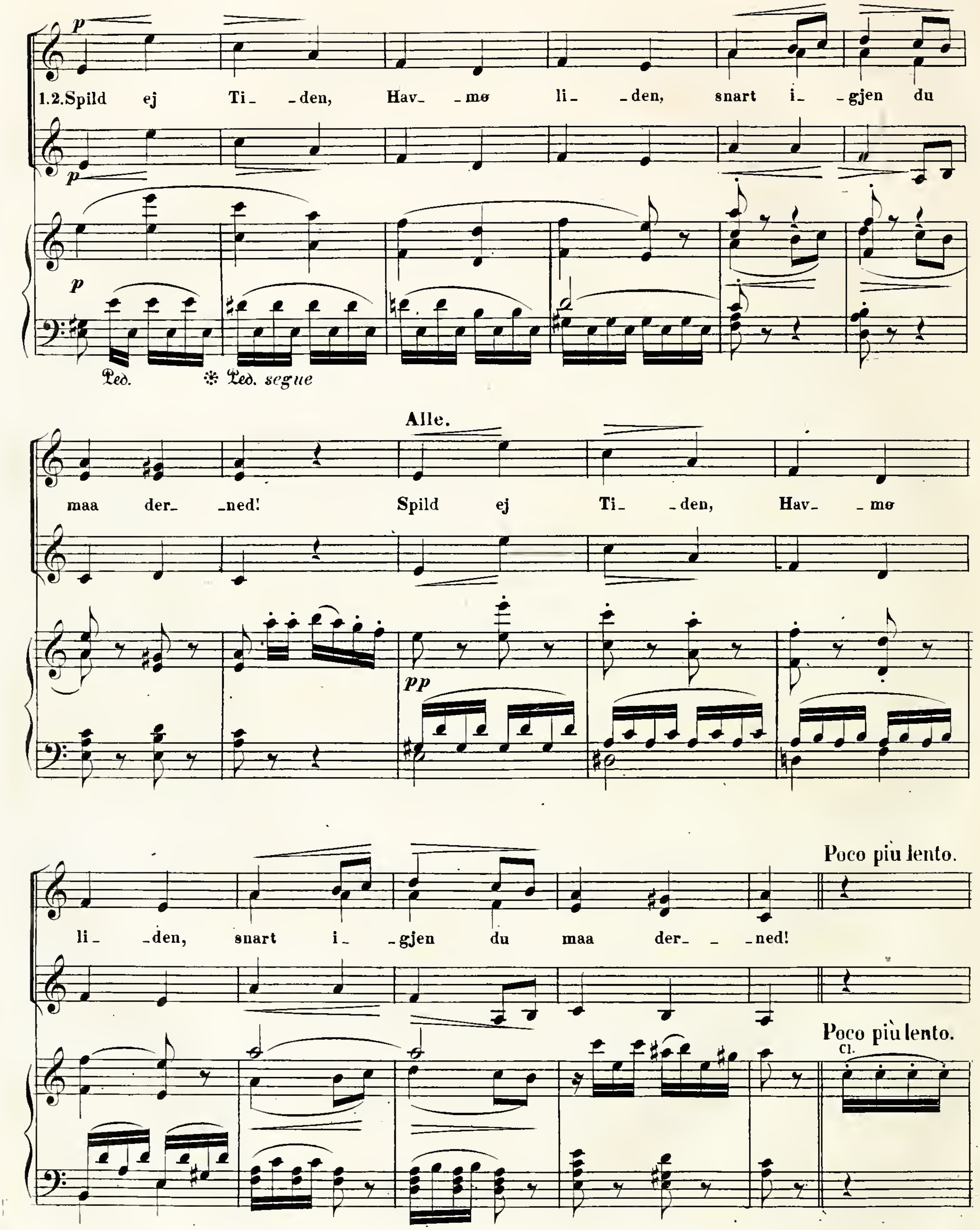
1.2.Spild ej Ti_ _den, Hav_ _me li_ _den, snart i_ _gjen du
maa der_ _ned!
Led. ✻ Led. segue
Alle.
Spild ej Ti_ _den, Hav_ _me
li_ _den, snart i_ _gjen du maa der_ _ _ned!
pp
Poco più lento.
Poco più lento.
Cl.

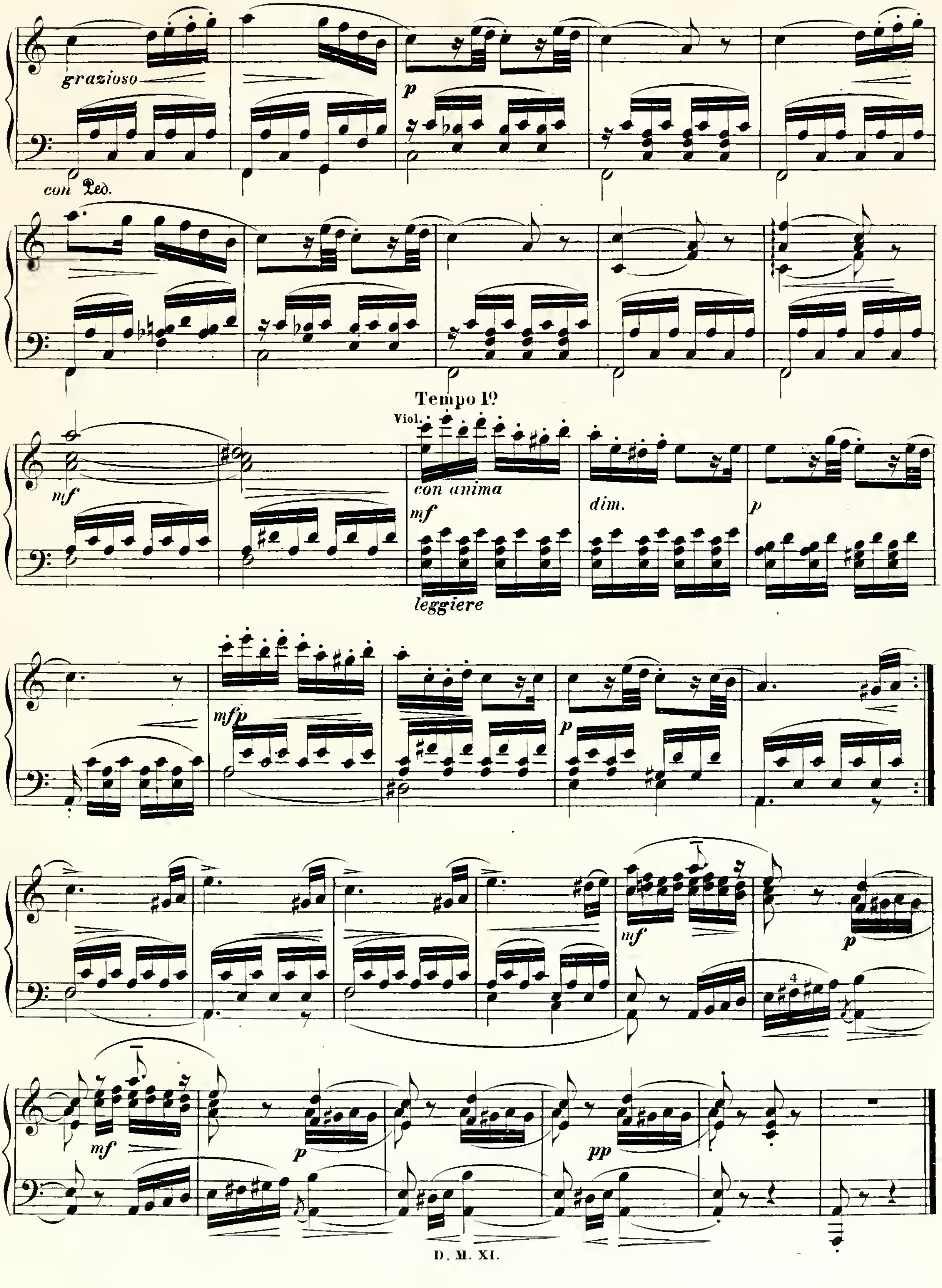
grazioso
con Ped.
p
Tempo I°
Viol.
mf
con anima
leggiere
dim.
mfp
pp

Nº 10. MELODRAMA OG CHOR.

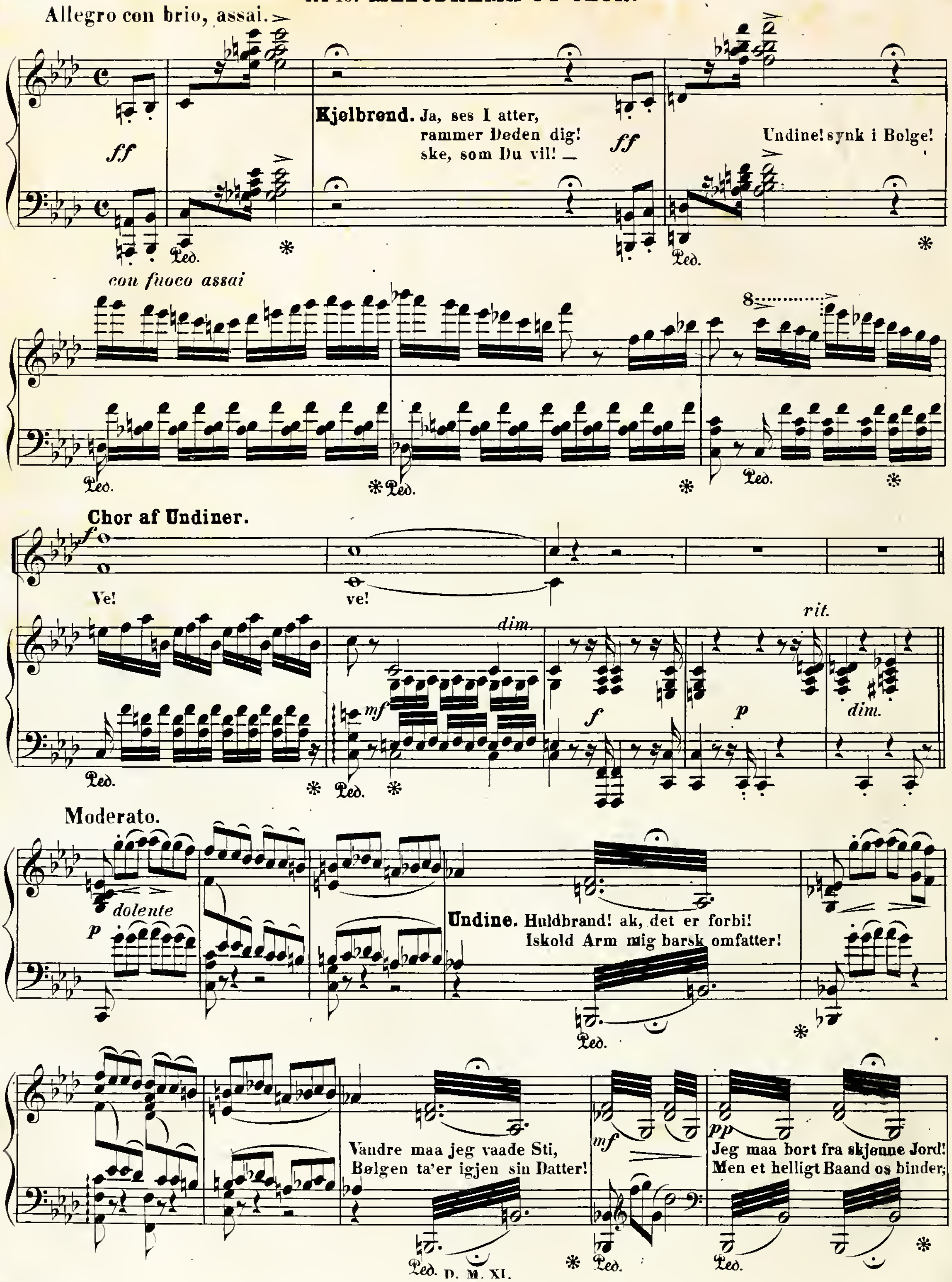

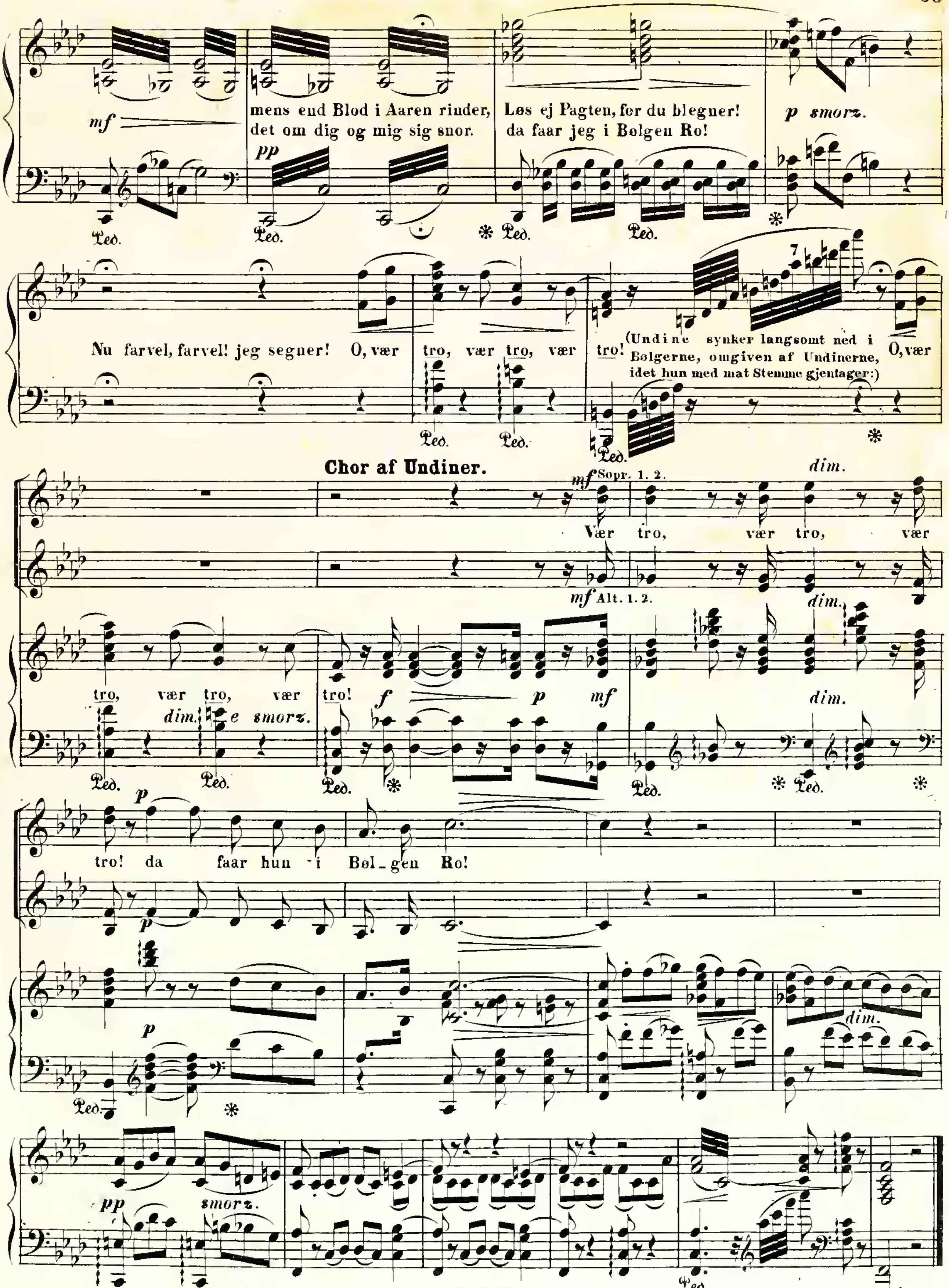
mens end Blod i Aaren rinder,
det om dig og mig sig snor.
Løs ej Pagten, før du blegner!
da faar jeg i Bølgen Ro!
p smorz.
Nu farvel, farvel! jeg segner! O, vær tro, vær tro, vær tro!
(Undine synker langsomt ned i Bølgerne, omgiven af Undinerne, idet hun med mat Stemme gjentager:)
O, vær
Chor af Undiner.
Sopr. 1. 2.
Alt. 1. 2.
Vær tro, vær tro, vær
tro, vær tro, vær tro!
dim. e smorz.
dim.
tro! da faar hun i Bølgen Ro!
smorz.

No 11. SLUTNINGS-SCENE.

Allegro con fuoco.

(Det forfaldne Borgkapel. Uvejr, som efterhaanden tager til.)

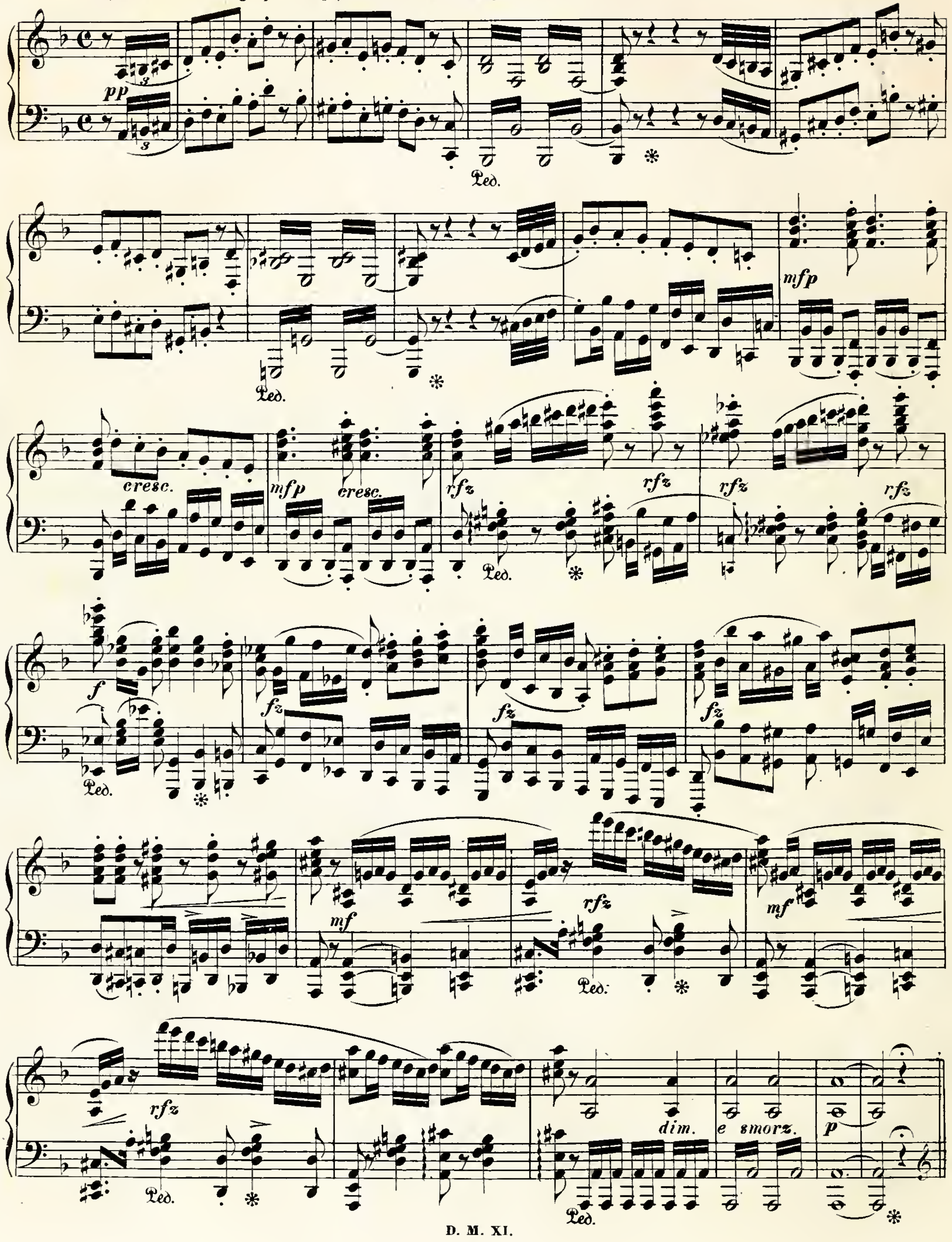

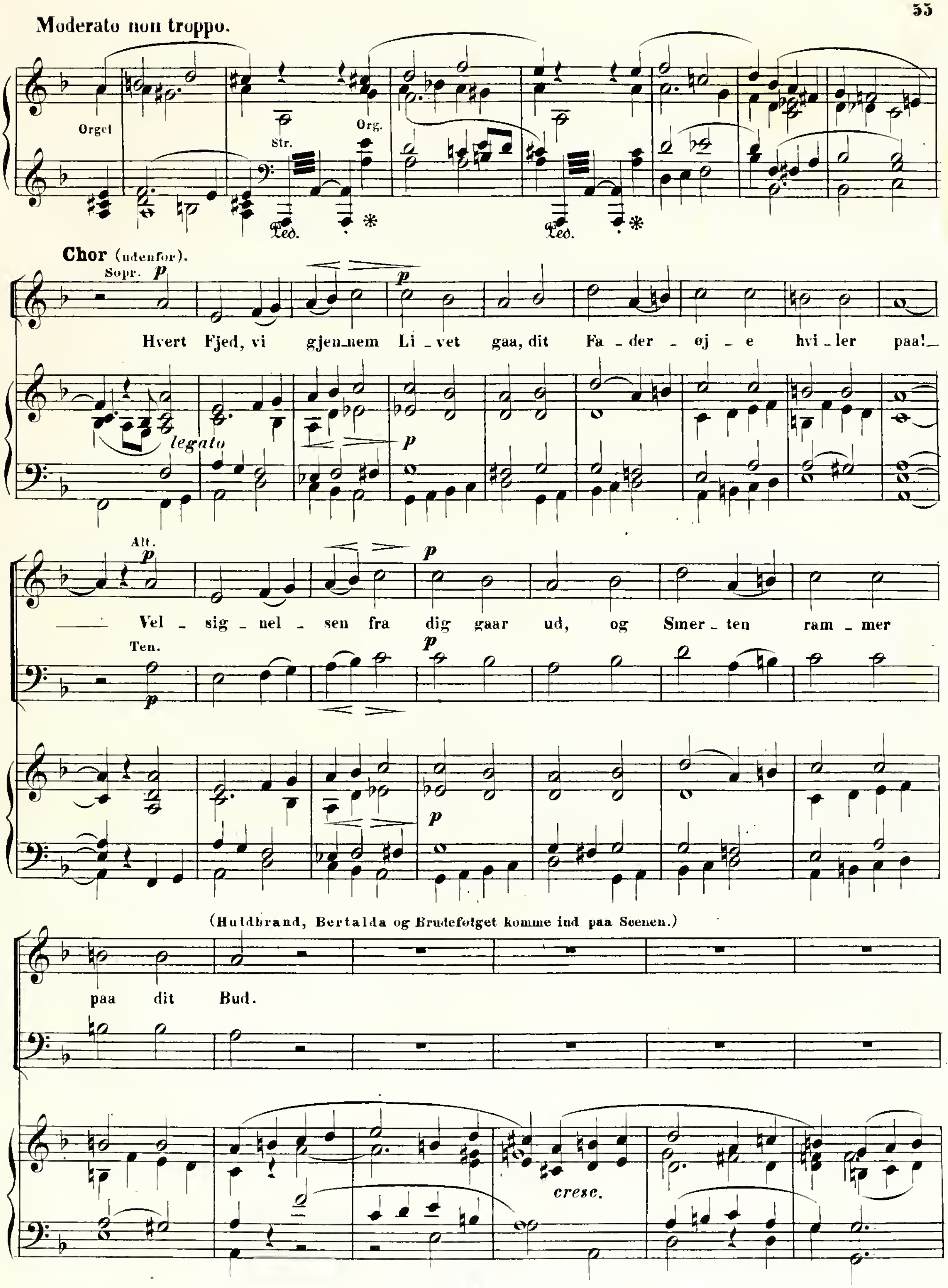
Moderato non troppo.
Orgel
Str.
Org.
Ped.
Chor (udenfor).
Sopr.
Hvert Fjed, vi gjennem Livet gaa, dit Faderøje hviler paa!
legato
Alt.
Velsignelsen fra dig gaar ud, og Smerten rammer
Ten.
paa dit Bud.
(Huldbrand, Bertalda og Brudefølget komme ind paa Scenen.)
cresc.

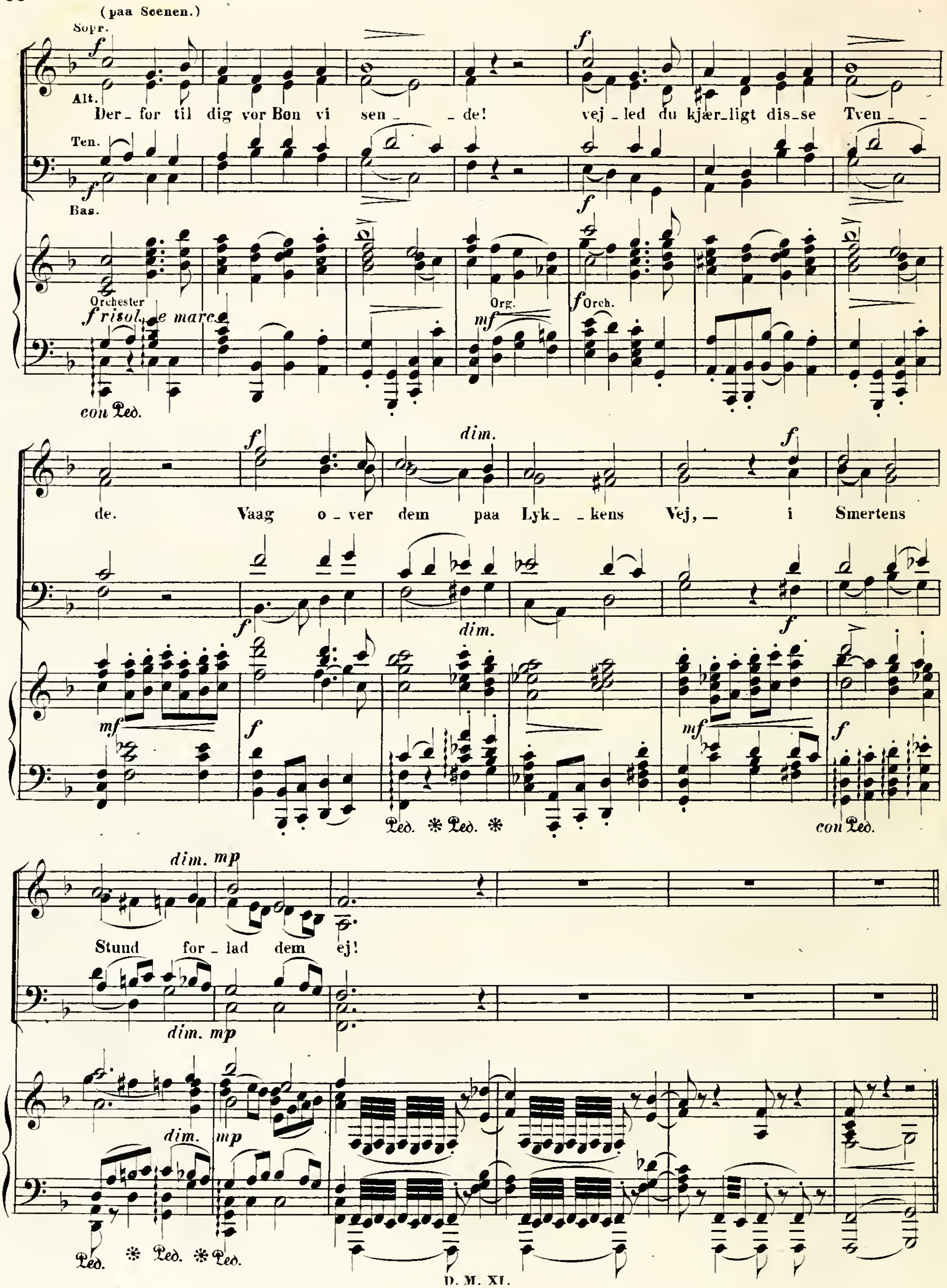
(paa Scenen.)
Sopr.
Alt.
Der_for til dig vor Bøn vi sen_ _de! vej_led du kjær_ligt dis_se Tven_ _
Ten.
Bas.
Orchester
f risol. e marc.
Org.
Orch.
con Ped.
de. Vaag o_ver dem paa Lyk_ _kens Vej,_ i Smertens
dim.
Ped. * Ped. *
con Ped.
Stund for_lad dem ej!
dim. mp
Ped. * Ped. * Ped.

(Idet Huldbrand og Bertalda knæle ned for Alteret, flammer et mægtigt Lyn gjennem Kirken; dens bageste Del styrter sammen, og Kjølbrønd ses, omgiven af en Skare Undiner. Undine stiger frem over Ruinerne og nærmer sig Huldbrand.)

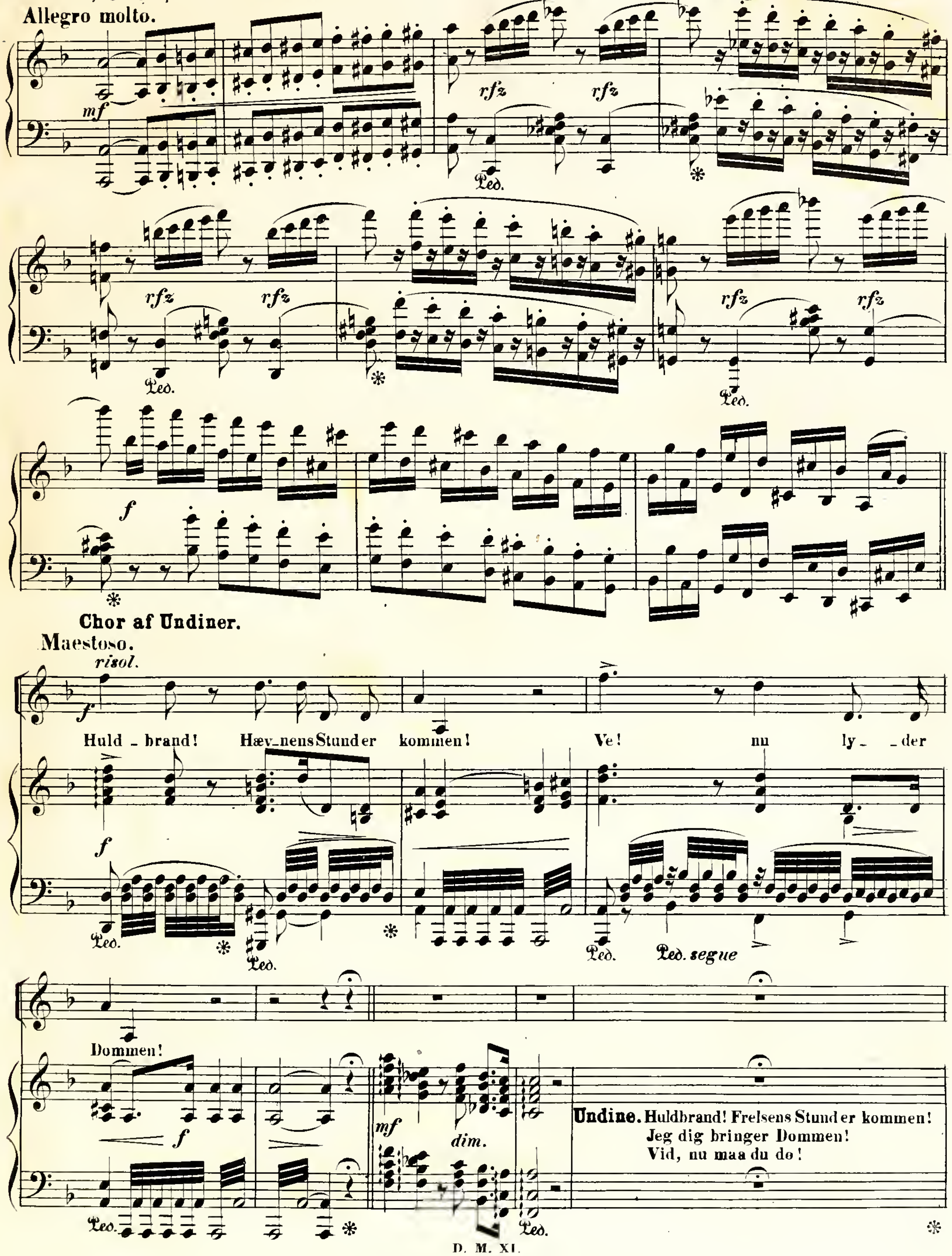

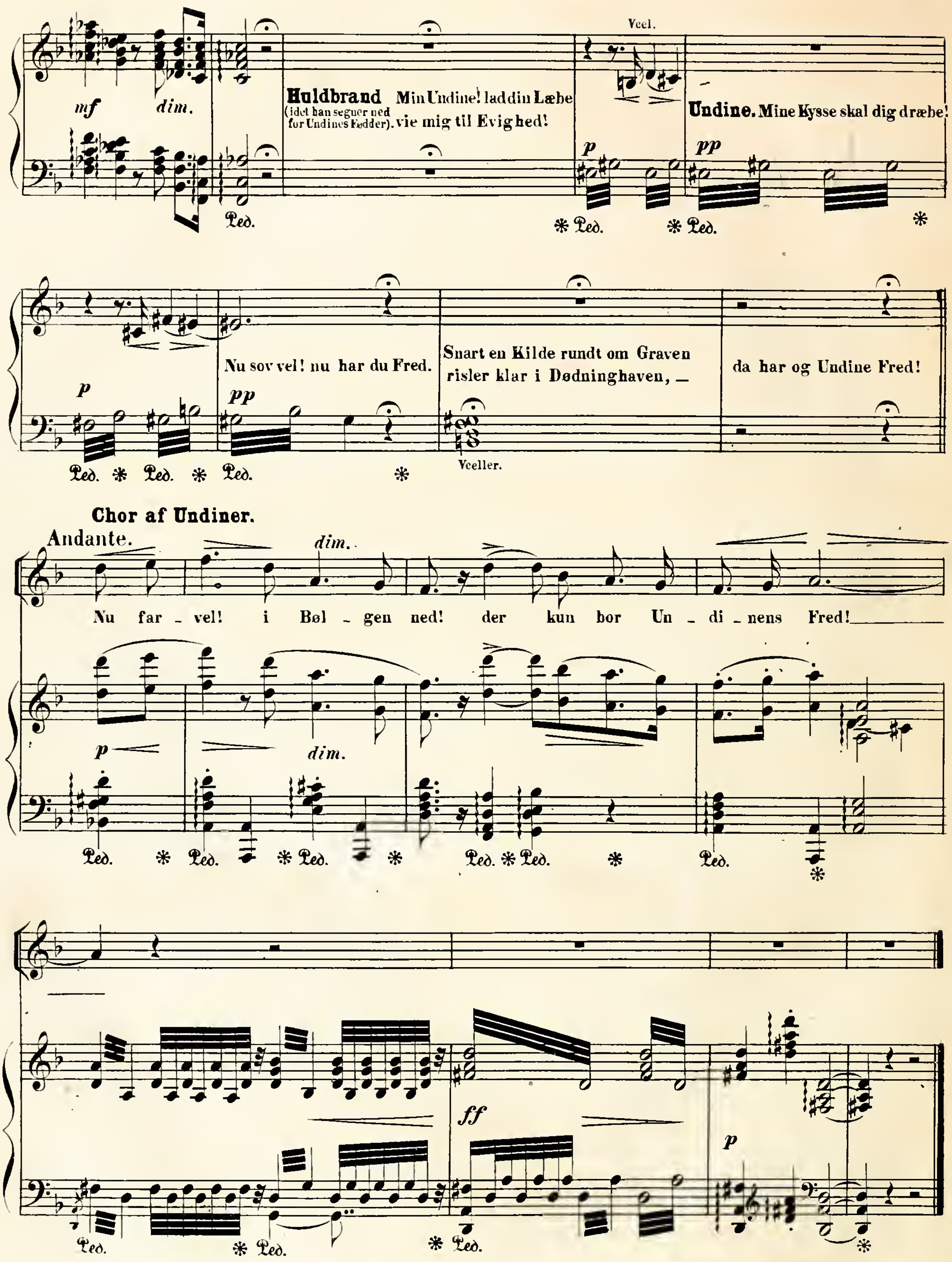
mf
dim.
Ped.
Huldbrand
(idet han segner ned for Undines Fødder).
Min Undine! lad din Læbe
vie mig til Evighed!
Vcel.
p
Undine. Mine Kysse skal dig dræbe!
pp
Nu sov vel! nu har du Fred.
Snart en Kilde rundt om Graven
risler klar i Dødninghaven, —
da har og Undine Fred!
Vceller.
Chor af Undiner.
Andante.
dim.
Nu farvel! i Bølgen ned! der kun bor Undinens Fred!
p
ff

Nye Medlemmer kunne indmeldes gjennem Samfundets Hovedkommission, Horneman & Erslev's Musikhandel, Amagertorv 6, i Kjøbenhavn, eller gjennem dets Korrespondenter i Provinserne.

Medlemmer af Samfundet kunne faa de tidligere Aargange à 4 Kr. eller kjøbe Musikværkerne enkeltvis for det Halve af den i nedenstaaende Fortegnelse ved hvert Værk tilføjede Pris, som angiver, hvad det koster i Handelen.

Samfundet har udgivet:

1) **F. L. Æ. Kunzen:** Musik til »Gyrithe«, Skuespil af L. Kruse, forkortet Klaver-Udtog af Chr. Barnekow, med Komponistens Billede og Biografi. (5 Kr.)

2) **J. P. E. Hartmann:** Musik til »Syvsoverdag«, romantisk Komedie af J. L. Heiberg, fuldstændigt Klaver-Udtog af Komponisten. (4 Kr.)

3) **Fr. Kuhlau:** Musik til »William Shakspeare«, romantisk Skuespil af C. J. Boye, fuldstændigt Klaver-Udtog af Otto Malling, med Komponistens Billede og Biografi. (5 Kr.)

4) **J. P. E. Hartmann:** Ouverture og Mellemaktsmusik af »Hakon Jarl«, Tragedie af A. Oehlenschläger, Klaver-Udtog for 2 H. af Aug. Winding. (2 Kr.)

5) **P. Heise:** »Tornerose«, dramatisk Digt af Chr. Richardt, fuldstændigt Klaver-Udtog af Komponisten. (8 Kr.)

6) **H. S. Løvenskiold:** »Fra Skoven ved Furesø«, Koncert-Ouverture, Klaver-Udtog for 4 H. af Komponisten, med Biografi. (2 Kr.)

7) **C. E. F. Weyse:** »Festen paa Kenilworth«, romantisk Syngestykke af H. C. Andersen, fuldstændigt Klaver-Udtog af Axel Liebmann og Otto Malling, med Komponistens Billede. (12 Kr.)

8) **C. J. Hansen:** Koncert-Ouverture (E-dur), Klaver-Udtog for 4 H. af Otto Malling, med Biografi. (2 Kr.)

9) **Joh. Hartmann:** Musik til »Balders Død«, heroisk Syngespil af J. Ewald, forkortet Klaver-Udtog af Chr. Barnekow, med Komponistens Biografi. (5 Kr.)

10) **Fr. Kuhlau:** Ouverture til den lyrisk-dramatiske Scene »Eurydice i Tartarus«, Klaver-Udtog for 4 H. af Komponisten. (2 Kr.)

11) **J. P. E. Hartmann:** Musik til »Undine«, dramatisk Æventyr af C. Borgaard, Klaver-Udtog. (6 Kr.)

Samfundet har endvidere understøttet Udgivelsen af et Hefte Efterladte Kompositioner af Axel Liebmann, indeholdende: 1) Humoreske for Baryton og Bas solo med Chor af Mandsstemmer og Piano for 4 H., til Text af Thomas Moore; 2) Sang ved Endymions og Hermiones Bryllupsfest, af Fr. Paludan-Müllers »Venus«, for blandet Chor med Piano; 3) »Planternes Liv«, Digt af C. Hauch, for blandet Chor med Orchester, (Klaver-Udtog). Dette Hefte — der i Handelen koster 4 Kr. 50 Øre — kunne Medlemmerne faa for 3 Kr., naar de herom henvende sig til C. C. Loses Bog- og Musikhandel (F. Borchorst), Gothersgade 11, i Kjøbenhavn.

Thieles Bogtrykkeri.